

Delta

LLOBREGAT

EL PRAT, JUNY 2004 ANY XXVII N° 289 PREU: 1,80 euros (300 ptes.)

Desviament il·legal

**El Tribunal Suprem
falla contra la
nova canalització
del Llobregat**

**El Prat,
Bisbat de Sant Feliu,
després de 5 segles de
pertànyer al de Barcelona**

- Els funcionaris judicials exigeixen més seguretat als jutjats
- Els agricultors no confien en el projecte del mercat del Born del Prat
- Els pratencs també es mostren euroescèptics i abstencionistes a les urnes
- Els millors records de la Ciutat Geganterera

Ofertas SOL

**OPTICA
RECASENS**

59€

9.816 Ptes.

CRISTALES DE SOL
PROGRESIVOS (2)

108€
17.969 Ptes.

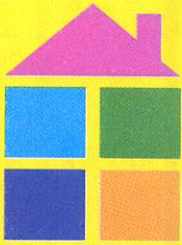
CRISTALES DE SOL
GRADUADOS (1) + Montura

*Ahora ver bien de lejos
y de cerca, no es caro.*

Avda. Virgen de Montserrat, 130 (El Tuel)

(1) Par de lentes monofocales orgánicas, máximo menisco A4 TORICO 2 A 2
(2) Par de lentes progresivos orgánicas, máximo menisco A4 TORICO 2 A 2

Aplicacions i
Instal·lacions

**Hiper
Decoració**

C/ Lleida, 100 • Tel./Fax 93 370 49 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

OFERTA PARQUET

SINTÉTICO CLIC AC 31 - - - 35 euros / m²
MADERA CLIC ROBLE - - - 55 euros / m²
MADERA CLIC JATOBA - - - 59 euros / m²
MADERA CLIC HAYA - - - 59 euros / m²

TODO INCLUIDO

- Zócalo 9 cm. • Mover muebles
- Cortar y ajustar puertas • Pasos puerta • IVA

**PAGUE SU REFORMA EN 3, 6
Ó 12 MESES SIN INTERESES**

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS N° 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

902.370.901

EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

EL SUPREM DIU "NO" AL DESVIAMENT

Amb les obres acabades en un 80%, ara el Tribunal Suprem ha declarat il·legal el desviament del riu. És cert que no questiona el projecte en sí, sinó la forma, "arbitrària" segons la sentència, en què es va licitar.

És lamentable que els endarreriments en la justícia hagin permès la consolidació d'aquesta agressió al nostre territori. El "no al desviament" va ser un crit massiu i històric de tots els pratencs l'any 1977. L'any 1999, el Govern Central, presidit pel PP, va licitar el projecte definitiu de desviament. Ni tan sols una formació manifestament ecologista com Iniciativa per Catalunya-Verds, amb el monopoli del govern municipal des de feia dues dècades, va presentar-hi la resistència desitjada. Ha estat la demanda de la Comunitat d'Usuaris d'Aigües del Delta del Llobregat la que ha aconseguit, tot i que massa tard, un pronunciament judicial irrevocable contra el desviament. Els recursos jurídics de l'Administració municipal s'ho haurien de mirar. O potser no interessava en el seu moment.

Després de la sentència, sembla que l'ajuntament ha quedat mut. Esperàvem sincerament que el programa de la recent conferència sobre el riu a l'Oficina d'Informació del Pla Delta (celebrada dies després d'haver-se conegut la decisió del Suprem) s'hagués modificat i s'hagués incorporat algun ponent amb pes específic a l'àrea de Medi Ambient per donar explicacions. El curs polític està a punt d'acabar. Deixaran el tema per després de vacances, quan les aigües s'hagin calmat?

EL RIGOR EN LA INFORMACIÓ

A la pàgina dos del núm.83 del mes de juny d'enguany de la Revista que l'Ajuntament del Prat edita cada mes, es llegeix textualment: « La portada de la revista que teniu a les mans reproduïx la portada del butlletí municipal que l'Ajuntament del Prat va dedicar a la Festa Major de 1954. Aquell any, com enguany, just 50 anys després, els gegants eren els protagonistes. En aquella ocasió, perquè la ciutat tot just acabava de comprar i estrenar els gegants, en Rotllà i na Griselda. I enguany, perquè coincidint amb el cinquantenari d'aquella data, El Prat esdevindrà Ciutat Gegantera de Catalunya. La fal·lera dels gegants, al Prat, ve de lluny. Aquesta portada ho demostra».

I la portada que tenim a l'abast (que a l'esmentada pàgina dos es reproduïx en petit, sencera, i a la portada de la Revista Municipal es reproduïx mutilada, sense el logotip «Prat») és la portada del número 106 del 23 de setembre del 1954 del «PRAT- Portavoz de la vida local» que com està clar, no era cap butlletí municipal ni de l'ajuntament, sinó una publicació independent fruit de l'esforç aplegat per uns pocs pratencs que estimaven El Prat per damunt de tot; el Portavoz «Prat» va ser fundat el primer de gener del 1950, i el seu primer consell de redacció estava format per: Jaume Codina i Vilà, Director, i Ramon Roigé, Josep Romero, Joan Raventós, Valentí Xirinachs i Pere Humbert.

El periòdic «Delta» com a continuadors del «Portavoz Prat» que hem estat al llarg dels anys, ens veiem obligats a posar de manifest la manca de rigor en la informació publicada per la revista de l'ajuntament. Manca de rigor històric en no manifestar la procedència de la informació (la gràfica i la escrita); potser també un xic de manca de sensibilitat amb el record cap a les persones - pratencs de fa cinquanta anys- que ja feien donació del seu temps d'oci i del seu saber i entendre a la seva ciutat, per promoure la identitat i l'aglutinació ; potser, fins i tot, manca de memòria històrica cap a l'autor de la portada (recordem que és un dibuix original del Sr, Joan Raventós)...

Ara bé, que consti igualment que això no treu ni una mica que els pratencs ens felicitem -i molt- per l'èxit i la lluentor dels actes al Prat el darrer cap de setmana del mes de maig com a Ciutat Gegantera de Catalunya 2004. I a més a més, felicitem a tots els qui han fet possible aquesta projecció : voluntaris, participants, promotors i organitzadors.

Delta
LLOBREGAT

EDITA ASSOCIACIÓ CULTURAL "DELTA DEL LLOBREGAT"

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos. Telèfon i fax: 93 379 05 33 • Correu electrònic: periodicedelta@jazzfree.com

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Sots-Presidents

Josep Maria Canalías

Alfredo García

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Jaume Monés i Albet

Director Adjunt: Josep Maria Canalías

30 dies i cultura: Neus Macías, Javier Martínez, Raúl Quesada, Mariano Martínez, Azahara Palomares

Esports: Toni Espigares, Iván Álvarez, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos

Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà

Fotos: Aurelio Poyato, Laura Fernández

Publicitat: Neus Nos

Maquetació: Delta

Impressió: La Impremta

Frederic Soler. 81-83

08820 - El Prat de Llobregat

Tel.: 93 370 22 51

FAX: 93 478 01 77

Periòdic membre de:

(E) ACPC

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

PREMI TESIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial D.L.B. 43419 - 1977

SUMARI

Safareig Oficial

PÀGINA 5

Tema del mes: El desviament del riu, declarat il·legal

PÀGINES 8 I 9

Entrevista a Sergi Muñiz, musicoterapeuta

PÀGINES 10 I 11

Els funcionaris judicials volen seguretat després de la mort d'un policia

PÀGINES 12 I 13

Els pagesos desconfien del mercat del Born

PÀGINA 17

El millor de la ciutat gegantera

PÀGINA 42

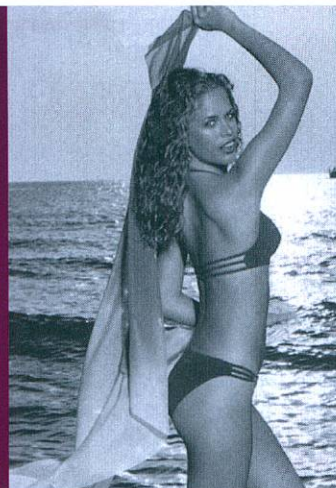
flors

company

Madoz, 4 - Tel. 93 379 02 70 EL PRAT DE LLOBREGAT

Agueda Herrera
LENCERIA-CORSETERIA

Frederic Soler, 66
Tel.: 93 478 47 38

SALÓ
DE BELLESA

MONTSE

PERRUQUERIA

C. Flaquer, 20
Tel. 93 370 97 51

08820 EL PRAT
DE LLOBREGAT

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ

Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

DOMINGO PITARCH ESCRIBANO
Arquitecto Técnico

Informes y valoraciones
Asumes y dirección de obras
Estudios básicos de seguridad
Células de habitabilidad
ITV de edificios

Pasaje de la Autovía, 10
08820 El Prat de Llobregat

Tel. 615 57 86 84
93 370 06 55
Fax: 93 370 23 54

AGÈNCIA DE TRANSPORTS
SALVADOR, S.L.

ESPECIALITAT EN:
Camions grua i transports en
general per a tota la Unió Europea

Polígon Industrial Can Estruch
C/ Lo Gaiter del Llobregat, 129
EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax: (93) 370 70 56

Tels.: (93) 379 40 06
(93) 379 21 18
(Part.)(93) 370 73 88

GRUP 3 ASSESSORS

Gabinet comptable, fiscal i laboral

- ✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
- Nòmines i Assegurances Socials
- Contractació
- Selecció de Personal

- ✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societats
- ✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals
- ✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
I.V.A.
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 - Telf. Fax 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

Les atende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3º
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

Safareig Oficial

El desvío del río no ha discurrido por cauces legals. Ahora va el Tribunal Supremo y lo declara ilegal. Con lo tranquilo que estaba el asunto y lo contentos que estábamos todos con el intercambio depuradora por puerto. El ciclo de conferencias del Centre d'Informació del Pla Delta se cerraba precisament aborndando el tema del río. Sin embargo, y a pesar de que ya se conocía la sentencia, ningún político quiso nadar en las pantanosas preguntas que los asistentes tenían preparadas acerca de la ilegalidad del desvío.

También es mucha casualidad que durante ocho años de gobierno popular ni un juez haya abierto la boca contra ninguno de los faraónicos proyectos del Plan Delta. No sabemos si ahora, con nuevos tiempos y nuevas tendencias en la Moncloa, puede empezar a temblar algún cimiento del nuevo aeropuerto o algún raíl de alta velocidad.

El candidato d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds, Raúl Romeva, va afirmar que el nostre municipi era "un model de creixement sostingut". Això és ben cert i des del port, des de l'aeroport i des de Barcelona deuen estar ben contents amb nosaltres. El problema és que

sembla que Romeva no ha preguntat al riu, a la platja, al delta que en pensen d'aquest "creixement sostingut". Potser no els ha trobat. Potser hauria de preguntar a l'Oficina d'Informació Mediambiental o a les Cases d'en Puig. Potser.

Potser encara s'estan preguntant si tots aquells polítics que portaven la samarreta de voluntari de la Ciutat Gegantera 2004 van treballar de debó o només la portaven per figurar a la foto. Doncs bé, les nostres fonts diuen que sí, que van pensar com tots i es van guanyar el dret a assistir al dinar d'homenatge als voluntaris del diumenge al migdia.

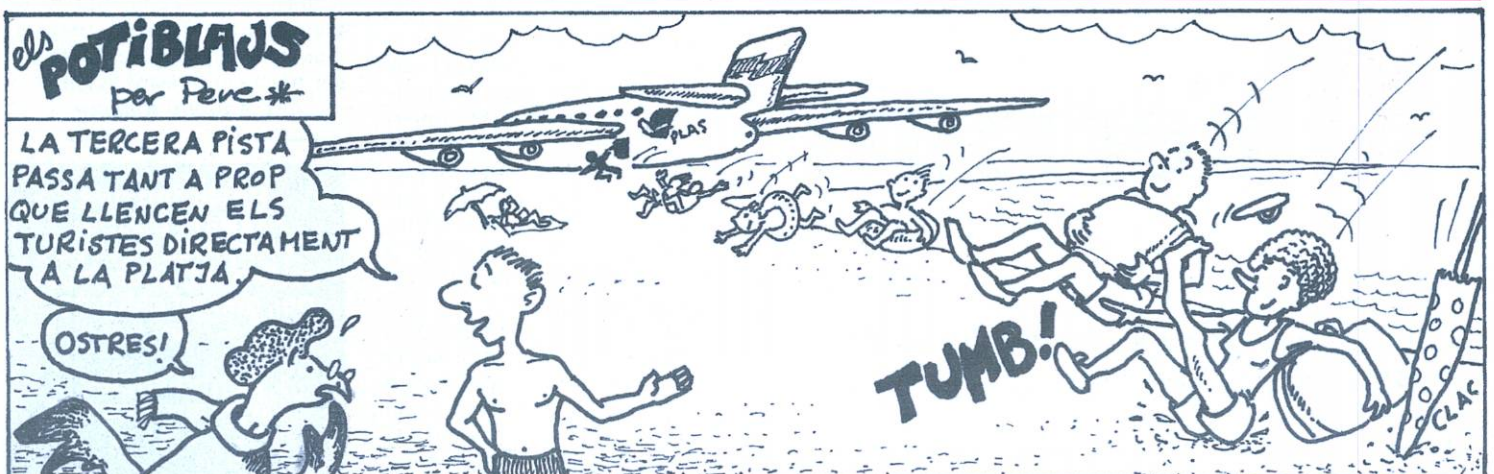
Els treballadors de Fisipe van irrompre a la Ciutat Gegantera per la porta falsa i sense avisar, potser perquè es pensàvem que Maragall estaria a la festa. De totes maneres, el seu slogan "Menys festa i més treball" no va convèncer ni als geganters, que van protestar amb palmes i música de les gralles, ni als gegants de Catalunya que, curiosament, es diuen Treball i Cultura i semblen una parella molt ben avinguda.

Los nuevos gestores de Fisipe no tienen un pelo de tontos. Han pensado que uno de los últimos trabajos que pueden realizar los empleados de la fábrica es dejarla limpiita y lista para el desmantelamiento. Desde los tiempos de Poncio Pilato, pocas veces hemos visto una sugerencia tan clara de que alguien vaya preparando su propia cruz.

Retornant als gegants, què dir del monument a la Ciutat Gegantera? Que si és un capgrós, que si no ho és, que si és un símbol matemàtic... El que és ben cert és que no té res a veure amb la Ciutat Gegantera, si exceptuem la inscripció, perquè es va fer fa dos anys a un simposium d'escultura a la Plaça Catalunya quan encara no s'havia designat el nostre municipi amb aquesta distinció.

Aquests últims dies que l'atenció informativa s'ha centrat per desgràcia a Sant Cosme. Hem pogut veure coses curioses. Per exemple, alguns mitjans, dels que no citarem el nom, han afirmat que aquest barri pràcticament pertany a Barcelona i, fins i tot, a L'Hospitalet de Llobregat. Vistos els problemes de Sant Cosme, potser a més d'un li agradaria que fos així.

LA TIRA

Un vado siempre ocupado

Desde las páginas de DELTA quiero llamar la atención del alcalde y solicitar una reunión con él para discutir sobre un problema que sufro desde hace mucho tiempo y que hasta ahora no se ha podido solucionar.

Vivo en la calle Barceloneta, y el vado de mi garaje da a la Avinguda Onze de Setembre. Pues bien, desde hace años un almacén de materiales de construcción situado en los números 130 y 132 de dicha vía viene produciendo muchas molestias a los que vivimos en esa zona, además de a todos los que circulan por tal avenida y a los peatones que caminan por la acera. La referida empresa dispone de un vado propio, además de un estacionamiento de carga y descarga, pero nunca se respeta el espacio de los mismos, y los camiones que allí trabajan acaban ocupando los vados del resto de vecinos y los pasos de peatones, además de impedir la correcta visibilidad del semáforo que allí está situado. Esto produce un riesgo de peligro tremendo para los peatones, que no pueden ver si se acerca algún coche.

Las carretillas mecánicas que transportan materiales circulan en dirección contraria al de la Avinguda Onze de Setembre, por lo que en cualquier momento corren el peligro de provocar algún accidente entre los vehículos que transitan en dirección Barcelona. Además, invaden la acera, a pesar de que la Policía Local colocó unos pivotes metálicos para impedir el paso por dicha acera, tal y como yo solicité.

Hace unos años sufrí un accidente por culpa de una carretilla que circulaba por la acera, y que provocó mi caída.

He informado de esta situación en repetidas ocasiones tanto a la Policía Local como al se-

ñor alcalde, pero no se hace nada para solucionar el tema, a pesar de mis constantes cartas y de las fotos que demuestran la situación de peligro que se vive en esta avenida. La Policía Local y su máximo responsable, Sr. Pedrero, saben con exactitud todo lo que pasa, pues les he informado puntualmente todos estos años. Son conscientes del peligro y no hacen nada para evitarlo, hasta que tengamos que lamentar un grave accidente. El alcalde no me recibe, a pesar de haberlo solicitado en diversas ocasiones. La empresa de mate-

Forum y medio ambiente

El forum de las culturas pretende constituir un ejemplo de dialogo y tolerancia entre las diferentes culturas y creencias. Uno de los pilares fundamentales sobre los que se asienta esta nueva forma de entender las relaciones humanas lo constituye el respeto al entorno que nos rodea y más en concreto a los espacios, las especies y los recursos naturales del Planeta que nos soporta. Esta gran congregación multicultural que se está celebrando al norte dellitoral barcelonés, junto a la desembocadura de un río, el Besós, simboliza la recuperación medioambiental de un tramo de litoral y de uno de los lechos fluviales más contaminados del mediterráneo. Es curioso y casi casual que justamente durante el transcurso de dicho forum, hacia el sur, al otro extremo de la metrópoli, el lecho de otro río, el Llobregat, que durante años ha compartido la "gloria" con el Besos de constituir juntos los puntos más negros del litoral catalán, esté a punto de ser lapidado hasta morir, por motivos ideológicos; la condena es la de haberse convertido en símbolo de la resistencia contra el desarrollismo salvaje, actualmente también llamado globalización económica. Este verano la desembocadura y los tres últimos kilómetros del lecho del río Llobregat dejarán de ser activos al desconectarlos y pasar las aguas a circular por un nuevo lecho que derivará las mismas unos dos kilómetros más hacia el sur. Esta derivación de aguas, que se producirá de una forma artificial, en el

delta del Llobregat, a lo largo de la historia, se ha producido de una forma natural en múltiples ocasiones, los antiguos lechos del río han sido el origen de la mayoría de lagunas y marismas del delta, así se formaron los estanques de la Ricarda y el Remolar. Tres kilómetros de río, según todas las definiciones nacionales E internacionales constituyen una zona húmeda. Para encontrar destrucciones de zonas húmedas de dimensiones comparables a la que se ejecutará nos debemos remontar a los más oscuros años del franquismo. Destrucciones semejantes del lecho de un río, simplemente no se han producido en países civilizados. Barcelona y sus habitantes tienen en sus manos la ocasión de convertir un más que probable delito ecológico, en una actuación de futuro para las nuevas generaciones, conservando el lecho actual del Llobregat como última zona húmeda barcelonesa y gran espacio verde metropolitano, muestra y orgullo de lo que un día fueron los deltas del Lobregat y del Besós. Esperamos, que justo ahora que los tribunales nos han dado la razón a los que cuestionábamos la legalidad del desvío del Llobregat, que los nuevos gobernantes reconsideren la situación y desistan de actuar como ejecutores de un delito que planificaron administraciones anteriores con manifiesta animadversión hacia el medioambiente.

José García

Portavoz de Depana en El Prat

riales de construcción sigue actuando con total impunidad, como si todo el estacionamiento de que dispone el barrio fuese de su propiedad.

Ildefonso Talavera

Diálogo, talante y voluntad

Recientemente hemos pasado unas elecciones generales de las cuales ha salido elegido el candidato del PSOE, José Luis Rodríguez Zapatero. Esta persona ha puesto en boca de todos palabras como: talante, diálogo, consenso y voluntad. Palabras que ya quisiera yo que los representantes de nuestro Ayuntamiento asumieran. Hasta la fecha esas bonitas palabras están de más para el partido que gobierna en El Prat. Parece mentira que el alcalde del Prat, lidere un partido de izquierdas, un partido que en principio las palabras diálogo, talante y voluntad de llegar a acuerdos, tendrían que ser el estandarte del partido.

En verdad os digo que para un partido de izquierdas hablar de golf es un poco chocante, pero a mi modo de ver sería como meter un gol por la escuadra a esa clase de burguesía que pien-

sa que sólo ellos tienen derecho a practicar el deporte del golf. Imaginemos por un momento que nuestro alcalde accediera a dialogar con nuestro club y llegáramos a un acuerdo para gestionar el campo y así obtener las instalaciones para El Prat. Eso si que sería meter un gol por la escuadra. Un tanto que daría la alegría a todos los aficionados y facilitaría que muchos niños aprendieran este bonito deporte del golf. Puede que en un futuro cuando gobierne otro partido las palabras diálogo, talante y voluntad sean su estandarte y podamos llegar a acuerdos que sean satisfactorios para el conjunto de los ciudadanos. Mientras seguiremos buscando lugares para poder practicar nuestro deporte.

José Antonio Romero

Ferram

Fusteria i decoració

**Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88**

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

**Recordeu que
també podeu
enviar les vostres
cartes i suggerències
per correu electrònic
a:**

**periodicdelta
@jazzfree.com**

Fracàs Europeu

Una primera valoració sobre les eleccions europees del passat 13 de juny la podria resumir en una paraula: fracàs. I ho dic tant contundentment perquè considero que uns comicis electorals on més de la meitat dels electors consideressin que no valia la pena acostar-se a les urnes per exercir el seu dret demostra que alguna cosa falla. Per aquest mateix motiu la declaració efectuada la nit electoral per Josep Borrell on deia, exultant i amb befa, que el 14 de març els socialistes van guanyar amb «la més alta participació» i, ara, el 13 de juny, han tornat a guanyar amb «la més alta abstenció», no deixa de ser una frase desafortunada. A una Europa en construcció on encara hi ha molta gent que no hi creu o considera que no va amb ells, no es pot permetre aquests inconscients comentaris d'un dels seus parlamentaris.

Considero que l'alta abstenció que ha haver en quasi tots els Estats de la Unió és un mal símptoma sobre el qual s'ha de reflexionar. Hi ha alguna cosa que no funciona. La idea errònia que considera el Parlament Europeu com una cambra on cada Estat va a defensar els seus propis interessos enlloc de lluitar per una Europa comuna és un mal camí que s'ha de rectificar. I el que més greu em sap és que són precisament els qui han de representar qui practiquen aquest model.

Sense anar més lluny, i si ens fixem a la campanya electoral, compro-

varem que ben poc s'ha parlat de l'Europa on per primera vegada han participat 25 països, per tant, la lectura que han extret els electors s'ha fet més en clau nacional que internacional. Semblava que estiguéssim en una segona volta de les generals. Si afegim a això un cert cansament electoral d'una ciutadania que ha hagut d'anar a les urnes tres vegades en aquest any (quatre en el cas de Madrid i Catalunya), el resultat era previsible.

En fi, com deia al principi de l'article, el diagnòstic del que va passar a les eleccions del 13 de juny és d'un rotund fracàs d'Europa i de tots nosaltres.

Cal que les institucions de Brusel·les es posin a treballar per concien- ciar als ciutadans que el que es decideix al Parlament Europeu ens afecta a tots.

Al marge d'aquesta constatació general ara toca a cada formació política analitzar amb detall els seus propis resultats electorals. Per la meua part només felicitar els guanyadors. I ho dic en plural perquè elecció rera elecció l'opinió pública hem d'assistir a un espectacle ridícul en què sembla que tothom ha guanyat i on ningú es reconeix com a perdedor.

MÀXIM PUJADÉ I MUMBARDÓ

Llegiu

Delta
LLOBREGAT

El periòdic d'El Prat

**MARMOLES
S.L.**
CUTILLAS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Confeccions

Leonor

**GRAN ASSORTIT EN LLANES
ES DIRIGEIXEN LABORS**

Us desitgem Bones Festes

**ENRIC MORERA, 33 TELÉFON: 93 379 02 94
EL PRAT DE LLOBREGAT**

**TEMA SISTEMAS
ABIERTOS S.L.**

C/ Victor Casanovas, 15-17 (tda. 1) · 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 15 98 · 93 479 20 59 · Fax 93 479 22 65
e-mail: info@temasisa.com · web: http:// temasisa.com

- ✓ Ordenadores
- ✓ Impresoras
- ✓ Software
- ✓ Redes Locales
- ✓ Internet
- ✓ Consumibles
- ✓ Videoconsolas
- ✓ Juegos

El Tribunal Suprem declara il·legal el desviament del riu Llobregat

La sentència considera arbitrària la forma de licitar el projecte

El desviament dels últims tres quilòmetres i mig del riu Llobregat, des del pont de Mercabarna fins el mar, és il·legal. L'obra, una de les més importants que contempla el Pla del Delta del Llobregat, ha estat declarada nul·la segons una sentència del Tribunal Suprem (TS) que dóna la raó als demandants, la Comunitat d'Usuaris de les Aigües del Llobregat. Aquesta entitat havia al·legat que el desviament havia d'haver estat aprovat segons una llei, ja que és una obra que d'interès general, i no per un decret llei, tal i com es va fer al novembre de 1998, quan era ministra de medi ambient la popular Isabel Tocino i es va aprovar la canalització del

El secretari de la CUADLL, l'advocat Jordi Codina, ha assegurat que, efectivament, tenen potestat per aturar el desviament del riu

riu Llobregat des del pont de Mercabarna fins a la seva desembocadura. L'any 1998, els usuaris van interposar un recurs contenciós administratiu que va ser resolt a favor del ministeri. Just quan es va conèixer aquest veredict, el dia 16 de març de 2001 la CUADLL va interposar un recurs de casació que ha donat els seus fruits amb aquesta sentència. El document del TS assegura que, contràriament al que va argumentar l'Audiència Nacional l'any 2001, el tram desviat, de 3'5 quilòmetres, no és tan insig-

Des d'Unió de Pagesos fins a la DAMM

La Comunitat d'Usuaris de les Aigües del riu Llobregat agrupa totes les empreses i col·lectius que aprofiten el seu cabdal tant per als processos productius de les seves indústries com per regar. Es considera que el tram de riu sobre el que tenen competències és des de la confluència amb la riera de El Papiol i fins a la seva desembocadura. Entre els seus objectius està resoldre els problemes derivats de la sobreexplotació, la contaminació i la intrusió marina en les aigües superficials i subterrànies compreses en el territori de la Comunitat, amb actuacions encaminades a la utilització racional dels recursos, a evitar la seva contaminació i a promoure la recàrrega artificial dels aqüífers. D'aquesta manera, a la junta d'aquesta entitat estan representats, per exemple, Unió de Pagesos, Aigües de Barcelona (Agbar), el Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat, o empreses com la Fisipe, Roca o DAMM. Precisament el director general d'aquesta empresa cervesera, Enric Crous, és el president de la comunitat. El Tinent d'Alcalde d'Urbanisme de l'ajuntament d'El Prat, Sergi Alegre, és vocal de la Junta de Govern de la comunitat d'usuaris, al igual que Jordi Miró, gerent d'Aigües d'El Prat, és president del Jurat de l'Ús de l'Aigua.

nificant com per no ser considerat d'"interès general". La sentència assegura que aquesta declaració es va fer "sense considerar altres factors, com el de la quantia del seu projecte d'execució—estimat en uns 70 milions d'euros—la seva incidència sobre el medi ambient o sobre la població de la zona. El document, de vuit pàgines i que es pot consultar a la pàgina web de la CUADLL, assegura que l'aprovació d'aquest desviament sense un previ tràmit d'informació pública es pot considerar "una arbitrariedad".

El Tribunal Suprem va sentenciar d'aquesta forma a favor de la Comunitat d'Usuaris, tot i que els membres d'aquesta agrupació de seguida van manifestar la seva intenció de no demanar la paralització de les obres, que es troben en un avançat estat d'execució, aproximadament acabades al 80%. El secretari de la CUADLL, l'advocat Jordi Codina, ha assegurat que, efectivament, tenen potestat per aturar el desviament del riu. De moment, però, només volen assegurar-se que el desviament es farà seguint totes les mesures de protecció ambiental d'una zona tan sensible com el delta del Llobregat, i que no es malmetrà l'aqüífer, del qual s'abas-

teixen totes les empreses de la Comunitat d'Usuaris. "Actuarem en funció de com evolucionin els estudis i com es recullin les nostres demandes", diu Codina, que no descarta paralitzar les obres en un futur, "perquè tenim temps, ja que la sentència no prescriu". Jordi Codina ha interpretat aquest veredict com un "toc d'atenció", ja que tal i com es va aprovar aquesta llei, "l'obli-

gació de l'administració per tal de garantir les mesures de protecció ambiental era molt menor que si no hagués estat aprovada segons un decret-llei". A partir d'ara, "les coses s'han de fer millor", assegura l'advocat. De moment, la CUADLL ha demanat la intervenció de la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat per tal de sumar els diferents estudis d'impactes rela-

tius que contemplava el Pla del Delta. Els usuaris volen garantir la recàrrega de l'aqüífer, i "intentar accelerar el projecte de barrera hidràulica per tal de minimitzar la salinització marina", segons ha manifestat a aquest periòdic el tècnic de la CUADLL, Josep Ferret. L'expert en aigües assegura que aprofitaran aquesta decisió judicial per "millorar qüestions tècniques pendents" i resoldre "dèficits històrics". Ferret ha criticat el fet que l'Autoritat Portuària no "s'hagi gastat ni un duro" en frenar l'impacte de la construcció de dàrsenes portuàries, una de les causes de que les platges es quedin sense sorra. Codina, per la seva part, ha assegurat que també demanaran la creació d'un ens que "vetlli per la integritat dels recursos al llarg de tot el cabdal".

L'ajuntament d'El Prat, que també forma part de la Junta de Govern de la CUADLL i a través de l'empresa municipal Aigües d'El Prat, no ha volgut manifestar-se sobre la sentència judicial. L'alcalde, Lluís Tejedor, va manifestar a alguns mitjans de comunicació que no faria cap declaració fins no conèixer tots els detalls del document.

NEUS MACIÀS

ANTONIO SAIZ GARCIA

Agente de Seguros, Registro nº 2.211

EN EL PRAT DE LLOBREGAT

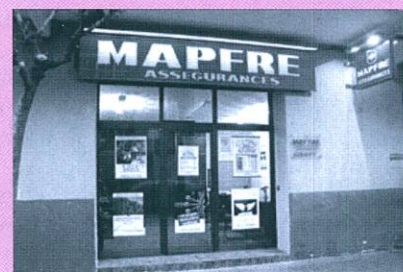

C/ Coronel Sanfeliu, 90
Tels: 93 478 46 66
93 478 04 20

- SEGUROS
- HOGAR
- AUTOMOVILES
- COMERCIO

- VIDA
- JUBILACION
- COMUNIDADES
- RESPONSABILIDAD CIVIL

Carretera de la Marina, 102-104
Tel. y fax 93 478 82 07
Tel. y fax 93 478 56 72

Talleres SAIZ, S. L.

MONTAJE DE CRISTALES NACIONAL-IMPORTACIÓN

NO ESTÉ NI UN DÍA SIN COCHE

Mientras dure la reparación de su vehículo, le prestamos uno gratuitamente

COMPRA-VENTA
 de vehículos nuevos y de segunda mano

- Reparación de automóviles
- Planchistería y pintura
- Secado al horno
- Colocación inmediata de cristales
- Presupuestos
- Restauración de todo tipo de vehículos clásicos y antiguos
- Tenemos a la venta toda clase de vehículos clásicos

29 AÑOS EN EL PRAT

Ignasi Iglesias, 170
Tel. i fax: 93 379 96 55

Sergi Muñiz, musicoterapeuta

«El ritme de la música ajuda a estructurar el funcionament del nostre organisme»

- En quins camps s'utilitza actualment la musicoteràpia?

- S'utilitza en geriatria, salut mental, educació i alguns camps de la medicina. En oncologia, per exemple, permet l'evasió del malalt. La musicoteràpia no constitueix, però, una ciència curativa per sí mateixa, tot i que és un gran complement dels tractaments mèdics i psicològics habituals.

- Per què sembla donar tan bons resultats? L'organisme té una predisposició especial envers la música?

- Clar. L'avantatge de la música és que té elements, com ara el ritme, que ajuda a estructurar els patrons del moviment físic i cerebral. Així, en el meu camp, que és el de la geriatria, la música estimula les funcions corporals aportant records i reminiscències.

- I amb quin tipus de música o so s'aconsegueix aquest estímul?

- No hi ha unes receptes preconcebudes. Tot i que et pots trobar en el mercat CD de músiques orientades a aquest o a aquell altre problema, no són gaire científics. Nosaltres treballem a partir dels propis interessos musicals de la persona. A l'historial dels nostres pacients s'apunten els seus gustos musicals, les seves cançons preferides, que acostumen a ser cançons que escoltaven entre els 18 i els 30 anys. Els preguntem si escoltaven la ràdio, si participaven en corals populars... També els preguntem, sobretot a les dones, si acostumaven a cantar mentre feien les seves tasques domèstiques. Tot plegat ens aporta una fitxa molt útil a l'hora de preparar les sessions.

- Idesprés suposo que es nota la seva reacció quan a una sessió senten cançons de la seva joventut...

- És clar. Per a ells són estímuls positius.

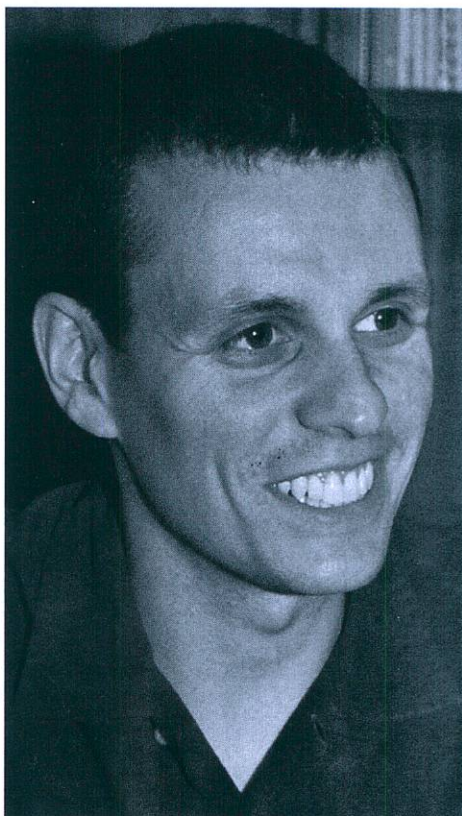
- Però no em costa gaire imaginar que una senyora gran es posi a plorar si sent una cançó de la seva joventut...

- És que de vegades passa, però no és gens dolent. Al contrari, és bo que una persona plori sentint una cançó que li recordi moments bons.

- En l'àmbit físic i motriu, quins resultats pot aportar la musicoteràpia?

- Molts. Es pot tornar a estimular el ritme de caminar, per incrementar-lo, o el ritme de qualsevol acció manual. Fa un parell d'anys una companya i jo vam posar en pràctica un estudi impressionant d'un doctor nordamericà que va investigar les relacions entre les cadències del ritme de la música i els ritmes de l'organisme. La respiració, el batec del cor i molts altres són ritmes que portem interioritzats des del moment de néixer. A alguns pacients, els hi posàvem cançons, sempre seguint els seus gustos, però manipulàvem el tempo per tal que la música sonés un 10% més ràpida. Alhora, els hi feiem caminar o fer moviments al ritme de la

Sergi Muñiz (30 anys, veí del Prat) és educador social i musicoterapeuta. Treballa des de 1999 a Terrassa, al centre Vallparadís, i és allà on utilitza la música com a teràpia contra malalties d'àmbit neurològic o degeneratiu en persones grans, tot i que aquesta ciència és aplicable a molts altres àmbits i edats. Des d'aquell mateix any havia començat a capbussar-se dins de la musicoteràpia. Sortosament, l'any 2000 la Universitat Ramon Llull va començar a oferir un màster en aquesta ciència i no s'ho va pensar. Muñiz creu que la pressió de l'àmbit universitari és fonamental per aconseguir més subvencions, recursos i reconeixement envers aquesta ciència mil·lenària.

Sergi Muñiz

música. A mesura que passaven les sessions, vam comprovar com tornaven a ser capaços de caminar una més ràpid o de tornar a executar moviments normalment, però ja sense la necessitat de l'estímul sonor. La música aconseguix que l'organisme torni a agafar certes rutines.

- Quina consideració té la musicoteràpia entre la gent?

- Cada cop està més acceptada. A Espanya portem un cert endarreriment respecte a la resta d'Europa i un encara més gran respecte als Estats Units, que en són els veritables pioners. Als anys 70 comença a pujar espectacularment la seva pràctica al nostre país i a partir d'aquí no deixa de fer-ho.

- M'imagino que les primeres persones que acudissin a sessions de musicoteràpia no devien ser socialment gaire ben vistes...

- Clar. Podia existir el pensament de "ui, si aquesta persona va a aquestes sessions, és perquè

«Encara hi ha prejudicis entre els mèdics a l'hora de derivar els seus pacients cap a la musicoteràpia, però cada cop hi ha més professionals, sobretot neuròlegs, oberts a treballar amb nosaltres»

la medicina no li pot fer res...", però tot evoluciona. En realitat, passa el mateix amb el psicòleg. Abans, anar al psicòleg era un tabú, i ara cada cop més gent reconeix obertament la seva necessitat d'acudir-hi quan té un problema.

- Tot i així, l'augment de l'acceptació d'aquestes teràpies complementàries es dona perquè la gent comença també a acceptar que la medicina tradicional és incompleta?

- En certa manera, sí. La musicoteràpia és un complement molt eficaç i necessari d'altres tractaments de la medicina tradicional.

- I això, en quin grau ho accepten els mèdics tradicionals?

- Bé, he de reconèixer que encara hi ha prejudicis entre els mèdics a l'hora de derivar els seus pacients cap a sessions de musicoteràpia, però sortosament cada cop hi ha més professionals, sobretot neuròlegs, oberts a treballar amb nosaltres. El cervell és un gran desconegut, i totes les teràpies hi tenen alguna cosa a aportar.

- Igual que la música controlada té efectes positius demostrables en l'organisme, com ens pot afectar el soroll incontrolat del dia a dia?

- Està clar que els sorolls urbans poden ser estressants. Estem envoltats d'ells i no els podem controlar. Però compte. Aquí hi ha una cosa molt curiosa: el soroll d'una sirena d'ambulància o el d'una perforadora pot esdevenir terapèutic per una persona que ha estat xofer d'ambulàncies o que ha treballat en obres al carrer. D'altra banda, molta gent pot percebre com un soroll molest la música clàssica que ens imposen al tren.

JAVIER MARTÍNEZ

El Prat, Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

Des de la més profunda tristor, desencís i enuig que hem experimentat una gran part de fidels d'aquesta diòcesi pels darrers esdeveniments que han sacsejat, no només Barcelona, sinó també a totes les diòcesis catalanes, manifestem el nostre desacord més absolut amb la forma que s'ha resolt la successió del Cardenal Carles i amb les maneres que s'han emprat, més pròpies d'una relació entre senyors i súbdits que no pas entre germans de fe i d'esperit.

Amb aquestes contundents i entristides paraules comença el manifest que diverses entitats d'església, comunitats religioses, sacerdots i laics han confeccionat per adreçar-lo a tots els bisbes catalans, a les altes instàncies de la Santa Seu i a la opinió pública catalana i que fou presentat el dissabte 19 de juny durant una concentració al Pla de la Catedral que aplegà unes 1500 persones.

En l'esmentat manifest no es discuteix el fet en si de dividir la diòcesi de Barcelona car fa molts anys que se'n parla, sinó la oportunitat i la opacitat amb que s'ha fet aprofitant el relleu a la seu barcelonesa. Com es prou conegut, el Cardenal Carles fa tres anys que per motius d'edat tenia que deixar l'arquebisbat de Barcelona i ja en aquell moment tot apuntava que el bisbe Lluís Martínez Sistachs en seria el seu successor. Han estat tres llargs anys d'intrigues de palau durant els quals Carles ha posat bastons a les rodes a la

solució del seu relleu. Actualment la major part de l'episcopat català ha estat nomenat a instàncies de Carles per apartar-los de Barcelona com seria el cas de Girona, La Seu o Solsona o per designar bisbes propers a les seves tesis ultraconservadores i poc coneixedors de la realitat de les esglésies catalanes i sense interès per assumir-les. Contràriament al que caldria pensar, Carles un cop presentada la seva preceptiva renúncia per raons d'edat, ha volgut manipular fins l'últim extrem tots i cada un dels detalls del seu relleu. Tot plegat un veritable desgavell, mesos i mesos sense reunir els òrgans rectors del bisbat, silenci i opacitat total per arribar a la pèssima solució del conflicte: Es nomena Arquebisbe de Barcelona al bisbe Lluís, home de consens i en general ben acollit per la majoria del clergat barcelonès però al mateix temps es parteix de forma absolutament arbitrària el bisbat en tres parts i es nomenen els corresponents bisbes amb total menyspreu per totes les persones que configuren l'Església Catòlica de Barcelona i de retruc un sacerdot fill de Guissona que mai ha treballat en una parròquia ni a Catalunya, es nomenat nou arquebisbe de Tarragona i Primat de l'Església Catalana.

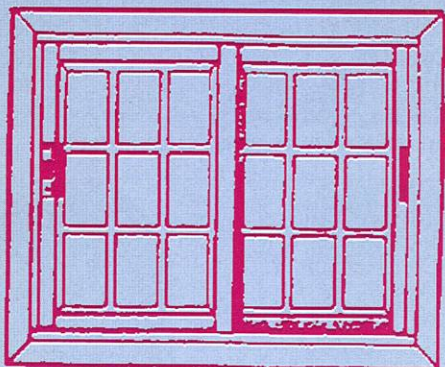
Amb tot aquest enrenou, el fet real es que El Prat que properament festejarà els quatre-cents cinquanta anys de la primera parròquia i que des de sempre ha estat del bisbat de Barcelona per obra i gràcia d'interessos d'altri, passa a pertànyer

al nou bisbat de Sant Feliu, amb un bisbe sortit de la cantera de València que possiblement mai ha sentit parlar del Baix Llobregat, el Garraf o el Penedès, que no se si parla el català i que lògicament tindrà més feina a organitzar tot l'enrenou que representa una seu episcopal nova que a apropar-se a la realitat del territori. A efectes pràctics per els fidels d'El Prat, el cert es que aquesta decisió ens afectarà ben poc però per l'Església de Catalunya ha estat un cop molt dur maquinat des de les instàncies de la Conferència Episcopal Espanyola, els intrigadors de sempre del Vaticà i el propi Cardenal Carles. La meua personal visió de tot plegat es que novament al Sant Pare l'hi han colat un gol i em fa pensar en aquella família que quan veuen l'avi afeblit per l'edat i la malaltia li fan signar un nou testament que els deixi més afavorits.

Com a catòlic practicant i com a nacionalista català, a la vista de tot plegat tan sol puc dir que jo també em sento entristit i enganyat i que m'uneixo a la pregaria a l'esperança i al desig dels signants del manifest que conclouen el seu escrit amb paraules de Joan XXIII en la inauguració del Concili Vaticà II quan va dir: *L'Església ha d'inserir-se en el món present i aportar-hi la llavor de l'Evangelí.*

JORDI GILI I FARRÉS

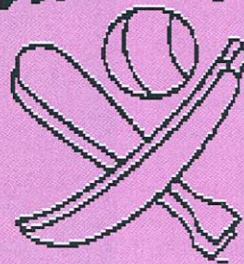
SANTI

- CRISTALERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO
- PERSIANAS Y PVC

C/ Coronel Sanfeliu, 124 - Teléfono 93 370 27 90
EL PRAT DE LLOBREGAT

Restaurante Frontón

Casa Alcaide

C/ NICOLÁS Mª URGOITI, 16
Teléfono: 93 379 10 12

EL PRAT DE LLOBREGAT

El asesinato de un policía en los juzgados siembra el miedo en los funcionarios judiciales

El agente fue tiroteado mortalmente por uno de los delincuentes a los que trasladaba

En la puerta de los juzgados de El Prat se acostumbra a ver tensión y alboroto, sobre todo si un detenido pertenece a algún clan familiar numeroso. Sin embargo, el pasado 24 de mayo el alboroto de las puertas quedó en segundo plano. En un primero, hubo disparos, miedo en el interior de las dependencias, en la calle, en las tiendas. Y hubo muerte, la de un policía nacional de 25 años, a manos de Julio Navarro, un delincuente que había sido detenido ya en 30 ocasiones por robo.

La reacción de los funcionarios fue casi inmediata. En un comunicado firmado por Vicente Navarro, secretario general del Sindicato de Trabajadores de la Administración de Justicia (STAJ) se lamenta «la falta de recursos, tanto personales -hacen falta más juzgados, (...) pero también más funcionarios y no sólo jueces-». «A ello -prosigue el escrito- se suma una endémica falta de seguridad. (...) La seguridad no puede estar encomendada en exclusiva a empresas de vigilancia privada, que en cualquier caso sólo debieran estar para auxiliar a las fuerzas y cuerpos de seguridad».

Manifestación a las puertas

Dos días después del asesinato del agente, y tal y como advertía el comunicado citado, los cincuenta funcionarios de las obsoletas dependencias judiciales de El Prat se manifestaron a las puertas de las mismas para exigir más seguridad y vigilancia en su entorno habitual de trabajo. Sin llegar al desgraciado extremo del 24 de mayo, los altercados a las puertas de los juzgados no son ninguna novedad para funcionarios, vecinos o comerciantes de la zona. Hasta se llegó a producir en una ocasión la fuga de un detenido, gracias a la inestimable colaboración de sus familiares que, agrupados a la salida, se abalanzaron sobre los agentes que le custodiaban.

Los funcionarios de justicia, concentrados a las puertas de los juzgados

Los altercados a las puertas de los juzgados no son novedad para funcionarios, vecinos o comerciantes

Los fugados, Julio Navarro (izquierda) y Antonio Jiménez

Pendientes de traslado

Los juzgados de El Prat, ubicados en los bajos de un edificio de viviendas de la calle Coronel Sanfeliu, han sido ya objeto de fuertes críticas por el mal estado de sus dependencias. Este hecho, unido a su ubicación en uno de los entornos más transitados de la ciudad, tampoco contribuye a la posibilidad de tomar medidas especiales de seguridad con los delincuentes más peligrosos. Desde hace años, está previsto trasladar los cuatro juzgados de instrucción a un nuevo edificio judicial. Sin embargo y paradójicamente, los funcionarios también se muestran contrarios a este traslado. El motivo principal: el nuevo edificio se ubicará en el barrio de Sant Cosme, una pequeña parte del cual sigue caracterizada por la delincuencia y el tráfico de drogas. La seguridad de los funcionarios en un edificio moderno será mayor, pero una portavoz sindical de CCOO afirmaba, en declaraciones a El Periódico, que el desplazamiento de los funcionarios a las dependencias sería especialmente peligroso. La construcción de las nuevas dependencias está prevista cerca de donde se detuvo finalmente al asesino del policía. Cerca, por tanto, de un entorno donde algunas mujeres, encomendándose a la ley del silencio, pedían a los cuatro vientos y ante las cámaras de televisión la decapitación del «chivato» que reveló el paradero del detenido.

JAVIER MARTÍNEZ

El viejo Oeste durante quince minutos

El fuego cruzado en medio de la calle también hirió a un pintor de una obra cercana

«Primero se oyó un tiro, como un petardo. Al minuto o así, seis o siete más. Luego ya salió uno de los gitanos con la pistola y se vino corriendo hacia aquí. Un policía mandó a la gente echarse al suelo. El gitano se escondió detrás de un coche y empezó a disparar al policía. El policía se refugió detrás de otro coche casi en la puerta del juzgado, y ahí ya se convirtió esto en una película del Oeste durante un cuarto de hora. Las balas se oían rebotar... nunca he visto una cosa así», declara un empleado de un supermercado cercano al lugar del suceso. Una de las balas ya había matado a un policía. Otra estuvo a punto de hacer lo mismo con un pintor que cruzaba un paso de peatones en ese momento junto con dos compañeros. Según el mismo testigo, recibió el impacto en el cuello. «Al momento no notó nada. Luego empezó a sangrar y cayó al suelo». Fue dado de alta días después en Bellvitge.

A las 13.55 de la tarde del 24 de mayo aún había gente haciendo sus últimas compras en la céntrica calle Coronel Sanfeliu. Los integrantes de una familia gitana se habían congregado a las puertas de los juzgados desde las 11. Según un vecino de la zona, es una estampa habitual. Antonio Jiménez y Julio Navarro, delincuentes en cuyo currículum constaban 16 y ocho detenciones respectivamente (el primero además había sido condenado por homicidio), estaban a punto de ser trasladados a la cárcel de La Modelo por orden del juez. Ambos habían sido detenidos por separado durante el fin de semana en controles rutinarios organizados por la Policía Local de El Prat.

Dos agentes se encargaron de sacar del calabozo a los detenidos. Uno de los policías, sin

embargo, fue requerido en ese momento para trasladar a otro detenido. Antonio D. F., de 25 años, con planes inmediatos de boda y perteneciente a una familia con tradición policial, quitó las esposas a detenidos para que pudiesen ir la lavabo, según se ha sabido al levantarse el secreto de sumario. Jiménez lo zarandó y Navarro le arrebató el arma y le disparó por la espalda. Una de las balas alcanzó el cuello del agente y le provocó la muerte.

Tras el ya mencionado tiroteo de la calle, Navarro robó un Audi A3 a punta de pistola. A Jiménez ya lo esperaban y huyó en otro coche. El Audi se localizó a la hora en la calle Xúquer, en Sant Cosme. Las entradas y salidas de El Prat quedaron custodiadas por agentes que, recortada en mano, no quitaban ojo a todo vehículo.

Comenzó así un cerco sobre el sector de las 801 viviendas de Sant Cosme que provocó la indignación de muchos de sus vecinos. En las 801 todavía hay familias que viven de la venta de droga, y tres días de cerco supusieron tres días sin venta. Quizá por ello alguien rompió la ley del silencio que impera por allá y telefonó a la policía para revelar que Navarro, acusado de ser el autor de la muerte del policía, se ocultaba en el número 16 de la calle Anoia. Agentes del GOE (Grupo de Operaciones Especiales) de la Policía Nacional lo detuvieron junto con su compañera sentimental, acusada de encubrimiento. Jiménez había huido mucho más lejos del barrio pratense donde también tenía familia. Lo cogieron días después en Manises (Valencia).

J. M. / REDACCIÓN

El nou comissari de la Policia Local pren possessió del seu càrrec

Els greus sucesos que van passar a El Prat l'última setmana de maig van precipitar la incorporació del nou comissari de la Policia Local, José Canterano, que substituïa Fernando Aranzana, el qual havia demanat el seu trasllat a Inspecció de Serveis, a Barcelona.

Canterano prové de la comissaria de Sant Boi, on va exercir durant set anys com a Inspector en Cap. Abans havia estat destinat onze anys a les dependències de Ciutat Vella. Canterano va aprovar les oposicions a comissari i va passar quatre mesos a Madrid realitzant un curs de capacitació. Entre les diferents vacants que hi havia a Catalunya, ell va triar l'opció de venir a El Prat. «No s'ha d'associar el nom d'aquest poble amb la marginació o la drogadicció, perquè no coincidiria amb la realitat. A aquesta ciutat hi ha gent de tot tipus, i la majoria són famílies treballadores». Canterano no vol

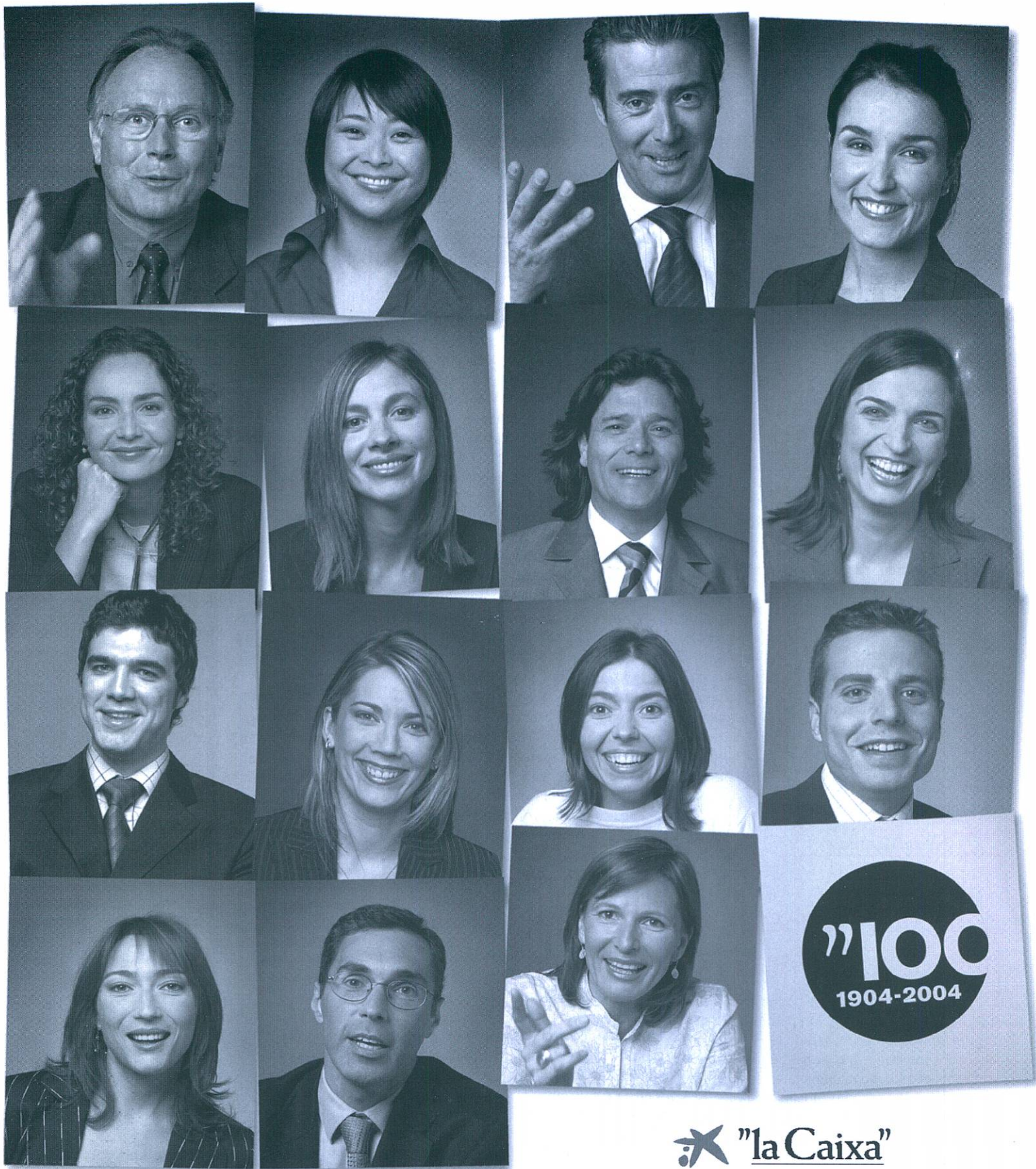
que la gent, quan pensi en El Prat, l'associï directament amb Sant Cosme, i reconeix que la tasca que s'està fent a aquest barri és molt meritòria. «Totes les administracions s'estan esforçant molt per dignificar aquesta zona i per mantenir la convivència entre tots els veïns. A això contribueix el fet que s'estiguin fent nous pisos».

Canterano va prendre possessió del seu càrrec el passat 15 de juny en presència de l'alcalde, Lluís Tejedor, la Intendent en Cap de la Policia Local, Teresa Carrasco, i els seus antecessors Fernando Aranzana i Francisco Riquel. També hi va assistir el director de l'aeroport d'El Prat, Antoni Pedrós, ja que Canterano dirigeix, a més de la comissaria local, la plantilla que presta serveis a la ciutat aeroportuària.

N.M.

Aquestes persones són empleats de "la Caixa". Són només una part dels 22.000 que estan a la vostra disposició.

 "la Caixa"

***Des de fa cent anys, el que més
ens agrada de la nostra feina és parlar
amb persones com tu.***

A "la Caixa" ens agrada
parlar amb tots i cadascun
dels nostres clients. Entendre
com són, què necessiten,
quines són les seves il·lusions.

En definitiva, conèixer-los
bé per ser-los cada vegada
més útils.

Parlem?

El Prat-Sants, el tramo más peligroso según el informe

Trabajadores de Renfe denuncian deficiencias técnicas graves en el control del tráfico ferroviario

La compañía dice que las falsas acusaciones sólo persiguen el chantaje económico

La denuncia, de la que se hizo eco el diario Metro tras tener acceso a ella, sostiene que la sala de control de tráfico ferroviario -ubicada en la Estació de França, en Barcelona- funciona prácticamente a medio gas. De los 26 retroproyectors que muestran al detalle la situación de cada tren en todas las líneas, sólo funcionarían 15. Por otro lado, denuncian que el sistema que identifica los diferentes tipos de trenes y su posición exacta falla constantemente, defecto que los supervisores se ven obligados a corregir manualmente.

Renfe publicó el mismo 26 de mayo, fecha de aparición de la noticia, un comunicado en el que acusa al «pequeño grupo de trabajadores» de haber creado una alarma social infundada. Según la compañía, el informe no es más que un elemento de presión ante futuras negociaciones entre empresa y trabajadores sobre mejoras económicas.

Línea de El Prat

Según los trabajadores, el recorrido entre el aeropuerto y Sants es el más peligroso. El informe denuncia que el cambio de señalización a distancia no funciona y que el sistema informático hace caso omiso si el supervisor bloquea una vía para impedir que circulen dos trenes al mismo tiempo. Al respecto, Renfe alega: «El sistema informático que regula el tráfico se encuentra entre los más modernos de Europa y cuenta, entre otros elementos, con un dispositivo que impide la ejecución de órdenes contradictorias, lo que minimiza la posibilidad de fallo humano. Los retroproyectors a los que se refiere

Los trabajadores de tráfico ferroviario de Renfe han denunciado ante el Ministerio de Trabajo las supuestas deficiencias que sufren los sistemas de seguridad y señalización de las líneas ferroviarias catalanas. Las acusaciones señalan el trayecto entre el aeropuerto y la estación de Sants como uno de los más peligrosos. Renfe ha respondido que los sistemas funcionan perfectamente, que cada vez se invierte más en mejoras al respecto y que tras las denuncias sólo reside el interés de unos pocos trabajadores de presionar para conseguir mejoras económicas.

La seguridad en las vías, motivo de polémica en Renfe

el informe son sólo un elemento visual complementario y no tiene ningún tipo de incidencia en la seguridad del tráfico».

Por otro lado, el informe de los trabajadores argumenta que los seguimientos manuales derivados de las carencias técnicas ponen en peligro constante la circulación de trenes. Esto es debido, dicen, a que las numeraciones que presentan los convoyes son tremendamente similares y hay horas en que la densidad de tráfico ferroviario es extrema. Al respecto, Renfe califica como «sorprendente» el hecho de que la similitud de los números de las

circulaciones, «un sistema que cuenta con decenas de años de funcionamiento sin problemas y que es dominado a la perfección por el personal de circulación, pueda provocar situaciones de peligro o que lesionen la seguridad de las circulaciones». Además, Renfe argumenta que precisamente en el tramo entre Sants y El Prat funciona actualmente el TR 3000, un sistema de control «de última generación».

Falta de personal

Los empleados denunciadores consideran que la falta de personal

es otro factor de riesgo para el tráfico ferroviario y ponen como ejemplo que el tramo entre El Prat y Barcelona, con un tráfico de 420 trenes diarios, está regulado sólo por un controlador. Renfe ha asegurado que todos los puestos de trabajo están calculados según la normativa. «En este centro -señala el comunicado-, trabajan por turno en horario diurno un total de 13 jefes de tramo, dos supervisores y un técnico de regulación. Por tanto, es falso que una sola persona tenga responsabilidad directa y única sobre la dirección de la circulación ferroviaria en una jornada completa.

Por último, el informe también denuncia que la mala insonorización del centro de control de la Estació de França dificulta la concentración de sus empleados, ya que justo en el sótano se encuentra ubicada una discoteca. Renfe ha calificado de «tendencioso» este punto, «ya que la discoteca se encuentra en el extremo opuesto al centro de control». La compañía no se explica «cómo un centro de ocio que se halla a más de 215 metros en línea recta y que sólo está abierto en horario reducido puede molestar a los trabajadores hasta el punto de menoscabar la seguridad del tráfico», cita textualmente el informe de la compañía.

JAVIER MARTÍNEZ

93 478 63 77

Finca Marina
INNOVAPRAT, S.L.

C/ Castilla, 3, bajos
08820 El Prat de Llobregat
Tel. y Fax 93 478 63 77
e-mail: 934786377@infonegocio.com

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas
Tel. 93 478 60 97

C/ Sant Joaquim, 24 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Un niño muere atropellado frente a la terminal B del aeropuerto

Un niño británico de 4 años murió el pasado 26 de mayo al ser arrollado por un coche en el paso de peatones frente a la terminal B del aeropuerto. El niño y sus padres acababan de aterrizar hacía pocos minutos procedentes de Gran Bretaña y se disponían a pasar unos días de vacaciones. Según un testigo, trabajador de las instalaciones, uno de los vigilantes de seguridad que se encontraba por la zona había detenido unos instantes el tráfico para que la familia pudiera cruzar por el paso de cebra. Sin embargo, una conductora no se percató de ello, se despistó y "se llevó al niño por delante". Tras el atropello, la conductora se bajó rápidamente del vehículo para intentar auxiliar al niño, pero éste murió en el acto.

En declaraciones a El Periódico, un portavoz sindical afirmó que éste no es el primer atropello mortal y que se podrían evitar con la simple colocación de un semáforo. Durante el

último año, Aena ha instalado resaltes en la calzada en las zonas próximas a las terminales, para obligar a los vehículos a aminorar la velocidad. Sobre la conveniencia o no de más medidas de seguridad, Aena no ha querido hacer declaraciones.

Una carta publicada en el mismo diario y firmada por Pilar Visa arremete contra el mismo paso de peatones. La remitente relata cómo hace un año su hijo también estuvo a punto de ser embestido por un taxista despistado. Hubo suerte, ya que "chocó contra el carro, y las tres maletas, de 35 kilos cada una, salieron volando", relata Visa. La lectora denunció los hechos, "pero ahí se quedó la cosa", y ahora lamenta no haber seguido insistiendo si así se hubiera logrado proteger más "ese paso de peatones tan concurrido y peligroso.

J. M. / REDACCIÓN

breus

Accidente mortal en la C-31 a la altura de El Prat

Un vecino de Sant Boi falleció el 5 de mayo mientras era trasladado al hospital de Bellvitge después de que su vehículo se saliera de la carretera. El coche circulaba en dirección a Tarragona.

Muere de un infarto mientras montaba en bicicleta

Un hombre murió súbitamente mientras paseaba en bicicleta por los caminos cercanos a la playa de El Prat el pasado 16 de mayo. Sus familiares no supieron nada de él hasta casi la medianoche, pues el fallecido no llevaba identificación alguna.

Multas a los coches con la música muy alta

La Policía Local ha iniciado una nueva campaña contra los ruidos de las motocicletas y los ciclomotores. Esta vez, la campaña antirruídos se amplía a los numerosos coches que circulan con las ventanillas bajadas y la música a todo volumen. Los conductores podrán ser multados hasta con 91 euros y, si el ruido es considerable, se le inmovilizará el vehículo.

Aena realiza más pruebas de carga a petición de los sindicatos

La zona comercial de la terminal B será objeto de nuevas pruebas de carga para comprobar si soporta los mínimos establecidos de peso. Según los sindicatos y los técnicos del aeropuerto, la nueva zona comercial sólo está preparada para soportar 197 kilos por metro cuadrado. El objetivo de las nuevas pruebas es determinar si la estructura podría soportar entre 400 y 600 kilos por metro cuadrado.

Los sindicatos han hecho especial hincapié en la necesidad de nuevas pruebas después de que una estructura de cemento y cristal se desplomara recientemente sobre la zona de pasajeros en el aeropuerto Charles de Gaulle, en París.

REDACCIÓN

CRISTALERIA
METALISTERIA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general → mallorquinas → rejas
→ ballestas mamparas de baño → vidrieras de aluminio y emplomadas
→ Cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 Fax 93 379 81 05 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Els agricultors pratencs desconfien del projecte del mercat del Born

Situat a l'antiga granja de la Ricarda, es preveu que crei milers de llocs de treball

Fa temps que el president de l'Associació Catalana pel Temps Lliure i la Cultura (ACTLC), Andreu Bruch, es va quedar ensimismat amb El Prat de Llobregat. Només coneixia la Seda, l'aeroport, el Carrefour i l'autovia, però va ser en una visita amb més temps quan va descobrir "un entorn verd preservat sense cases, amb xais i molt de silenci, a 15 quilometres de la plaça Catalunya". Va ser llavors quan va pensar en "un projecte que preservés i regularitzés" aquest entorn a més de "dinamitzar l'activitat econòmica i el desenvolupament social i cultural" del nostre municipi. Aquest projecte és el Born del Prat, que Bruch, juntament amb l'ajuda del regidor d'Urbanisme, Sergi Alegre, va presentar a les Cases d'en Puig el passat mes de maig. El públic, format majoritàriament per pàgessos veterans, es va mostrar escèptic respecte al èxit del projecte i va discutir la proposta amb Bruch.

El regidor d'Urbanisme va confirmar que el futur Mercat estarà ubicat a la antiga granja de la Ricarda, que va ser desmuntada fa uns mesos mentre que el Laboratori de Cuina, que està dintre del mateix projecte i que va ser presentat fa uns mesos, aprofitarà les instal·lacions de l'antic camp de golf, que compta amb una cuina i un menjador que seran aprofitats. Dintre de la reordenació d'aquest territori, El Prat construirà un Centre de Formació Logística Universitària, on també està previst que s'ubiqui una Escola d'Idiomes, per sota del Camí del Silet, entre les palmeres i la nova carretera de la platja, a prop de l'actual Parc Nou. Les obres del Mercat començaran d'aquí dos anys però el Laboratori iniciarà les seves a finals de l'any que ve. Està previst que aquest projecte pugui crear alguns milers de llocs de treball.

Per la seva part, Andreu Bruch va destacar que el sector agroalimentari és "la principal activitat econòmica de Catalunya", que duplica el sector químic i del automòbil. El president de l'ACTLC vol convertir El Prat en "un punt de referència" amb l'única compe-

Andreu Bruch i Sergi Alegre presenten aquest projecte a les Cases d'en Puig

tència de França i Itàlia. Per això, es crearà el Mercat Born del Prat, un espai de 8.000 m² que s'ocuparà de "productes de temporada de l'àrea de la Mediterrània nord-occidental, elaborats mitjançant una producció de qualitat i reduint al mínim els intermediaris". Aquest mercat treballaria els set dies de la setmana i s'ocuparia durant els dies laborables dels restaurants i els minoristes que treballin fora de les grans superfícies i dedicaria els caps de setmana al gran públic, en paraules de Bruch. Per últim, es dividiria en "cinc àmbits conceptuals" que es repartirien entre "un mercat tradicional, la presentació d'un territori (a través de la seua productes i la seva cultura), un mercat temàtic de producte (on s'exposi la història i la cuina de diferents productes), un mercat firal o de mostres i un àrea de presentació institucional des del Prat de Llobregat fins a la Mediterrània nord-occidental"

Discussió amb els agricultors

Els altres dos eixos d'aquest projecte del Born del Prat serien "el Laboratori de Cuina i la recuperació del patrimoni arquitectònic sense cometre excessos ni abusos". Bruch va explicar que les activitats del Laboratori de Cuina, que està gestionat com a fundació privada,

seran "la promoció i execució de projectes de recerca, els monogràfics de cuina d'alt nivell i els cursos de cuina al gran públic". Quan va terminar la seva exposició molts dels agricultors li van mostrar els seus dubtes sobre la viabilitat del projecte afirmant, entre altres coses, que en últim terme el consumidor mira la seva butxaca i no si el producte és de qualitat o no. Bruch va argumentar que aquesta situació pot canviar amb campanyes de marketing i va demanar que es donés un vot de confiança al projecte. La vella escola, representada en els agricultors del Prat, i la nova, el projecte Born del Prat, no es van posar d'acord. "És normal que hi hagi dubtes i escpticisme, ja ens va passar amb altres projectes com el desviament del riu", afirmà Sergi Alegre. Per la seva part, Bruch va manifestar que els agricultors pratencs tindrien "el seu espai" però que el Born aspirava a "superar el nivell local".

Molts d'aquests agricultors que van mostrar obertament els seus dubtes pertanyen a la Cooperativa Agrícola. Per això hem volgut parlar amb Jordi Torren, el secretari de l'entitat: "Nosaltres hem llegit que, en tirar a terra la granja de la Ricarda, allò no es perdria ja que, per mitja de l'Ajuntament, hi havia intenció de reconvertir la granja en el que anomenen

el Born del Prat», ens explica. Torren creu que el projecte pot ser "bo" i que podria funcionar però recela del marketing -"Jo soc diplomad en marketing i no hi ha prou zona per fer un marketing ben fet en tot el Baix Llobregat"- i de la demanda de productes de qualitat -"Nosaltres vam tenir la experiència d'uns senyors de un gremi de restauració del Baix Llobregat que ens van demanar productes de qualitat, van venir un dia i es van portar 10 caixes però després no han vingut més"-.

I és que el pagès del Prat, en paraules del secretari, sempre ha sigut "molt escèptic". La situació de l'agricultura al nostre municipi tampoc no hi ajuda gaire: "El pressupost de l'Ajuntament dedicat a l'agricultura és ínfim, gairebé no hi ha sòl per ús agrícola i la gent ja no vol fer de pagès", enumera Torren. A més, Mercabarna no els tracta gaire bé: "Els senyors directores de l'empresa han de buscar beneficis però ens hauríem de mirar una miqueta més perquè a vegades sembla que els hi fem nosa", es queixa. Per últim, li demanen al secretari que ens digui la fórmula perquè un projecte de les característiques del Born del Prat funcioni: "Il·lusió i diners", diu amb un somriure.

RAÚL QUESADA

L'abstenció més alta posa punt i final a un llarg cicle electoral

Els comicis europeus van posar punt i final a un intens període electoral que va començar el 25 de maig de 2003 amb les municipals i va acabar el passat 13 de juny en un procés que ha fet perdre gas els electors, com demostra el baix percentatge de participació, que no arriba al 37%. El poc interès que acostumen a suscitar les eleccions al Parlament Europeu també s'ha vist reflectit en la campanya duta a terme per les agrupacions locals dels partits polítics. Hem tingut pocs mitings i menys «pesos pesants» que en anteriors cites amb les urnes. Tot i això, fins El Prat s'han apropiat alguns noms destacats que repassem a continuació.

Les agrupacions locals van entendre que aquesta contesa electoral es dirimiria als mitjans de comunicació, i van optar per tenir poca presència al carrer, tot i que algunes formacions -bàsicament el PSC, ICV i, en menor mesura, el PP- van complir amb el ritual de l'enganxada de cartells a avançades hores de la nit. Els dos partits que governen a El Prat van aprofitar la cita anual amb el seu electorat per difondre els seus missatges sobre la construcció europea. Així, les tradicionals paelles que celebren al Parc Nou tant ICV -la festa del Llobregat, un referent comarcal- com el PSC en el seu «encuentro socialista» van tenir un marcat aire europeista. La trobada socialista, a més, va coincidir amb l'aniversari desembarcament a Normandia, que va ser el principi de la fi de la Segona Guerra Mundial, i l'inici de la construcció del vell continent tal i com l'entendem ara. Aquesta va ser la línia argumental que va utilitzar en el seu discurs Josep Ma. Rañé, conseller de Treball de la Generalitat, la figura que van convidar els socialistes en aquest multitudinari acte reconverit en miting electoral. Rañé -que va fer un doblet a El Prat en la mateixa setmana- va insistir en la necessitat d'a-

cudir a les urnes per tal de legitimar la victòria socialista el passat 14 de març. «La dreta no ha volgut reconèixer la seva derrota i des del PP han plantejat aquestes eleccions com una revàlida». Rañé va acusar els populars d'haver «separat» Espanya de la resta d'Europa, i va fer recórrer al lema que ha utilitzat Josep Borrell a aquesta campanya. «Tornem a Europa, d'on ens va treure el PP per culpa d'una guerra ilegítima i il·legal». La visita del conseller va coincidir amb les multitudinàries jornades extremerenyas, que omplien el Parc Nou i s'afegien als centenars de socialistes que van gaudir de la paella i dels espectacles flamencs que amenitzaven el dia.

Raül Romeva visita les obres del Pla del Delta

També els d'Iniciativa per Catalunya Verds van considerar que el Parc Nou era l'espai ideal per presentar les propostes del seu

candidat, Raül Romeva. La seva festa del Llobregat -que es celebra anualment- va reunir la militància davant un «magnífic candidat», segons paraules de Lluís Tejedor, que va lloar la trajectòria de Romeva i va augurar un «resultat esplèndid» en aquests comicis. Romeva, que havia visitat el centre cívic Jardins de la Pau durant la precampanya, va remarcar la necessitat de votar ICV «perquè proposem un model d'Europa molt atractiu per a la gent d'El Prat», i va posar com a exemple la nostra ciutat del que ha de ser «un creixement sostenible que compatibilitzi l'economia amb criteris ambientals i socialment justos». Precissament Romeva havia visitat les obres del desviament del riu i una de les llacunes artificials que s'hi han creat per compensar l'impacte de les obres. També va intervenir en el miting Joan Saura, que va insistir en la importància d'aquests comicis, «tot i l'ambient fred que s'hi respira». Saura va fer un repàs del que ha estat aquest any decisiu per a ICV, «en què hem aconseguit objectius molt importants, com participar de forma decisiva a la Generalitat, en un govern d'esquerres que canviarà Catalunya».

ERC va ser l'única formació que va apostar pel tradicional -i arriscat- miting de carrer. La Plaça de Pau Casals va acollir una cinquantena de persones que volien escoltar el diputat al Congrés Joan Puigercós. El republicà va assegurar que Europa no havia de ser

exclusivament «un mercat econòmic», sinó que s'havia d'ocupar de temes com l'educació, la sanitat o les pensions. Puigercós va manifestar que, «per tal que avanci Europa, s'han de desmuntar els Estats», i va dir que el model d'estat que defensa ERC «no és el mateix que el del PSC o PP». El diputat va insistir en la necessitat de fer «un esforç pedagògic per fer entendre la gent que ens afecta el dia a dia de la política que es fa

a Europa». El partit republicà va fer un homenatge a un dels seus militants més veterans, Miquel Rexach, i el president de l'agrupació pratenc, Joan Camps, va valorar «molt positivament» l'acte electoral, «que ha cobert les nostres expectatives respecte a l'assistència de públic».

La visita a El Prat del president del PP a Catalunya, Josep Piqué, va ser menys publicitada. L'exministre de Ciència i Tecnologia va

reunir al centre cívic Sant Jordi-Ribera Baixa uns setanta joves de Noves Generacions per xerrar sobre Europa i la importància de les polítiques de joventut. El debat va ser presentat pel líder del PP a El Prat, Antonio Gallego, i va comptar amb la presència dels presidents de NNGG a Barcelona i a Catalunya, Rafa López i Alejandro Fernández respectivament.

NEUS MACÍAS

El regidor del PP Miguel Ángel Ochoa, agredit mentre enganxava cartells

La campanya va acabar amb un dels episodis més foscos viscuts en aquest període electoral que ha durat més d'un any. Un dels tres regidors del PP a l'ajuntament d'El Prat, Miguel Ángel Ochoa, va denunciar una agressió que va patir a la Plaça de la Vila mentre enganxava cartells del seu candidat. Ochoa, acompanyat d'un altre militant, va haver de ser traslladat per una dotació de la Policia Local fins a l'ambulatori Ramona Via per ser atès de les lesions patides.

Segons la denúncia, els fets van ocórrer a la matinada del dia 11 de juny, quan Ochoa i el seu company de files es trobaven enganxant cartells als plafons de cartró instal·lats a la Plaça de la Vila. En aquell moment, tres joves -dos noies i un noi- van començar a arrancar la propaganda. Davant aquesta actitud que des del PP qualifiquen de «provocadora», Ochoa i l'altre militant van optar per seure a un banc i esperar

que marxessin. Però els joves van continuar increpant els populars i van llançar la galleda de cola a la base d'un arbre. Aquest fet va provocar la indignació d'Ochoa i el seu acompanyant, que van demanar explicacions als tres joves.

El regidor sosté a la seva denúncia que el jove va començar a amenaçar-los i els va arribar a agredir. Ochoa i el militant es van refugiar al local del PP, al veí carrer Doctor Soler, on van esperar que arribés la Policia Local, mentre el desconegut «colpejava» la persiana de la seu durant uns minuts.

Els tres joves van ser localitzats pels agents i reconeguts pel regidor del PP i el militant quan eren traslladats al centre mèdic. Segons la denúncia, «les amenaces van ser efectuades quan va ser reconegut com a regidor del PP».

N.M.

Els vots desapareguts d'ICV

El que havia de ser una nit electoral sense incidents ni sorpreses es va convertir pels representants d'Iniciativa per Catalunya Verds en la jornada més complicada de les últimes cites amb les urnes. No pels resultats, que a El Prat van ser bons, sinó per una errada que es va cometre a una mesa electoral del col·legi Galileu Galilei, on la presidenta, a l'hora de transcriure a les actes el nombre de vots, va deixar de comptabilitzar trenta un que pertanyien a la coalició ecosocialista i va a deixar a zero el seu *marcador*. Conscients del problema, tant la presidenta i els vocals de la mesa com un interventor socialista i els apoderats d'ICV van estar d'acord a presentar una nova acta al Jutjat n. 3, que no va admesa pel jutge. D'aquesta forma, el lletrat va marxar i va tancar les dependències judicials. Immediatament la Secretària de l'ajuntament d'El Prat i els representants d'ICV van començar els tràmits amb la Junta Electoral per tal de validar aquests trenta un vots, i van elevar una queixa denunciant la situació que es va viure la nit del 13 de juny i l'actitud del jutge.

CONTRACRÒNICA MUNICIPAL

A qui interessien les europees?

Com que el bipartit pratenc, CiU i l'oposició van decidir que la coincidència del ple municipal del passat dia 2 de juny amb la campanya electoral de les europees mereixia una treva en la ja de per si minsa confrontació política mensual, 34 minuts van sobrar per a despatxar l'avorrit espectacle. I això que el portaveu de CiU es va escarrassar en justificar el sou en els prescs (reparació del carrer Eusebi Soler, limitació de l'edificabilitat al pla que promou Aena, promoció interna quant al nomenament del coordinador del pla d'aparcaments i reparació dels lavabos del polisportiu Xavier Marcilla (*sic*)) i preguntes (revisió de llicències ambientals i estudi de viabilitat per construir més plantes a l'aparcament de l'Avinguda Verge de Montserrat) consumint i promovent respostes en 15 dels 34 minuts. Tot i que ens consta que algunes respostes ja les hi havia contestat el Govern a la junta de portaveus, cal dir que Felip-Neri Gordi fou l'únic que oblidà una estona els actes electorals i les pancartes. Parlant de relaxació, fins i tot el portaveu popular va aparcar les seves mocions de darrera hora... Per tant, justificadament la contracrònica esdevindrà una proposta de quincàleg electoral.

Per què només van votar 18.441 de les 50.000 que ho podien fer? Deixem-nos de falses lamentacions i romanços, feia un bon dia per sortir amb la família, era la quarta cita electoral en un any, l'euroescepticisme per no dir eurodesmotivació va apoderar-se dels pratencs, Brussel·les cau molt lluny i els partits no van col·laborar gens en fer pedagogia de perquè serveix anar a votar en aquests comicis. I com que aquests comicis no anaven acompanyats de cap altre...

Per què va haver-hi bipolarització i el PSOE i el PP no es van

veure afectats per la reducció de 10 escons que va patir Espanya a causa de l'ampliació europea? Potser van presentar candidats més coneguts, potser van ser ajudats per unes televisions estatals que ignoren el sistema de partits, potser la gent no va entendre determinats pactes dels partits nacionalistes o regionalistes, potser la gent que va votar era gent molt polititzada i va percebre les eleccions com una segona volta de les generals. I potser perquè alguna gent pensa no li veu utilitat a enviar un o dos diputats que no es creuen el seu estat a un Parlament on la lògica dominant és la dels tres grups fundadors...

Per què el PSC guanya amb tanta contundència? Fa quatre anys ICV i IU anaven per separat. Si sumem els seus resultats al Prat, ara després de reconciliar-se haurien hagut de treure un 23'5% i n'han tret un 8'7%. No saben aturar el vot útil i a banda d'esperar que Zapatero es centri, que es centrarà, han de fer alguna cosa més. I CiU ha baixat un 5%. José García faria bé de copiar un cert estil borrellista.

Per què el PP aguanta a l'alça? Perquè recuperant Alejo Vidal-Quadras retorna un cert estil populista desacomplexat que agrada a la parròquia pratenca, especialment la de Sant Cosme i Barceloneta, estil ben dominat pel seu portaveu municipal que competeix clarament per l'electorat socialista en clau espanyola.

Per què CiU continua perdent vots? CiU necessita renovar les cares i el discurs. La imatge de Guardans a la universitat ho diu tot. Al Prat ja no només baixa a la perifèria sinó que comença a baixar al centre. I ERC ho aprofita, tot i que per sota de les seves expectatives. El sorpasso no està lluny.

JOAQUIM CAMPANO I BALLETBÒ

Eleccions 2004

Participació 36,93%
Abstenció 63,07%
Electors censats 49.973

Partit	Vots	%
PSC	10.542	57,23%
PP	3.250	17,64%
ICV-EUiA	1.606	8,72%
CiU	1.417	7,69%
ERC	1.097	5,96%

Font: Ajuntament d'El Prat

Eleccions 1999

Participació 49,00%%
Abstenció 51,00%
Electors censats 51.254

Partit	Vots	%
PSC	9.995	40,16%
PP	3.881	15,60%
ICV-EUiA	4.644	18,66%
CiU	3.178	12,77%
ERC	593	2,38%

moblidecor

EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad. Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 - Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

studio mobel

DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted.

Studio Mobel su garantía

J. Casanovas, 114-116 - Tel. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Les noces d'or dels ajuntaments no mobilitzen els pratencs

El que havia de ser una festa per celebrar aquests 25 anys d'ajuntaments democràtics es va convertir en un acte deslluït precisament per l'absència de molts d'aquells a qui es pretenia homenatjar: els més de noranta regidors que han passat pel consistori pratenc des de 1979 fins a l'actualitat. Tampoc no va respondre la societat civil, tot i que s'havia convidat a les entitats de la ciutat a participar a aquest acte per mirar enrera i reflexionar sobre com èrem, fins on volíem arribar i què hem aconseguit o deixat pel camí.

«Una època on es va posar l'interès de la comunitat per sobre de partidismes sectaris». Amb aquestes paraules va definir l'exregidor convergent Ignasi Ribas com van ser aquells primers anys de democràcia i la construcció dels ajuntaments democràtics que van sorgir de les eleccions municipals del 22 d'abril de 1979. Ribas va assenyalar que El Prat va viure «una transició respectuosa i modèlica». La intervenció de l'ex Tinent d'Alcalde de Cultura i Gent Gran durant la primera legislatura, entre 1979 i 1983, va ser la més marcadament política de totes les que es van fer al Teatre Modern la tarda del 15 de juliol. Els altres convidats a aquest homenatge a la democràcia van optar per oferir una visió més social d'aquells anys. Aquest va ser el cas de Maruja Pelegrín, impul-

Pere Tejedor, d'El Prat Ràdio, va presentar aquest acte que convidava a fer memòria

sora del primer centre de planificació familiar a El Prat, que va recordar una ciutat «amb els carrers plens de fang i sense enllumenat públic. Quedava tot per fer». En la mateixa línia va manifestar-se Jordi Izquierdo, veí del barri de Sant Cosme, des d'on sempre ha estat impulsor del moviment veïnal. Izquierdo va recordar com va néixer Sant Cosme i la «desconfiança inicial» amb què els ciutadans el van rebre. «A això vam haver d'afegir el deteriorament de les vivendes, i va ser a partir d'aquí quan els veïns

vam organitzar i vam lluitar per tenir cases dignes».

«Dir democràcia és dir ajuntament»

Faustino Albaladejo, històric sindicalista de CC.OO i treballador de La Seda de Barcelona, a més de regidor del PSUC durant la legislatura de 1991 a 1995, va recordar els duríssims anys de la immigració. «Vaig arribar a viure en una habitació sense cuina». Albaladejo va parlar de les vagues que es van

succeir a La Seda i de la tasca que es va fer a la Cooperativa Obrera de Vivenda, de la què ell va ser membre actiu. La cooperativa va ser el lloc «on molta gent va educar les seves idees progressistes», segons aquest lluitador pels drets dels treballadors.

Mateu Serra, primer cap de llista del Partit dels Socialistes de Catalunya que es va presentar l'alcaldia l'any 1979, va assegurar que «dir democràcia és dir ajuntament», i va parlar d'aquesta institució com la més «propera a la gent, i on es prenen les decisions que més afecten els ciutadans».

Unes intervencions més dilata-des del que estava previst i la tardia hora a què va començar l'acte van impedir el geògraf i urbanista Jordi Borja realitzar la seva conferència, que portava per títol «Noves propostes per la ciutadania del segle XXI». Tot i això, Borja va oferir unes pinzellades d'un pensament novedós pel que fa a la construcció de les relacions entre les administracions. L'urbanista va apostar per la «revalorització del poder local o regional», i va fer una crida a plantejar noves relacions entre les institucions polítiques. Un ministeri no ha de ser més que una regidoria. S'han de tractar de tu a tu».

NEUS MACÍAS

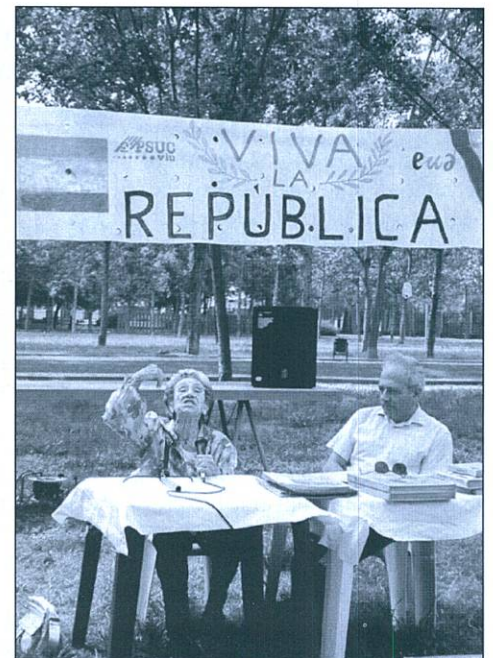
Otra manera de ir de boda

No les invitaron a la boda de Felipe y Leticia, así que militantes y simpatizantes del PSUC-Viu decidieron celebrar su propia fiesta y reivindicar la república como sistema de gobierno frente a la monarquía que actualmente rige en España. Desde primera hora de la mañana, muchos de ellos se afanaban en el Parc Nou por tener mesas y sillas a punto para su particular banquete y con un menú algo diferente al que prepararon las cocinas de Jockey en el Palacio Real: en esta ocasión la paella fue la única reina de la fiesta. La convocatoria tuvo tal éxito que hasta faltó espacio para todos los comensales que quisieron unirse a esta reunión republicana. Algunos militantes confesaban que habían visto algunas imágenes por televisión, “porque ya que lo pagamos todos, por lo menos habrá que verlo para opinar”. Otros se alegraban de las fuertes lluvias que caían en Madrid y deslucían el enlace, y los más se quejaban del enorme gasto que esta boda

ha supuesto para las arcas públicas y reivindicaban que todos esos millones de euros “se inviertan en escuelas públicas, en guarderías o en vivienda para los jóvenes”. Salvador Martínez, líder de EUiA en El Prat, contó con el apoyo de sus compañeros de Iniciativa per Catalunya Verds. El presidente de ICV, Francisco Villena, y el secretario de la formación, Paco Cerdà, se acercaron hasta el Parc Nou para demostrar también su adhesión a la causa republicana y el rechazo a los fastos de la boda.

El acto político tuvo como invitados a Jaume Botey y Miquel Candel, profesores de Historia de la Universitat Autònoma de Barcelona, y Trinidad Gallego, histórica militante del Partido Comunista y miembro del colectivo Dones del 36, que explican su experiencia vital durante la guerra.

NEUS MACÍAS

Los empleados de Fisipe exigen ante Magistratura una mayor indemnización

Los 264 trabajadores de la empresa química portuguesa Fisipe intentarán que se les reconozca el derecho a cobrar 45 días por año trabajado y un máximo de 42 mensualidades si finalmente los tribunales aceptan el nuevo expediente (en este caso de quiebra) presentado por la dirección de la empresa. Los empleados también acusan a la dirección de tenerles inactivos y de pagar los salarios con retraso (a principios de junio cobraron las nóminas de abril y mayo).

Si la quiebra fuera aceptada por el juez, la indemnización quedaría reducida a 20 días por año trabajado y un máximo de 12 mensualidades. Este expediente de quiebra constituye la nueva argucia de la empresa después de que la Generalitat echara por tierra el expediente de regulación de empleo presentado en marzo.

La empresa ya no adquiere materia prima, por lo que tiene suspendida la producción. A pesar de ello, los empleados acuden al centro de trabajo respetando sus horarios y turnos. Un empleado asegura que la empresa está en perfecta situación de seguir produciendo y que la inactividad de la planta es sólo una medida más para desmoralizar al personal.

Por si fuera poco, los nuevos gestores de Fisipe han planteado un nuevo argumento para justificar el cierre inmediato: el peligro de contaminación ambiental debido a la inactividad prolongada de la empresa. Los gestores se apoyan en un informe del Instituto Químico de Sarrià que precisamente se pronuncia en este sentido. Por todo ello, los gestores pretenden

Los trabajadores no aceptan el cierre de Fisipe

conseguir el despido inmediato de 142 empleados y esperar a que los 122 restantes se dediquen a limpiar la fábrica antes de ser igualmente despedidos. El comité de empresa manifiesta, en cambio, que en tres décadas de funcionamiento la planta no ha ocasionado problemas

de contaminación. De momento, los gestores tienen las cuentas medio hechas, y ya han diseñado un plan de desmantelación que les costaría entre 5 y 11 millones de euros.

J. M. / REDACCIÓN

El conseller d'Indústria i Treball visita les Joventuts Socialistes

El conseller d'Indústria i Treball de la Generalitat de Catalunya, Josep Ma. Rañé, va oferir una conferència a la seu local de l'agrupació del PSC, convidat per les Joventuts Socialistes d'El Prat. La primera secretària d'aquesta formació jove, Ma. Eugenia Cruz, va ser l'encarregada de presentar el conseller, que va parlar de les possibilitats de treball que ofereix una zona com el Delta del Llobregat, on s'ubiquen el port, l'aeroport, i diverses empreses de logística. Rañé va fer un repàs històric a la situació privilegiada de la comarca del Baix Llobregat, que va afavorir el desenvolupament industrial. Després va remarcar les enormes possibilitats que ofereixen l'aeroport i la nova zona de distribució logística per la jovent d'El Prat, apostant per un treball de qualitat, fixe i esta-

La primera secretària de JSC a El Prat, Ma. Eugenia Cruz, va presentar el conseller

ble. Rañé també va fer referència al creixent fenomen de la globalització i la fuga d'empreses cap a d'altres països o el seu tancament definitiu, com el cas de Fisipe a la nostra ciutat, que també va ser esmentat pel conseller, a pregunta

del públic. I és que al final de la xerrada es va endegar un col.loqui on Rañé va respondre temes com la possibilitat de formació per a joves o la reinserció laboral.

REDACCIÓ

Puertas abiertas en Atofina

La empresa Atofina, ubicada en el Polígono Pratense de nuestra localidad, celebrará una jornada de puertas abiertas para dar a conocer a los ciudadanos la tarea que llevan a cabo, además del patrocinio de los equipos de básquet femeninos de El Prat. Atofina ha lanzado la iniciativa Lugares de Encuentro para aproximarse a los ciudadanos y dar oportunidades de intercambio de información y escuchar las necesidades de todos los grupos sociales que convien con nuestra actividad. La directiva de Atofina asegura ser consciente de la gran sensibilidad social que la industria química despierta, y el progreso y bienestar que aportan al progreso de la humanidad, valorando la alta tecnología de sus fábricas y la profesionalidad de su equipo humano.

DELTA

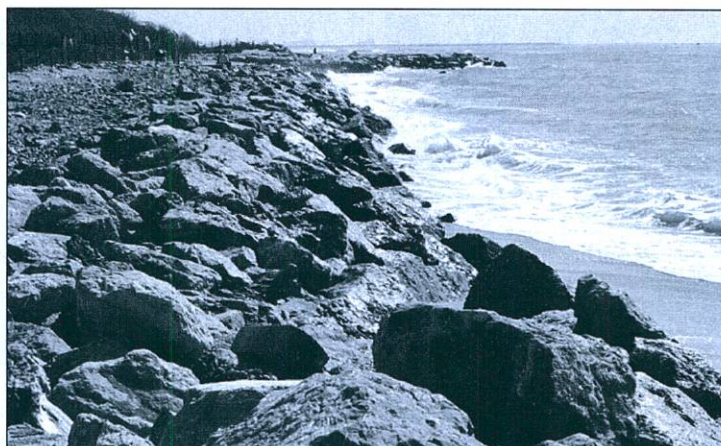
Camions d'emergència per reposar la sorra

Alguns usuaris es queixen de la brutícia de les noves aportacions

Un total de 120 camions han abocat 30.000 metres cúbics diaris de sorra durant les tres primeres setmanes de juny al tram de la platja comprès entre la desembocadura de la Ricarda i l'antic càmping Cala Gogó. Aquest tram de platja gairebé havia desaparegut donada l'escassa aportació natural de sorra.

La mesura no estava inicialment prevista per l'ajuntament, que confiava plenament en l'aportació natural de sorra des de la nova platja artificial ubicada a Ca l'Arana. La reposició de sorra mitjançant camions ha estat aprovada per la Direcció General de Costes i costejada pel port de Barcelona.

A partir de la segona setmana de juny, l'efecte de la reposició de sorra ha estat notablement visible, si bé ha aixecat alguna veu en contra. A tall d'anècdota, un home es va queixar públicament de la brutícia de la sorra en el marc d'una conferència sobre el riu celebrada l'Oficina d'Informació del Pla Delta.

La pèrdua de sorra afecta a totes les platges properes als ports

"He arribat a trobar fins i tot un esquelet entre la nova sorra que han abocat". Un tècnic de Medi Ambient present a la conferència va explicar que aquesta sorra procedia de la zona de la Podrida i que ja s'estaven duent a terme anàlisis de contaminació.

Durant les darreres dècades, els espigons dels ports han anat restant força als corrents marins, portadors

naturals de sorra i responsables de la reposició d'aquesta a les platges.

Darrerament, la decisió ministerial de no dedicar recursos públics a la regeneració mecànica de sorra ha deixat en mans dels ports la responsabilitat de dur a terme aquesta tasca.

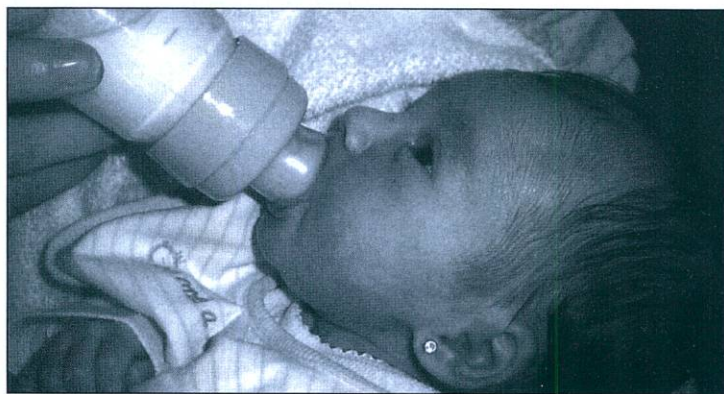
JAVIER MARTÍNEZ

Greenpeace alerta del perill d'una futura planta tèrmica prop del Prat

L'organització ecologista Greenpeace ha presentat alegacions a la Generalitat contra la planta tèrmica que Gas Natural construirà al moll d'Inflamables, el més proper a la nova desembocadura del riu Llobregat. Segons Greenpeace, la construcció d'aquesta central suposaria augmentar en prop de 3 tones l'emissió de diòxid de carboni i d'altres gasos, tots ells causants de l'efecte hivernacle.

Segons queixes d'un portaveu de l'organització "el govern tripartit va prometre que no es construirien més centrals d'aquest tipus fins que a Catalunya no hi hagués un pla energètic d'acord amb el protocol de Kioto i s'aconseguís utilitzar un 12% d'energies renovables".

JAVIER MARTÍNEZ

Llegó al mundo Lucía Mármol

La petiquena que toma el biberón en la fotografia es Lucía Mármol Atoche, hija de José Luis Mármol y de Carmen Atoche. En el momento en que estas páginas salgan a la luz, la niña ya habrá cumplido su pri-

mer mes de vida, ya que vino al mundo el pasado 15 de mayo. Desde estas líneas queremos felicitar a los felices padres, a los abuelos y a todos los familiares, que estarán encantados con este juguete.

Noces d'or de Pere i Núria

Pere Puig i la seva esposa, Núria Calvo, van decidir celebrar una gran festa per commemorar les seves noces d'or. I és que arribar a una fita tan important ben mereix reu-

nir tota la família, com van fer ells el passat 31 de maig. Des d'aquestes pàgines de Delta els desitgem molta felicitat, molta alegria i més amor que mai.

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 Tel.: 370 19 53 EL PRAT DE LLOBREGAT

TU HOGAR
PROMOCIONES INMOBILIARIAS

Ctra. Marina, 11, local 1 • 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)
Tel. 93 374 16 40 • Fax 93 374 16 41
tuhogar_inmobiliaria@yahoo.es

Xavier Domingo, nou president del Club Rotary

Celebrar l'any 2005 el centenari del Club Rotary amb l'eradicació de la poliomelitis al món és el principal objectiu d'aquesta entitat per al proper any, segons va manifestar el nou president a El Prat, Xavier Domingo, que va prendre possessió del seu càrrec el passat 12 de juny. Acabar amb les mines anti-persona és un altre repte per

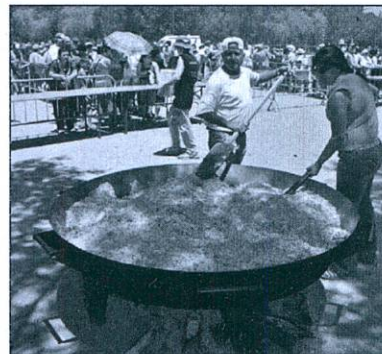

a aquest club, i per això han posat en marxa un projecte de col.laboració amb l'hospital de Sant Pau que permetrà que persones mutilades per aquests explosius puguin ser ateses a aquest centre mèdic. Domingo va assenyalar que els quatre pilars bàsics de l'associació que dirigirà durant un any són el servei a la comunitat -amb festes als avis, lots de nadal per als més desafortunats, o les plaques rotàries que entreguen a destacats pratencs; el servei a l'ocupació, amb beques als millors estudiants de la ciutat; el servei internacional, que incorpora els reptes de la Fundació Rotària; i el servei al propi club, que inclou sopars setmanals dels socis, diferents conferències o visites culturals i gastronòmiques. Domingo va donar la benvinguda a Joan Anglès i José Maria de Avuin, nous socis, i va retre homenatge al restaurant Casa Alcaide, seu social del Club Rotary i que aviat celebrarà els seus 75 anys des de la inauguració. Domingo va assegurar que els eixos de Rotary són «l'amistat, l'ètica, el servei i la pau».

N.M.

Migas y caldereta en las Jornadas Extremeñas del Parc Nou

Alrededor de un perol de migas y caldereta, los miles de extremeños que viven en Catalunya celebraron sus tradicionales jornadas en el Parc Nou los días 4,5 y 6 de junio. El acto inaugural contó con la presencia del alcalde de la ciudad, Lluís Tejedor; del presidente de la Federación de Entidades Extremeñas en Catalunya, Manuel Guerrero; del Pte. del Consejo de Comunidades Extremeñas de la Junta de Extremadura, Miguel Casado, y el presidente del Centro Extremeño Ruta de la Plata, Pedro Vecino. Los actos se inauguraron con la tradicional Feria Gastronómica y de Artesanía que se instaló en el Parc Nou, y una degustación de productos de la tierra. El mismo día tuvo lugar la actuación de la niña Tamara Flores, que participó en el televisivo «Menudas Estrellas». La jornada más multitudinaria se celebró el domingo 6 de junio, con la participación de los grupos de coros y danzas de algunos de los muchos centros regionales que visitaron El Prat, entre ellos el mencionado Ruta de la Plata. También actuó el grupo de folklore extremeño Yares.

Antes se había celebrado un concurso de la tradicional caldereta extremeña, que ganó precisamente la casa regional de esta localidad. Las migas pudieron ser degustadas por todo el mundo que acudió al Parc Nou.

N.M.

El Despatx d'Advocats "J. CODINA SERVEIS JURÍDICS, SL", és una firma arrelada a la nostra localitat de El Prat de Llobregat, amb molts anys d'experiència i coneixement del nostre territori.

"J. CODINA SERVEIS JURÍDICS, SL", per tal d'oferir el millor servei assistencial als habitants i empreses de El Prat de Llobregat, cobreix totes les matèries del Dret, gràcies al seu acord amb la firma "AUREN ABOGADOS", consultora d'àmbit nacional, que gaudeix de gran prestigi dintre del nostre sector.

El nostre creixement com a Despatx local, el duem a terme sense perdre els valors que ha de tenir un despatx com el de la nostra ciutat: proximitat i tracte directe amb el client, servei de qualitat, i tracte personalitzat d'acord amb el cas particular de cada client.

"J. CODINA SERVEIS JURÍDICS, SL", com a despatx identificat amb el nostre territori, viu amb expectació, il·lusió i rigor professional, els grans reptes que han de marcar el futur immediat de la nostra localitat:

- La tercera pista de l'Aeroport, amb el conseqüent del turisme que això comporta, i del que com a municipi hem de saber treure profit.
- L'arribada del Tren d'Alta Velocitat.
- L'arribada del Metro.
- L'obertura definitiva de El Prat al mar.
- La conservació del nostre paisatge i els nostres recursos.
- Definir un nou Pla d'Usos de les nostres masies, per tal de conservar-les i poder-ne treure un profit social.

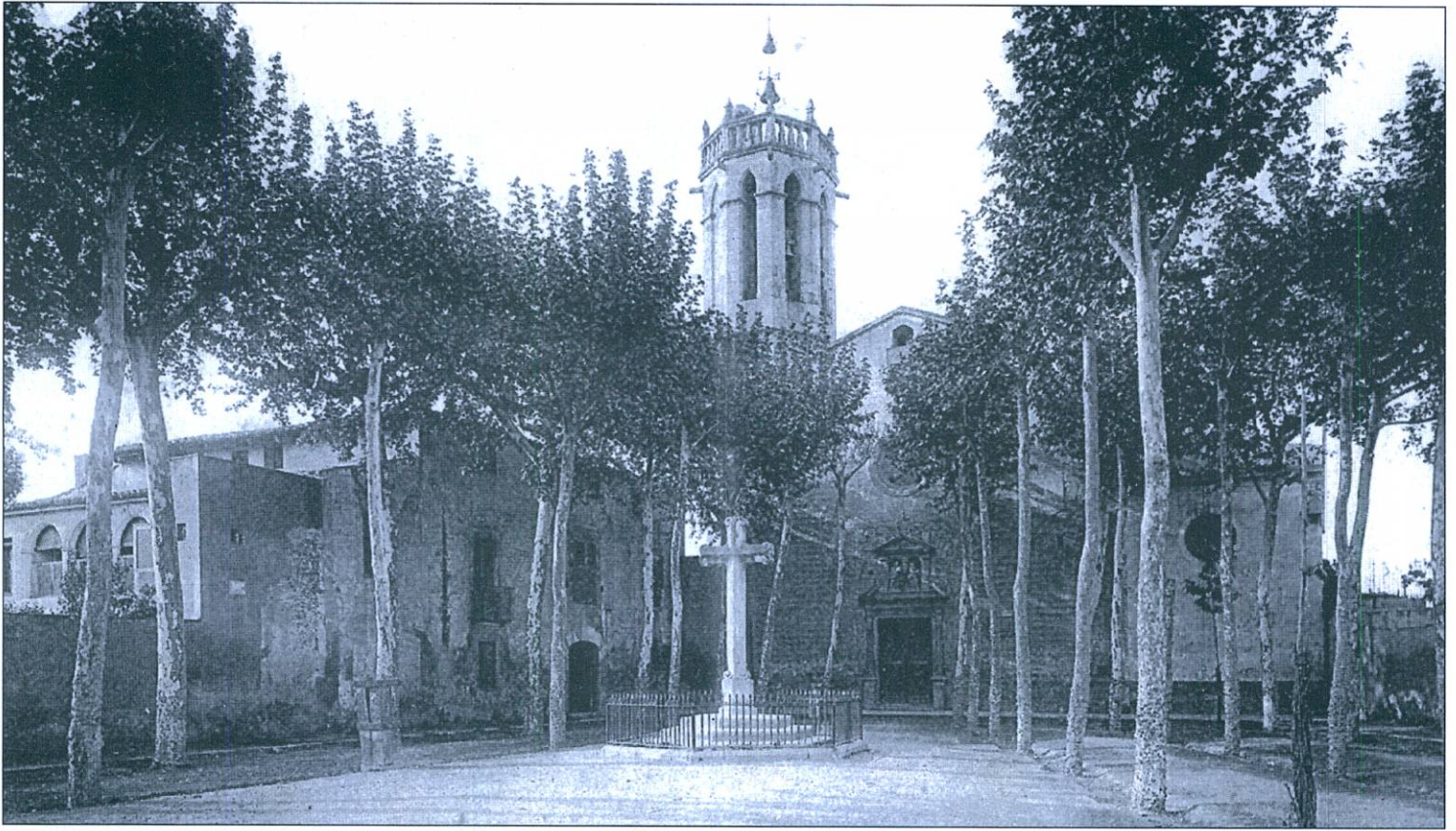
Tots aquests nous fenòmens que en breu ens afectaran, i provocaran expropiacions, moltes obres i noves infraestructures, han de portar-se a terme garantint als ciutadans la prestació normal dels serveis per part de les nostres Administracions.

El nostre Despatx professional, juntament amb el grup "AUREN ABOGADOS", volen ésser el referent jurídic dintre de la nostra localitat, i participar amb dinamisme en la transformació sostenible de la nostra població.

Miquel Corredor Pérez
Advocat "J. Codina Serveis Jurídics"

Una església singular

Aquesta fotografia correspon a l'antiga església del Prat, i al seu costat, la casa parroquial. La foto és de la primera dècada del segle XX

Cada mes,

el suplement

Delta
LLOBREGAT

gratuït, amb
la teva revista

CURSA PER LA VIDA

17 d'octubre de 2004 a les 11 hores
El Prat de Llobregat

COBERTA I ARRIBADA
A LES PISCHES
C.E.M. ESTRUCH

El Baix Llobregat Contra el Càncer

Organitzen:

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA UNESCO DEL PRAT DE LLOBREGAT

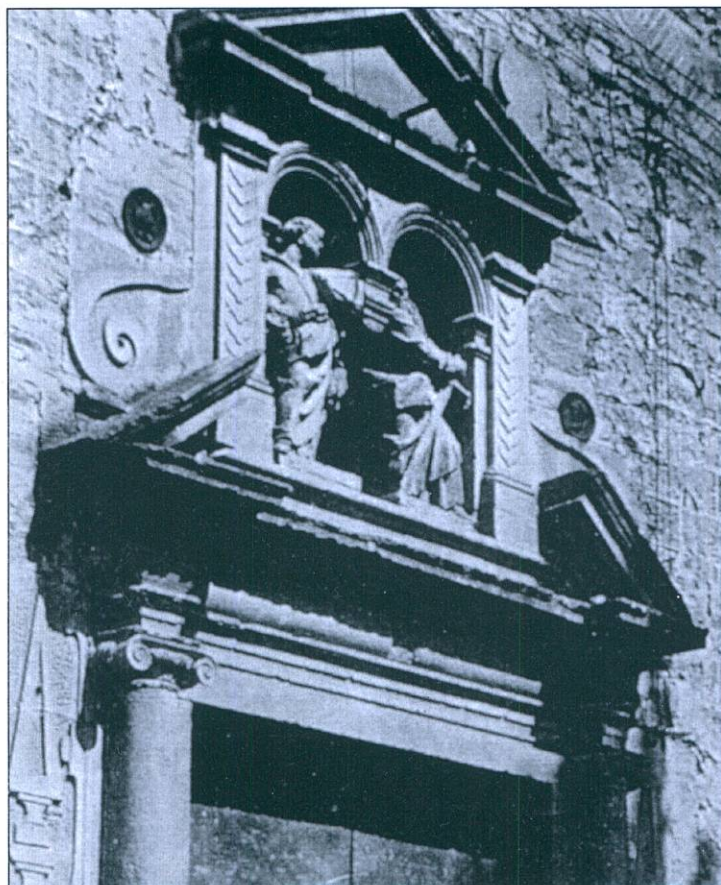
Notes històriques de l'any 1904: El Prat ara fa 100 anys

Hem cregut, que seria d'interès divulgar alguns dels fets esdevinguts a la nostra població al llarg de l'any 1904, ara fa un segle, sobretot aquells que tenien una certa vinculació en la vida col·lectiva de la població.

De vegades s'ens ha volgut fer creure que aquells primers anys del segle XX, el poble era una bassa d'oli, que hi havia una bona harmonia entre el veïns, però, sospitem que aquesta estampa no era tant bucòlica. Una mostra es la que a continuació consignem. La societat "Centre Artesà", havia previst renovar la junta directiva de la mateixa, i això va preocupar tant a l'ajuntament, que el dia 8 de gener de 1904, l'alcalde va sol·licitar al Governador Civil, que enviés un delegat governatiu, acompanyat per una parella de la Guardia Civil.(1) No sabem si la presència del delegat governatiu i els seus acompanyats van impedir que la cosa es desfermés.

A principis de febrer de 1904 moria l'esposa d'en Jaume Casanovas, aleshores Diputat Provincial, la cubana Luïsa Montero y Kelly. Una comissió de l'Ajuntament d'El Prat va assistir als funerals que es van celebrar a Barcelona (2).

Cal consignar també, que en ocasió de la primera visita del Rei d'Espanya, Alfonso XIII, a Barcelona, l'Alcalde d'El Prat, Josep Ferrer Rosell, quatre regidors i el secretari Joaquim Suy van assistir a la recepció oficial davant S.M. que

Part superior de la portalada de l'església parroquial de Sant Pere i Sant Pau d'El Prat tal com estava el 1904

tingué lloc el 7 d'abril de 1904 a la ciutat comtal. Com que es feia tard es van quedar a dinar tots a Barcelona(3).

A mitjan mes de juny va emmalaltí el rector de la parròquia Mn Benet Torras i Soldevila, el qual va morir el dia 28 de juny de 1904. L'enterrament va tenir lloc

el dia 30 de juny, era un dia gris i plujós. Entre els alumnes del mestre Cirera, que hi va assistir, hi havia en Ramon Roigé i Calzada. Aquest, anys a venir, va publicar una crònica sobre aquest esdeveniment (4). Poc temps després va ser nomenat rector ecònom Mn. Pau Bonet, que va exercir fins el nomenament de Mn. Anton Martí Piñol, l'any següent.

Durant la Festa Major de 1904, es celebrà, el dia 27 de setembre, un ofici solemne presidit pel Rec-

tor Mn. Pau Bonet al qual "... asistió el Ayuntamiento en Corporación" (5). Els dies 28 i 29 hi va haver sessions de ball, per dues orquestres que a tal fi es contractaren. L'ajuntament va entregar cigars als músics de les "...

2 orquestres en la serenata frent a la casa consistorial en la noche" del dia 28 de setembre, cosa que es va repetir el dia 29 (6).

El metge pratenc Segimon Salgot, molt crític amb la situació sanitària de la nostra població, va lliurar el 28 de setembre de 1904, a la "Real Acadèmia de Medicina de Barcelona", un treball manuscrit titulat "Breves apuntes para la topografia Mèdica de El Prat de Llobregat (7)", recentment publicat.

L'ajuntament, que havia acordat construir un nou edifici consistorial, va encarregar les obres de construcció, prèvia subhasta, al contractista d'obres pratenc n'Albert Feu Guilera. El mes de novembre de 1904 es van iniciar els treballs d'enderrocament del vell edifici de l'ajuntament. Segons recordava el mateix contractista aquests treballs van coincidir en una època que es va registrar uns freds terribles (8).

El 8 de desembre, es va commemorar el cinquantenari de la proclamació del dogma de la Immaculada. A part de l'ofici solemne del matí, per la tarda es va organitzar una processó general. La imatge de la Verge, que anava escoltada pel Somaten Armat, "...era portada damunt un tabernacle per quatre senyores vidues...." (9).

JOSEP FERRET I PUJOL

Ara fa 75 anys

El dia 20 de juny de 1929, la nova companyia d'aviació CLASSA, va inaugurar el servei diari entre Madrid i Barcelona. Aquesta companyia disposava d'avions Fokker per a 10 passatgers.

El dia 30 de juny, va tenir lloc en l'aeròdrom de l'"Aeronàutica Naval", organitzar per l'"Aero Club de Catalunya", un Concurs d'Aviació, participant pilots civils i militars. "El punt culminant de la festa, va ser la prova acrobàtica a base dels avions de combat de la Naval, els pilots de la qual es van lluir de debó".

NOTES:

- 1- AHMP, Registre de Sortides de 1904.
- 2- AHMP, Comptes municipals de 1904.
- 3- AHMP, Comptes ...", op. cit.
- 4- ROIGÉ i CALZADA, R.; "Mort del Sr. Rector, La successió.-El Municipi.", dins de la sèrie d'articles, "El Prat 1904-1936", "Prat" n° 585, 28-6-1969
- 5- AHMP, Comptes", op. cit.
- 6- AHMP, Comptes ...", op. cit.
- 7- MARI i BALCELLS, V. i VALLRIBERA i PUIG, P. "El Prat de Llobregat de fa un segle, segons una topografia mèdica, 1904", 2001.
- 8- CODINA VILÀ J.; Entrevista efectuada a Albert Feu al periòdic "Prat" n° 135, 19-11-1955
- 9- ROIGÉ i CALZADA R.; .. op. cit.

RUSTIC & Co.

RESTAURANTE

Menu diario · Servicio a la carta

castilla # 33
933 701 403
el prat de llob.

BAR · RESTAURANTE

Dolmar-2

tapitas · menú · cenas

billares · futbolín · ping-pong

castilla 31-33
☎ 93 370 14 03

PNEUMÀTICS
PUIG

C/ Madoz, 11 · Tel. 93 379 13 98 · 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Piera
Asesorías y Servicios

**ASESORAMIENTO
INTEGRAL:**

- Laboral
- Fiscal
- Contable
- Financiero

Avda. Verge de Montserrat, 114 1º 1ª · Apartado de Correos: 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)
Tel. 93 379 57 04 · Fax 93 370 05 60
www.asesoriapiera.com - E-mail: piera@tuasesor.net

C. Penedès 117 (Cantonada
Av. Verge de Montserrat)
08820 EL PRAT

**Clínica
Pediàtrica i Familiar**

Dr. Nevot - Dra. Casas

☎ 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OFTALMOLOGIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- CIRURGIA INFANTIL
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA

estiu al Prat

2004

OIAC
Tel. 93 479 45 44
www.aj-elprat.es

Ajuntament del Prat de Llobregat

MUEBLES

Luna

LA SOLUCION
A SUS PROBLEMAS
DE ESPACIO

FABRICACION
PROPIA

C/ Castilla, 38 TEL.: 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

DELICIAS

Su nueva tienda especializada en embutidos,
quesos, jamones, legumbres cocidas,
pesca salada y todo tipo de delicatessen

Jaume Casanoves, 162 · 08820 EL PRAT DE LL.
Tel. 93 370 78 55

ESPECIALIDAD

Jamón Ibérico
Bacalao
Anchoas
Pulpo
Patatas bravas

Primer de Maig, 12 · Tel. 93 379 43 59
08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

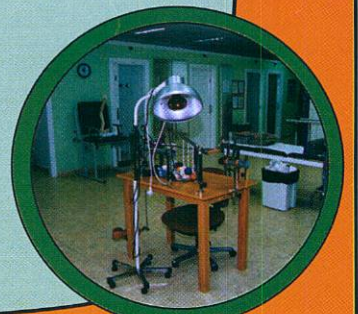
CLINICA DE DIA

Assistentencial Prat
Trauma Salut

- *Mútues mèdiques i particulars*
- *Accidents de tràfic*
- *Revisions*
- *Certificats*
- *Disposem de 24 especialitats mèdiques*
- *Servei de Densimetria, Ecografia i Radiologia*

**LA MEDICINA
PRIVADA AL
SEU ABAST**

URGÈNCIES:
93 478 05 05

C/ Enric Morera, 20
(cantonada Pau Casals)
EL PRAT

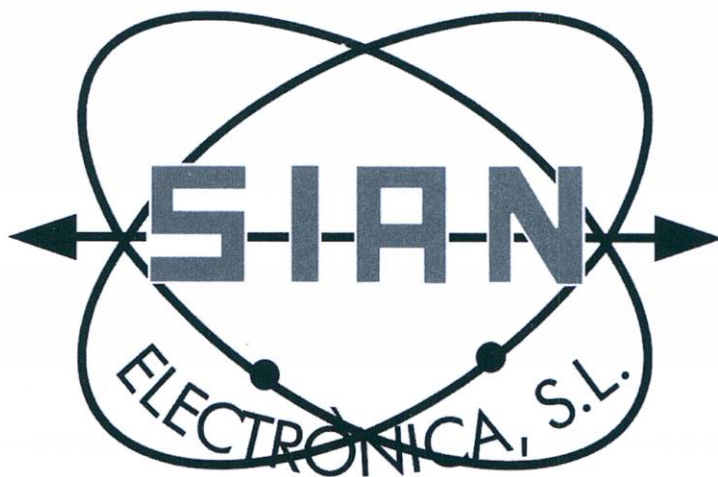
Casa

Giuliano

R E S T A U R A N T

P R Ó X I M A A P E R T U R A

Felip Trapero, 11
Tel.: 93 379 41 55 - Fax: 93 370 23 70
08820 El Prat de Llobregat

MÁS DE 30 AÑOS DE EXPERIENCIA

INSTALACIÓN Y ADAPTACIÓN DE NUEVOS CANALES LOCALES

CANALES DIGITALES TERRESTRES - TDT

INSTALACIÓN Y REPARACIÓN DE PORTEROS AUTOMÁTICOS

**INFÓRMESE SIN COMPROMISO
DE NUESTRAS OFERTAS:**
☎ 93 379 18 29

**DISTRIBUIDOR E
INSTALADOR**

DIGITAL+

CANAL+

PJE. ARÚS, 9 · TEL. 93 478 14 55 · EL PRAT DE LLOBREGAT
AV. VERGE DE MONTSERRAT, 233-235 · TEL. 93 379 18 29 · EL PRAT DE LLOBREGAT

Una de les catifes del Corpus

Corpus passat per aigua

Seguint la recuperada tradició encetada per la Casa d'Andalusia i l'A.V.I.C. Ferran Puig ja fa alguns anys, la festa del Corpus ha estat, malgrat la pluja que descarregà amb força a quarts de set de la tarda, una veritable festa de flors i colors.

Ja de bon matí, com sempre, mentre alguns marxaven a cercar ginesta, els membres de la Cofradia i els de la Casa d'Andalusia, es posaren mans a l'obra per confeccionar les seves catifes. Després de dinar, els amics de la Sardana, la Casa de Cadis, el veïns del carrer Ferran Puig i l'Associació de la Mare de Déu de Montserrat, iniciaren les seves florals obres d'art.

La pluja, la gran protagonista de la tarda, malmeté un xic les catifes o impedí que alguna es pugues rematar tal com s'havia previst.

Finalment les nuvolades deixaren pas novament al sol i un cop finalitzada la missa solemne pròpia del dia, s'inicià la processó encapçalada per la colla Gegantera del Prat que com a fet excepcional enguany portaren els gegants de Catalunya: *Cultura i Treball*. Un bon nombre de fidels acompanyaren el Santíssim portat a la custòdia per els sacerdots de la parròquia sota del tàlem. Tancava el seguici la banda de la Unió Filharmònica del Prat. Al marge del fet excepcional dels gegants, cal destacar enguany dues novetats. Per un costat els nous ciris que no taquen de gotes el terra dels carrers i l'aportació de gespa per les catifes de la zona esportiva Sagnier que ha facilitat l'Ajuntament.

J.G.F.

Cada mes, gratuït,

el suplement **Delta** LLOBREGAT

amb la teva revista

FEDERACIÓ CATALANA DE BALLS RETRO DE SALÓ I LLATINS

Si vols aprendre a ballar..., Vine amb nosaltres

• **BALLS DE SALÓ:** Dilluns a partir de les 21.30 hores

Tango

Vals

Rumba-bolero

Pasdobles

Txa-txa-txa...

• **RITMES LLATINS:** Dimecres a partir de les 21.30 hores

Salsa

A Càrrec de Yamira

Merengue...

Txa-txa-txa cubano

Cursos de Setembre a Juliol

CEM ESTRUCH

Consellament del Principat de Catalunya
Departament d'Esports

TELF. CONTACTE: 93 370 54 52 o 653 918 328

NEW LOOK HAIR

VALE POR **100 EUROS**

EN EXTENSIONES (VER LATERAL)

Vale también por un 10% Dto. en peluquería y estética

Av. Verge de Montserrat, 13
Tel. 93 370 37 61
www.newlookhair.com

PELUQUERIA EXTENSIONES

100

CON ESTE VALE:

- 25 extensiones de 40 cm descontamos: 25 € (ahora solo 62 €)
- 50 extensiones de 40 cm descontamos: 50 € (ahora solo 125 €)
- 75 extensiones de 40 cm descontamos: 60 € (ahora solo 201 €)
- 100 extensiones de 40 cm descontamos: 80 € (ahora solo 268 €)
- 125 extensiones de 40 cm descontamos: 100 € (ahora solo 335 €)

IVA INCLUIDO

AHORA CON EXTENSIONES

ANTES

Una renovada festa major de Ferran Puig

El canvi de junta marca les celebracions del carrer

La Festa Major del carrer Ferran Puig d'aquest any serà recordada pel canvi de l'antiga junta de l'Associació de Veïns i Comerciants del Carrer, amb Pau Giralt i Josep Maria Vilà i Parellada com a principals representants, a la nova, amb Josep Sarrà com a president. Sense desmerèixer la tasca de l'anterior junta, que va ser molta i bona, s'espera molt de la nova, on dels seus onze membres els més grans no superen els quaranta anys. Malgrat tot, no es pot considerar aquesta Festa Major com la primera acció dels novells perquè, en paraules de Josep Sarrà, "moltes activitats ja estaven programades".

Sota la música de la Xarxa d'Altaveus del carrer, que va funcionar durant tota la festa, el dissabte 15 de maig van començar les activitats amb la VII Trobada de Puntaires, el concurs d'aparadors i balcons i el pregó del fins fa poc president de l'Associació, Pau Giralt, des de la nova Fundació "La Caixa", seu que va acollir el X Torneig de Porra el dilluns 17. Els més petits van ser els protagonistes dels dos dies següents de festa, el divendres 21 i el dissabte 22, al gaudir profusament dels jocs, el XXV Concurs de Dibuix, la xocolatada i l'espectacle infantil a càrrec d'en Jordi Toniatti. Els més grans, però, van agafar el protagonisme al ball amb la banda de *country* de Greg Ryan, naturals de Xicago. Aquesta era una de les apostes més fortes de la nova junta ("Ens l'hem jugada una mica portant-los", va reconèixer el president) però l'aposta va sortir bé. El concert de gralles i la ballada de sardanes van tancar un cap de setmana d'activitats adreçades a totes les edats.

El dilluns 24 es va fer el tradicional sopar de comiat on Josep Sarrà va oferir el seu primer discurs. El president va apostar per convertir Ferran Puig en "el carrer social i cultural del Prat durant tot l'any". Per això, no va dubtar en demanar la "col·laboració dels socis" mitjançant "l'assistència a les reunions amb noves idees". Sarrà va dir que aspirava a tenir un "carrer viu", on hagi "comerços especialitzats i que col·laborin entre ells", que sigui "punt de trobada de tots els ciutadans", per la qual cosa va demanar

"la implicació i l'ajuda de les administracions implicades". L'alcalde, Lluís Tejedor, va recollir el guant però va afirmar que els més importants eren els veïns del carrer encara que va oferir el suport de l'Ajuntament. "La nova junta ho farà bé per ganes, per idees, per joventut, perquè estimen el carrer i tenen el negoci", va augurar l'alcalde. Per últim, va animar als veïns i comerciants a provar "noves idees" per convertir Ferran Puig en "el centre del centre dels carrers" i en "el pas natural d'entrada cap al nou eixample del poble".

Després dels parlaments, es va procedir al lliurament d'uns petits records (un *collage* personalitzat de fotos antigues de festes del carrer) a l'anterior junta (Pau Giralt, Josep Maria Vilà i Parellada, Josep Badia, Ferran Casanovas, Manel Riba, Lluís Doménech, Vicenç Pérez i un record pel difunt Miquel Busquets) abans d'entonar la tradicional Sardana del Prat. "Si no hagués estat per ells, l'associació no s'hagués mantingut fins avui", va reconèixer Josep Sarrà. El dia següent no es veia ni rastre del sopar de comiat sinó un carrer verge, pla, preparat per les activitats de la nova junta. La primera, l'activació del cens i una assemblea extraordinària per després de l'estiu. Que tinguin sort.

RAÚL QUESADA

L'èxit de la xocolatada està garantit. També va haver-hi botifarres pels més grans

Els més menuts sempre són els que més disfruten amb les activitats

Locales Comerciales

Edificio 4000 m² Mas Blau

En Alquiler • Información: 93.478.48.47

Propietario del restaurante Ca l'Eusebi (avantítol)

Eusebio Macías, más de treinta años detrás de la barra y entre fogones

Eusebio nació en Jerez de la Frontera, en el año 1948, hijo de un gaditano de Arcos de la Frontera, y de una portuguesa que vivía en una población al límite. Empezó a trabajar a los once años en una taberna, cuando todavía no tenía la edad legal para hacerlo, y ganaba catorce pesetas diarias, "además, tenía derecho a la comida del mediodía". Por eso, cuando llegó a El Prat y su sueldo subió hasta las 900 pesetas y el bote, "aquello me pareció el paraíso, y empecé a comprarme ropa y zapatos", cuenta con una sonrisa. Se marchó de Jerez porque allí no había futuro. Además, su padre había luchado con el ejército republicano y sufrió grandes represalias que impidieron a su familia llevar una vida normal en el pueblo. Eusebio tenía una hermana viviendo en El Prat, y emigró en el año 1962, "el año de la gran nevada", recuerda, cuando contaba con catorce años de edad. "Vine con un papel de mi padre en el que me autorizaba a trabajar". Su primer empleo fue en El Cu-Cut, un mítico café de El Prat, situado en el pasaje del Dr. Martí i Piñol, casi enfrente del antiguo cine Monmari. Eusebio recuerda que el primer amo de este negocio fue Jordi Bringué, "subdirector de la película Los Tarantos, que dirigió Rovira Veleta". Siempre buscando un futuro mejor, nuestro protagonista dejó esta cafetería y se puso a trabajar en el mítico bar La Pansa, situado en la Plaça d'Espanya, entonces muy transitada porque era el lugar desde el que salían los autobuses de línea que llegaban hasta Barcelona. Tanto tiempo atendiendo a la clientela local han hecho de Eusebio una persona muy conocida. "Voy por la calle y no dejo de saludar a gente", explica. Más tarde se trasladó hasta la Avenida Montserrat, para ponerse tras la barra del Brasilia, donde empezó como camarero, hasta llegar a ser socio. Ahí empezó su vena empresarial, y un compañero y él fundaron el Bar Ambulatorio, en la confluencia entre las calles Lleida y Jaume Casanovas. Acababan de inaugurar el centro médico y ellos pensaron que sería un buen nombre para

Lleva años dando de comer a muchísimos pratenses, todos los que han pasado por alguno de los negocios de restauración que ha tenido en la ciudad. Los clientes hablan maravillas de sus alubias con almejas, de sus chipirones o de las costillas que prepara, y que ha aprendido a cocinar a base de mucha observación. "He trabajado con gente que sabía mucho de esto", asegura. Eusebio Macías Simoés ha recibido la visita de muchos jugadores del Barça, que ilustran con sus fotos las paredes de Ca l'Eusebi.

Eusebio Macías pasa más de doce horas diarias en su restaurante de la calle Catalunya

el negocio. Allí contaban con muy pocas mesas, "podíamos sentar a unas doce personas", y él ya se ponía en los fogones y preparaba los platos que le han hecho popular. "Antes ya había cocinado para los compañeros del Brasilia. Yo me encarga de que todos comiesen".

Desayunos de cuchillo y tenedor

Decidió ampliar el negocio y se trasladó hasta la calle Catalunya, donde regenta *Ca l'Eusebi El Bec Trençat*, un restaurante en el que hay que reservar mesa al mediodía porque siempre está hasta la bandera. Allí sirve desayunos de los de cuchillo y tenedor, con huevos fritos y sardinas a primera hora de la mañana, para los que ya llevan unas horas trabajando y se han levantado de madrugada. No hay que olvidar tampoco sus *torrades* con jamón, las alubias con codornices, las paellas de los jueves o los chipirones. A media mañana siempre va al mercado, donde él personalmente

hace la compra. "Tengo un pescadero de toda confianza que me proporciona un pescado fresquísimo y muy rico", explica. Eusebio habla maravillas de la merluza que sirve, del pez espada o de las sardinas.

Entre su clientela cuenta con muchos trabajadores de empresas ubicadas fuera de El Prat, que se desplazan hasta Ca l'Eusebi por la calidad de su cocina. "Vienen de la Philips, de la Nissan o incluso del puerto". Pero desde hace unos pocos años, además, recibe visitas ilustres. "Tengo un conocido que trata con muchos jugadores del Barça, porque tiene un negocio de coches. Siempre me regalaba entradas para el fútbol, y un día le dije que por qué no me traía a algún jugador del equipo, que quería conocerles". Y así lo hizo. Desde entonces es habitual ver en su restaurante a figuras como Bonano, Saviola, Roberto Dueñas, Aito García Reneses, los hermanos De Boer e incluso Ronaldinho. El día que vino el astro brasileño fue un auténtico es-

pectáculo. "Esto se llenó de gente, y tuvimos que bajar las persianas. Hasta llegó la policía para poder sacarle", cuenta Eusebio. Todos querían saludar al gaucho. Las visitas de estos jugadores han quedado para la posteridad en las fotografías que adornan las paredes del restaurante. Hay muchas otras imágenes que Eusebio muestra orgulloso en diversos álbumes fotográficos.

A pesar de estas satisfacciones, nuestro protagonista se muestra cansado por este trabajo que a veces puede suponer una pesada carga. "Estoy aquí más de doce horas diarias. Es un trabajo muy sacrificado y da poco dinero". Como su familia no piensa continuar el negocio, en cuanto se lo pueda permitir quiere jubilarse "y dedicarme a vivir la vida". Pensando en lo que hará cuando tenga todo el tiempo del mundo, dice con una sonrisa que se dedicará "a tomar cañitas". Pero eso ya será al otro lado de la barra.

NEUS MACÍAS

José García García, natural de Polopos, Granada, espòs de Júlia López i de 68 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat, el 31 de maig.

Luis Rodríguez Pérez, natural de Baza, Granada, espòs de

Dominica Pérez i de 81 anys, morí al seu domicili el 6 de juny.

Catalina Julian Villanueva, natural de Garrovillas, Caceres, esposa de Leandro Macias i de 82 anys, morí a L'Hospitalet de Llo-

bregat el 6 de juny.

Dolors Sanchis Sanchis, natural de Benejama, Alacant, viuda de Francesc Argelaga i de 87 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 6 de juny.

Mercedes Moreno Muñoz, natural de Valdelacasa de Tajo, Caceres, soltera i de 82 anys, morí al seu domicili el 7 de juny.

Tomàs Rodríguez Roque, natural de Barcelona, espòs de Josefa Zambrano i de 55 anys, morí a l'Hospitalet de Llobregat el 6 de juny.

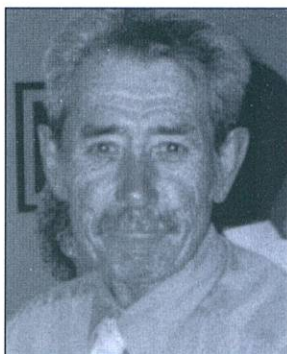
Martí Ferrer Bruguera, na-

tural de Begur, Girona, espòs d'Ursula Keysers i de 74 anys, morí a l'hospital del Mar de Barcelona el 8 de juny.

Jaume Busquets Ginabreda, natural d'El Prat, viudo de Trinitat Pellissa i de 86 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 10 de juny.

Valeriano Agüero Martín, natural de Melque de Cercos, Segòvia, viudo d'Alícia Bartolomé i de 96 anys, morí al seu domicili l'11 de juny.

Agustí Grande Vernalte, natural de Barcelona, solter i de 46 anys, morí al seu domicili el 14 de juny.

Rogad a Dios por el alma de **José García García**

El pasado 31 de mayo nos dejó José García García a la edad de 68 años.

*«Como las gaviotas y las olas
nos encontramos y nos unimos
se van las gaviotas, volando,
se van rodando las olas,
y nosotros también nos vamos»*

Delta

LLOBREGAT

El periòdic d'El Prat

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

BALTASAR
GRUPO ASESOR

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORAMIENTO Y GESTION:

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

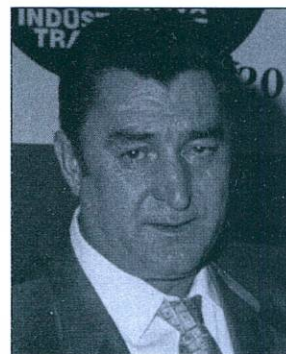
Montserrat Balletbó Giménez

27-09-1944

24-04-2004

*Des que has marxat, et trobem a faltar
Ens has deixat sense la teva alegria i amb la teva pena
Lligada de mans i peus feies de les teves,
i ara, sense tu, el nostre motor,
no sabem com fer-ho.
La estrella que més brilla al cel i la més gran ets tu,
que ens vigiles i ens cuides des de dalt.
T'estimo, mamita, un petó molt fort de tots.*

Família Balletbó

Último adiós a Antonio Azuaga Jiménez

El pasado 23 de mayo nos dejó a la edad de 60 años Antonio Azuaga. El funeral se celebró el día 26 en el tanatorio de Bellvitge. Reciban los familiares de Antonio, su esposa e hijos el testimonio de nuestro más sentido pésame desde estas páginas del periódico Delta, por el trato afable y bondadoso que siempre nos dispensó.

*Querido compañero y amigo Antonio:
Has sido y serás siempre el socio N. 1. Número uno en
compañerismo, en saber estar, en enseñarnos a todos a seguir
adelante, incluso en las adversidades. Fuiste respetado y
querido por todos y sabemos que donde estés nos darás
impulso a continuar con lo que tú creaste con tanta
ilusión y que tanto querías, estando siempre a nuestro lado.
Tú estarás siempre presente en nuestra memoria
y en nuestros corazones.
Tu Cooperativa no te olvida.*

Sociedad Cooperativa Industrial Transportes El Prat scl.

En record d'Eduvigis Balagué Busquets

Que va ser traspasada a la Casa del Pare el dia 5 de maig de 2004, en la seva ciutat natal d'El Prat de Llobregat. Era de tothom coneguda per la seva bonhomia i per la seva presència en el món agrícola i ramader del Delta del Llobregat.

Nascuda el 25 d'octubre de 1925 a la masia de Cal Patata, ha viscut tota la seva vida al Prat, i s'hi manté la seva família, en Santi i en Josep, fruit del seu matrimoni amb Antonio Arimany Salada. Al llarg dels seus 78 anys ha mantingut la seva fe en l'acollida misericordiosa de Déu.

Preguem pel repòs etern de l'Eduvigis.

Per la inserció d'esqueles,
truqueu al
93 379 05 33
de dilluns a dijous, de 16 a 19 h.

Funerària d'El Prat

Sant Pere i Sant Pau

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

OFICINES: Ctra. Camí Mel Natrus s/n

Telf. 93 478 08 31

Telf. FAX 93 478 63 33

GENTE SINGULAR

Leyenda de Granada

Tras mucho insistirle para que me contase alguna historia – por fin - un día, mi buen amigo Tino – conocedor de miles de ellas - me sorprendió con una hoja mecanografiada, en que lo hacía, y al leerla, tuve la grata sorpresa de encontrar, un delicioso poema escrito en prosa.

La historia aconteció en Granada, en donde todo lo fantástico es posible. Su personaje se llamaba Manolo, y vivía pobremente en los bajos de una casa de la calle del Moro Yanguas, en pleno corazón del Albaicín granadino. Era pequeño, renegrido por el tórrido sol andaluz, y por estar todo el día viviendo a la intemperie, aunque él atribuía su color, a la mucha sangre árabe, que - según decía -corría por sus venas.

Para comprender a la perfección la vivencia de Manolo, se hace necesario saber antes, quien era el “moro Yanguas”, que daba nombre a su calle, y que forma parte de la más pura tradición de las leyendas de la ciudad, en donde estas tienen vida propia. Se cuenta, que Mohamed Ali Yusuf, conocido como el moro Yanguas, fue uno de los últimos gobernadores de Granada - benefactor de la ciudad - durante el reinado del postrer monarca Nazari, Boabdil “el chico”, pues bien, Manolo, se jactaba de estar emparentado con tal personaje, y aun ser descendiente directo suyo..

Trabajaba como “fotógrafo” de turistas a las puertas de la Alambra, aunque si se analizaban con detenimiento sus útiles de trabajo, sus fotos tenían más de magia que de ciencia, pues no se comprendía como, con el equipo técnico con que contaba, pudiese imprimir alguna imagen. Con tres cañas cruzadas, y atadas entre si con hilo de bramante, había construido lo que él daba en llamar su trípode, sobre el que colocaba una caja negra – también de su invención – que le servía como cámara fotográfica, en uno de cuyos lados, y a modo de lente, había acoplado el cristal de unas gafas graduadas, rotas tiempo atrás.

Llevaba siempre, un cubo de agua de un aljibe del Albaicin, que él sostenía tenía propiedades como revelador, y así debía ser, ya que con tan escaso laboratorio, se apostaba cada mañana ante la puerta del majestuoso palacio granadino, en donde ofrecía a los turistas sus servicios de fotógrafo, poco menos que por la voluntad, y lo milagroso de todo esto era que sus fotos- aunque en blanco y negro y tono amarillo sepia, desde el mismo momento en que las hacía – eran compradas por estos, que al observarlas, tenían la impresión, de que su visita al palacio árabe, se hubiese efectuado muchos años atrás.

Toda la impedimenta descrita, era transportaba por nuestro hombre, en su vehículo, formado por dos viejas ruedas de bicicleta, unidas por un eje metálico, y sobre el que había colocado un tablón de madera, con un palo en uno de sus extremos, como volante y timón del artillugio..

Una vez acabada su jornada laboral, de siete días a la semana, y desde antes de la llegada del primer turista, hasta después de la marcha del ultimo, Manolo, que invierno y verano vestía la misma ropa, ya de tiempo descolorida, por el inclemente sol del sur, recontaba el pequeño capital obtenido con su humilde industria, y cuando regresaba a su calle, toda la chiquillería salía a recibirle, para compartir con él las monedas, que atendían no solo a su sustento, sino al de los otros necesitados del entorno.

Manolo, que no tenía ningún familiar conocido, era – además -

un auténtico samaritano, pues igual cuidaba de un enfermo, que ejercía el oficio de lañador – naturalmente gratis – a cualquier comadre que tuviese sus cacharros en mal estado, relatando incansable, mientras hacía lo que fuese, su parentesco directo, en líneas familiares que sabía de memoria, con el mítico moro Yanguas del siglo XV.

Una mañana, como tantas otras, mucho antes de que los primeros rayos del sol, vistieran de luz las torres del palacio de la Alambra, cargó en el artesanal vehículo, su singular laboratorio fotográfico, y enfiló camino abajo la Cuesta del Chapiz, en dirección al Paseo de los Tristes, hasta recalar en el bar de las Chirimías, donde calentó el estómago con un café con leche. Iba Manolo a aquel bar, porque en él tenía barra libre para sus desayunos, debido al hecho de que nuestro hombre, era fotógrafo “oficial” de la familia que lo regentaba.

Reconfortadas sus desconsoladas tripas - que no habían ingerido nada desde la noche anterior -continuó disfrutando del paseo de su Granada, aun con soledad en las dormidas calles. Pasó por la Carretera del Darro, hasta desembocar en la Plaza Nueva, en donde solía tomar un trago del agua fresca de su fuente, y subiendo luego por la cuesta de Gómez, concluyó la caminata a las mismas puertas de la Alhambra, lugar de su diario trabajo.

Lo que sucedió a continuación entra a formar parte del acervo de las leyendas de Granada... Lo presencié Luis, el guardián del palacio nazari, que abría sus puertas al público cada mañana. Estaba en esta labor cuando arribó hasta allí un fantástico coche “- Era un “haiga”(1) negro, con ribetes de plata en la carrocería – **contó luego – de él bajó un hombre alto, moreno, tocada su cabeza con un blanco turbante, en el que lucía una joya, que relumbraba herida por los naciotes rayos del sol, y cubierto, casi hasta los pies, con una hermosa chilaba, hornada de fina pedrería...”**

El personaje se acercó a Manolo que, embobado miraba el lujo del reciente llegado, y con voz muy queda le dijo “Me llamo Ramal Yanguas, soy tu primo, y he venido a buscarte... vente conmigo a casa”. Manolo no lo dudó ni un instante, y dejando abandonadas en la calle todas sus pertenencias, entró en el fabuloso automóvil, y este, en silencio, enfiló lentamente la cuesta de Gómez, y luego de pasar por el Generalife, se perdió de la vista, tras de la imponente figura del hotel Palace.

Nadie vio jamás otra vez a Manolo, aunque su recuerdo perviviría siempre. Desde ese día y durante meses, a la oficina de correos de la calle Reyes Católicos, fueron llegando giros postales, con sustanciosas cantidades de dinero, dirigidos a los más necesitados de la calle Yanguas, y cuyo remite – sin dirección alguna - era siempre el mismo, “Manolo el fotógrafo”.

Después de quinientos años, nuestro héroe, había encontrado - por fin- sus tan ansiadas raíces, y en la mágica Granada, había nacido una nueva leyenda.

(1) “haiga”, expresión andaluza usada para describir un coche de lujo, tomada de un nuevo rico, que al ir a comprarse uno, dijo al vendedor ; “Yo quiero el mejor que haiga...”.

J.M.HIDALGO

La pressió

Quan empenyem o fem força, de ben segur que situem la nostra acció i/o percepció a igual nivell que entenem que passa en una olla a pressió, en la tensió que suporta una artèria per on circula la nostra sang, en la mateixa atmosfera que respirem... o en la influència en les relacions humanes. És paradigmàtic, en aquest sentit, la simulació imaginativa que ens ofereix un volcà: el magma intern està tan pressionat i tan rogent que precisa una sortida; si ho fa pausadament encara que ininterrompudament, els seus efectes es poden preveure i avaluar, mentre que si ho fa sense vàlvula d'escapament o evasió, la compressió es converteix en una explosió sense control i a més a més, de forma imprevisible quant a les seves conseqüències.

Per tant, sempre que parlem de pressions arribarem a la conclusió que totes les podríem tolerar si som capaços de sotmetre-les a control permanent. Ens expliquen els entesos en la matèria, que si mantenim la pressió sanguínia dintre dels límits considerats normals, la nostra salut tindrà una bona i ferma columna de sosteniment; no cal especificar –per prou conegut– que una sana i compensada alimentació juntament amb uns hàbits vivencials de moderació i templança, ajuden molt a que aquella pressió de la sang no ens comporti problemes de la salut física.

Però tots som capaços de percebre com ja no solament a persones sanes, sinó més aviat –i també– a persones que han patit alguna intervenció quirúrgica important o que suporten malalties diverses, els pot afectar un canvi de la pressió atmosfèrica. Els meteoròlegs en diuen pressió 'normal' (1013 hpa) la que es dona a nivell del mar; per tant, el valor d'aquella pressió atmosfèrica varia en funció de l'altura i tot dependent de l'arribada de perturbacions. 'Grosso modo', per cada deu metres que ascendim, la pressió disminueix un hectopascal o milibar; però això també comporta una disminució de la concentració de l'oxigen al aire. D'aquí ve el dit 'mal de muntanya' per als que no estem acostumats, i d'aquí ve igualment, que les persones subtils al tema que unes línies abans he mencionat, ens anticipin amb les seves molèsties l'arribada de complicacions atmosfèriques, justament perquè estan molt sensibilitzats al decrement de la pressió atmosfèrica. Els mestres ens dirien que en dies boirosos, amb turbulències atmosfèriques i/o pluja, els nens i nenes als col·legis estan més esvalotats que de costum.

En qualsevol cas, l'estigma social d'avui en dia és la pressió psíquica –l'anomenat *mòbing*– que en el treball, a les llars i en les relacions socials han de capejar i afrontar el éssers més dèbils de les "cadenaes": els nens, les dones, els desvalguts, els integrants dels estrats de producció i caps intermitjos que a les empreses grans i a les multinacionals, es

troben moltes vegades desbordats i indefensos per les situacions a les que es veuen abocats. Aquesta problemàtica condueix en nombroses ocasions a: o bé l'individu manté el tipus i es desgasta mentalment i afectivament d'una manera cavalcant, o bé s'avé a una "sodomització" anímica o si no, cau en una depressió profunda que pot tenir efectes incalculables. Per a aquestes persones, gairebé res serveix per a animar-les: es mostren sense consistència vital, irritables, tristos, confusos, agobiats, obsessionats amb les petites crueses de la quotidianitat, segurament amb mancances afectives profundes. Potser resultarien uns bons antidòts la revitalització de coses petites, la materialització de desitjos, l'expansió de pensaments o fins i tot, una mimetització sense complexos. I no diem si els destinataris del mòbing són els nens: negligència en l'atenció més primària, atemoriments, maltractaments, utilitzats com a objecte sexual, utilitzats per a la mendicitat, induïts en pautes de conductes corruptes, explotats laboralment...

És evident que seria pecar de presunció i estupidesa voler assessorar o il·lustrar sobre una temàtica que avui en dia és molt preocupant per les seves derivacions i seqüeles. De tota manera, i en termes bastant més temperats, gairebé en tots els àmbits professionals i dintre de les activitats normals de convivència veïnal i familiar, està present la pressió. I si no, fixem-nos així mateix, en com la pressió popular arranja situacions de profunda injustícia, en com les hisendes (municipal, autonòmica o estatal) i les hipoteques ens pressionen permanentment, o en com un pianista suporta en l'execució d'una partitura, una pressió d'aquelles incalculable. I si no, també, recordem les paraules de Johan Cruyff quan essent entrenador del Barça va guanyar aquella lliga a l'últim minut després que el jugador Djukic, del Deportivo, errés un penal, que li va aturar el porter del València, González: "Djukic ha fallado cuando todo lo tenía a su favor: pero esto es la presión", deia Cruyff.

Mai sabem si per remeiar un mal o un contratemps és millor la llum i l'aire fresc, la tramuntana –perquè s'ho endugui tot–, o l'atmosfera bigarrada, per exemple, dels poc ventilats cenobis bizantins, on l'aroma es fa tàctil i tot convida a la serena reflexió, i es barreja la suor, les rànies miasmes, els efluvis d'encens i l'espurneig de les espelmes.

Solucions màgiques i fàcils no n'hi ha, però cal a vegades, afilar l'eina per no convertir en estèril tot un esforç, i sobretot, no cavalcar a deshora en la "nit i contra el vent".

VICENÇ TIERRA

DESDE EL PERÚ

El pelo

La cabellera es un atributo de seducción por excelencia. Es como un marco que realza la belleza.

Perder el cabello para algunos hombres y para las mujeres es una pesadilla. La vanidad no es exclusiva de las mujeres, el hombre siempre ha querido lucir bien, y para combatir la calvicie, desde antaño, ha recurrido a las más increíbles terapias con tal de lucir una abundante cabellera al estilo bíblico de Sansón.

Los egipcios usaban fragancias, ungüentos preparados con cabellos humanos quemados, uñas y grasas de cocodrilos, serpientes e hipopótamos. Hipócrates hizo su crema con excremento de paloma, opio y rábanos. En 1900 era común el uso de una mezcla de excrementos de camello y grasas de oso.

Hay personajes famosos como Yul Brinner, Telly Savalas, Sean Connery, Calors Salinas -presidente de México-, Winston Churchill, Lenin, Pablo VI, Picasso, Neruda, Sócrates, Shakespeare. Disimulan la calvicie con las pelucas inventadas en Francis y popularizadas en París. Eran cabellos cosidos en gorras de piel de animal. Con respecto

al pelo, tengamos una filosofía.

Los que tengan 40 años de edad y menos no deben alarmarse con lo que pasa con su pelo, considerándolo como normal. El stress es culpable de la caída del pelo, lo mismo que el demasiado trabajo, las preocupaciones, por eso que es raro ver calvo a una persona flemática o perezosa.

Hay varias teorías que pretenden explicar la caída del cabello. Una de ellas lo explica por ser hereditaria esa caída. La tifoidea, la tífia y la sífilis pueden ser causas de la pérdida de cabello.

También el uso indebido de productos químicos pueden dañar el normal crecimiento del cabello. El pelo cumple con una finalidad biológica y sus alteraciones en cuanto a cantidad y color están sujetos a un ritmo metabólico del cuerpo humano.

Nuestra preocupación referente al cabello debe ser preferencialmente de orden higiénico y no de orden estético.

JAUME ESTRUCH

L'Alguer, país català de la Sardenya

Ja feia bastants anys que desitjava trepitjar el darrer racó geogràfic que encara no coneixia del meu país, un territori potser idealitzat i utòpic; però què seria de la humanitat sense el dret a la utopia, sense aquest desig que Lluís Llach va fer cançó de "més lluny, sempre anem més lluny".

Vaig anar-hi per Setmana Santa. Vàrem sortir de l'aeroport d'El Prat en vol directe a l'Alguer, on ens vam trobar amb gent de diversos indrets de països de parla catalana, en conjunt érem prop de 2000.

L'illa de Sardenya em va meravellar per la verdor dels seus prats, la seva costa, els molts indrets d'interès turístic, la gastronomia, etc. Té una població aproximada de 120.000 habitants, mentre que, com a curiositat, d'ovelles n'hi ha unes 400.000.

El casc antic de l'Alguer –la ciutat vella– està molt ben conservat, la gent és simpàtica i atenta. Vaig trobar la situació lingüística del català molt millor del que m'esperava, car tenint en compte que és una ciutat oberta a la mar, amb un creixent turisme i amb una forta immigració tant interna com externa, dels 50.000 habitants de l'Alguer uns 15.000 entenen o parlen l'alguerès. Haig de dir que no em va costar gens adaptar-me al seu lèxic, no en va ésser una varietat de la mateixa llengua comuna.

Vam visitar els locals de l'Omnium Cultural i de l'Amic de l'Alguer, que estan fent una tasca molt meritòria que, a més, està donant els seus fruits. Entre els assistents ja va sortir qui deia que havia molta feia a fer. Interiorment em vaig qüestionar quina mena de lliçons podfem donar els del principal als demés, alhora que em vaig preguntar quants dels 64.000

habitants d'El Prat empen el català regularment; vaig decidir que era millor deixar un interrogant com a resposta.

Voldria acabar dient que crec que hem d'anar a l'Alguer, i a poder ser tornar-hi. Amb la nostra sola presència ja els ajudem a veure que no es troben sols. Hi hem d'anar sense esperar res a canvi, sinó repetint una i altra vegada la paraula gràcies. Gràcies per conservar i mantenir viu l'alguerès tots aquestes segles.

Fins ben aviat!

IGNASI RIBAS I MAS

SUEPRAT

C/ Ribes de Freser, nº7
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANERIA

OSRAM
SIEMENS
SIMON

Tel. 93 370 83 11
FAX: 93 370 43 42

Fontaneria
C/ Castilla, 38 EL PRAT
Il·luminació
C/ Indústria, 90 EL PRAT
C/ Consejo de Ciento, 245 (Barcelona)
Tel. 93 451 59 52
Carrer de l'Amor, 19-21 (Igualada)

Entrevista con Dolors Juárez, Portavoz de l'Associació Amics de l'Art del Prat

“Hay mucha gente que espera cada año la Exposición Colectiva de Artistas del Prat”

Substituir ciertas costumbres de la cultura popular, como el *vermouth*, encuentran un gran estímulo cuando de lo que se trata es de ahondar en otros aspectos culturales donde el hecho creativo en sí es el verdadero protagonista. Es la una del mediodía, y Dolors Juárez, portavoz d' Amics de l' Art del Prat y coordinadora de las exposiciones de la Sala d' Art Josep Bages me espera para hablar de una de las exposiciones más esperadas de la temporada, y que se celebrará durante el próximo mes de julio: la Exposición Colectiva de Artistas del Prat.

Dolors Juárez lleva los últimos seis años ocupándose de organizar este gran puzzle artístico local que se renueva año tras año desde 1978. “Al final de una temporada, coincidiendo con junio-julio, es cuando, una vez abierta la convocatoria, la gente, individualmente o a través de las escuelas de arte o talleres de la ciudad, como la Escola d' arts del Prat, nos presentan obras que hayan hecho durante el año”. Hasta el día 13 de junio, los artistas pratenses han tenido la oportunidad aún de presentar sus obras, aunque reconoce Dolors Juárez que “el ritmo actual es bueno, aunque todo el mundo se espera siempre a última hora”. Y durante estos últimos días de presentación, la tipología del artista que trae su obra a exponer carece de unidad: “Es una exposición muy heterogénea. Desde el tipo de gente, pasando por las edades, el tipo de formación artística, el tipo de obra que presenta, los estilos que se utilizan. Pero un poco la idea es esta: cada uno nos hace llegar su obra, y que conjuntamente pueda participar con otros artistas en esta muestra.”

Un proyecto tan diverso implica un gran esfuerzo por parte de Dolors Juárez y la gente que organiza con ella esta exposición a la hora de buscar cierta coherencia a la muestra: “Es un reto muy difícil. Hay tanta variedad, tanta diversidad de estilos y formatos, además de los imprevistos que siempre surgen. La organización es compleja, porque hay que tener en cuenta muchos factores: ilumina-

Algunas obras de artistas locales de la edición de 1999

ción, distribución... Una vez leídas las fichas de las obras que el artista presenta, se intenta dar cierta coherencia, a través, por ejemplo, temáticas, pero intentando que sea agradable para el visitante. Pero intentando contentar también al artista: nos hemos encontrado con piezas que requieren un tipo de instalación diferente y llamamos al artista para intentar exponer su obra de la mejor forma posible.” Para evitar problemas que se han dado años anteriores, los más de setenta artistas se dan cita anualmente en esta exposición, tienen una novedad este año, y son las medidas de las obras que irán expuestas en la pared, “ya que es una manera en la que puede participar el máximo de gente posible”, nos comenta Dolors Juárez.

Todo este esfuerzo colectivo, tanto de artistas como de organizadores, tiene satisfacciones muy positivas para ambas partes: “Hay mucha gente que espera la cita con ilusión, que ya desde principios de año pregunta cuando se pondrá en marcha. Aparte del artista, la gente que viene a visitarlas también sale muy satisfecha. Se genera un ambiente muy bueno entre

«La filosofía y el éxito del evento ha sido la de conseguir un espacio que fomentara la creación artística en el Prat»

los artistas y los visitantes. Creo que desde el principio ha sido un poco la filosofía y el éxito de este evento: el de crear un espacio que acogiera y fomentara la creación y experimentación artística en el Prat, que también ha sido uno de los motores que siempre ha impulsado als Amics de l' Art del Prat”. Durante este longevo evento, con 28 años de vida, se ha mantenido

una tónica esencial, y es el protagonismo de la pintura: “En cuanto a técnica de expresión artística, hay muy poca evolución. Un gran porcentaje de gente lo que presenta es pintura, y seguidamente se sitúan el dibujo, la escultura y la fotografía. También se han incorporado técnicas más contemporáneas, como trabajos infográficos.” Uno de los atractivos que la exposición ofrece es la de poder seguir la evolución de algunos de los artistas. Dolors Juárez habla con entusiasmo de la ilusión que le hace ver como algunos de los participantes en varias ediciones van adquiriendo un lenguaje propio, siendo muchas veces una primera exposición de este tipo el impulso necesario y provocar una motivación suplementaria. A lo largo de la entrevista, Dolors Juárez tiene entre sus manos el libro del 25 aniversario de l'Escola d' Arts del Prat, testimonio de la evolución que ha ido cambiando la fisonomía artística del Prat, y que encuentra un buen ejemplo en esta nueva edición de Exposición Colectiva de artistas locales que podremos visitar en julio.

MARIANO MARTÍNEZ

Records de la C

El diumenge, a l'hora de sopar, algunes colles estaven desmuntant els gegants i introduint els capgrossos als seus remolcs. Era el començament de la fi de la Ciutat Gegantera, la culminació de més de dos anys de treball i dedicació per part dels geganters del Prat, l'hora de fer balanç. "Tenint en compte que ho hem fet gent que no som professionals especialitzats en grans esdeveniments, el balanç ha estat fantàstic pel volum de gent que hem mogut. Sempre es pot millorar, perquè alguna colla es va presentar sense avisar i ho vam solucionar sobre la marxa, però en general ha estat molt bé", afirma el coordinador de la Ciutat Gegantera, Sergi Pellisa. I les altres colles pensen igual? "Jo veia a la gent molt a gust, però quan acaba l'acte et comença a arribar una pluja de mails de les colles on ens felicitaven per la bona organització, perquè s'ho havien passat molt bé». També en altres trobades les colles es veuen i parlen de la Ciutat Gegantera, inclòs la gent del carrer et diu que ha sigut molt bonic veure tants gegants junts", explica Sergi. Pel que fa a les xifres finalment es queden en 350 voluntaris, unes 140 colles i uns 3.700 geganters.

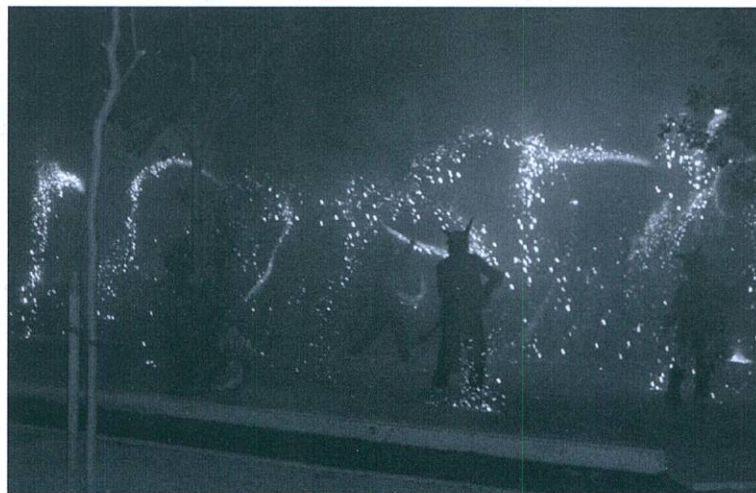
Es podria dir que la Ciutat Gegantera va començar fa molt de temps però el primer acte important va ser l'escalivada cultural del diumenge 23 de maig, que va comptar amb la presència de les bandes de l'Associació Musical del Prat, els Diables, els Amics de la Sardana i els geganters amb la seva colla grallera. Una oportunitat que va servir perquè els reis Rotllà i Griselda lluïssin nous vestits i en Pere i la Paulina mostressin la renovació dels seus. Ja en plena Ciutat Gegantera, el divendres 28, a més de rebre les colles durant tot el dia, es va fer una "Gegantfesta infantil" on els més petits van gaudir d'una xocolatada i de diversos tallers sobre els gegants. El dissabte 29 va començar amb una trobada grallera. "És com una trobada de gegants però només amb gralles. Al final vam ser unes 11 colles gralleres les que vam esmorzar a l'Artesà i després vam fer dues cercaviles des de la Plaça Ramon Roigé, una pel casc antic i una altra per l'Avinguda Montserrat i Ferran Puig, fins a la Plaça de la

La Gegantfesta infantil al Casal de Cultura

La manifestació de Fisipe

Festa-espectacle de foc a càrrec dels Diables

Ja som Ciutat

Vila. Un cop allà, es feia un concert i nosaltres (les gralleres) vam entrenar el ball propi dels Gegants del Prat" relata la grallera Mónica Jiménez. També es va procedir al lliurament de records de la trobada.

Geganters, gralleres, autoritats... manifestants?

A les 16:30 d'aquell mateix dissabte, tots els gegants es van plantar al Fondo d'en Peixo des d'on havien de partir per anar a la inauguració del monument commemoratiu de la Ciutat Gegantera 2004. L'ambient era fantàstic ja que ni tan sols la calor va dissuadir els pratencs de poder veure els gegants de prop. A les cinc de la tarda, tot anava segons el calendari previst i les colles que venien del Fondo d'en Peixo s'anaven situant a la confluència de l'Avinguda Verge de Montserrat amb l'Avinguda del Canal. De sobte, l'imprevist: una manifestació de tre-

balladors de Fisipe que protestaven per la situació que pateix l'empresa. "No sabíem res, ens van assabentar en el mateix moment que els vam veure. Crec que es pensaven que vindria Maragall però per a nosaltres va ser com si es posés a ploure", relata Sergi.

Les cares dels geganters, tant locals com foranis, eren tot un poema. Ràpidament, la policia va rodejar els manifestants mentre tant Santos Cuesta, vice-president de l'Associació Gegantera, com Sergi Pellisa, coordinador de l'esdeveniment, s'avançaven per parlar amb els manifestants. Però va ser inútil. Després d'alguns aldarulls, els manifestants van baixar per l'Avinguda, van donar la volta i es van situar al davant del lloc on s'anava a inaugurar el monument a la Ciutat Gegante. En aquell moment van començar a tirar octavetes. Llavors es va iniciar una penosa lluita, quasi fratricida, entre els manifestants, amb els seus crits i

xiulets, i els geganters, amb les gralles i els tambors, per tal d'imposar-se sobre els altres. "El comportament de les colles va ser exemplar perquè podia haver passat de tot i, en canvi, van entendre el problema i es van queixar cantant i tocant la gralla", diu Sergi.

Alguns geganters es van posar a plorar. "No pots explicar el que sents quan després de dos anys treballant per fer la Ciutat Gegantera t'arriba una manifestació que ve a molestar i aixafar la festa", es queixa Mónica. El regidor de Cooperació i Promoció Ciutadana, Paco Villena, i el regidor de Cultura, Antoni Rodes, es van apropar per dialogar amb els manifestants mentre l'alcalde, amb rictus seriós, romania en un segon pla. Tampoc no va funcionar. Durant els parlaments, que van ser fortament xiulats, l'alcalde va explicar la situació a les colles de fora del Prat i va reiterar que havia convidat a un portaveu dels manifestants a pujar i dir la seva, però que aquests es van

Ciutat Gegantera

Entrada a la Ciutat Gegantera

La Mostra de balls al Fondo d'en Peixo

Ciutat Gegantera

Foto de família de les colles del Prat i Mollet amb alcalde

negar. Els crits de "Estem a l'atur" i "Menys festa i més treball" no van cessar en cap moment. "El que ens va semblar molt malament es que, ja que des de l'organització se'ls va cedir un micròfon perquè diguessin la seva, s'hi neguessin, perquè venien a rebentar l'acte", es lamenta Sergi.

Molts censuraran el fet que els manifestants aprofitin un esdeveniment cultural, que ha costat molt de preparar, per expressar les seves legítimes reivindicacions. Altres diran que és més important la situació de Fisipe que la Ciutat Gegantera i que va ser un excel·lent cop mediàtic, amb la presència de les autoritats locals, els mitjans de comunicació i les colles de fora del Prat. L'únic cert es que va ser un veritable i penós *tour de force* entre pratencs, i no pratencs, on els únics resultats comprovables va ser la impotència dels geganters, llàgrimes incloses, i la desesperació que pateixen els treballadors de Fisipe. Fins i tot els Gegants de Ca-

talunya, de nom Treball i Cultura, es miraven com si haguessin de barallar-se. Jutgin vostès mateixos.

Amb l'horari descol·locat pels incidents amb Fisipe, en Fondo d'en Peixo va acollir una mostra de balls dels gegants, sota la supervisió de l'entusiasme del *speaker* Xavier Ibern, on van destacar especialment, les colles de Múrcia, el País Valencià i Andorra així com el ball del Baix Llobregat. Ja a la nit, i després del sopar gegantes amenitzat pel grup garlar del Baix Camp Ganxets, els geganters es van traslladar a Jardins de la Pau on els Diables del Prat tenien preparat un espectacle amb foc, gegants i pantalla de vídeo que va ser una al·legoria del poder de la cultura. Després d'uns focs artificials, els geganters tenien tres opcions: quedar-se i gaudir de l'orquestra Fusió, anar a La Capsa i veure el concert de música popular de la Banda d'en Vinaixa o directament provar l'oferta noctur-

na del nostre municipi. Després a descansar i preparar-se pel gruix de la festa

Ja som Ciutat Gegantera

I és que el gruix de la festa estava previst pel matí del diumenge 30. Feia temps que no es veia l'Avinguda Montserrat tan plena de gent, amb tants color, amb tants gegants a banda i banda del carrer observant els teus mínims moviments. Qui tenia dubtes sobre si el Prat respondria les va dissipar aquell dia. "Veure tota aquella gent a la Avinguda Montserrat, per on passo cada dia, va ser molt emocionant", ens confessa Mònica. Des de l'avinguda Montserrat els gegants van començar a enfilejar per tres carrers (Doctor Gallart i Mones, Avinguda del Canal i Coronel Sanfeliu) fins arribar a la Plaça Catalunya on un escenari, situat al mig de la plaça, els donava la benvinguda. Quan tots, gegants,

geganters i públic, van estar acomodats, en Rotllà, la Griselda, el Pere, la Paulina i en Joanet van començar el ball propi sota els compassos de les gralleres. Posteriorment, li tocava el torn als geganters de Mollet de Vallés, que van fer ballar els Gegants de Catalunya, el Treball i la Cultura (per primera vegada la duia una noia), per últim cop. Més d'un ja plorava abans de començar el ball. "Plorava més la colla que ho deixava perquè han estat durant un any gaudint dels Gegants de Catalunya i es treuen un treball de sobre, però també un orgull", observa Sergi Pellisa. L'últim ball es va completar amb èxit i la colla de Mollet va esclatar en plors i abraçades sota els aplaudiments de la colla del Prat. Ens estàvem convertint en Ciutat Gegantera.

I arribem al moment àlgid, aquell on culminen dos anys d'esforç per part dels geganters i les gralles: el Ball d'Aniversari d'en Treball i na Cultura per part de la Colla Gegantera del Prat. Però deixem que parlin els protagonistes. "Va ser molt emocionant perquè era el final d'un treball, d'un objectiu que s'havia aconseguit i ens van contagiar a tots perquè vaig veure molta gent plorant. M'agradaria destacar el treball de les gralleres perquè van tocar molt bé un ball que està molt vigilants pels estaments dels geganters", explica Sergi. "Vam tocar el ball propi i després vam veure com Mollet tocava la seva peça, que és el comiat d'ells, i els veies plorar i estaven molt emocionats. A nosaltres ens tocava fer el ball d'aniversari, la part en que ells ens donen els gegants i t'has d'abraçar amb ells i es que et surt de dintre. Ens aguantàvem les llàgrimes perquè sinó no podríem tocar. Jo crec que la gent que estava allí va poder veure l'emoció del moment", relata Mònica. Després, sota el *shock* del que havíem vist, van arribar els parlaments de les autoritats i el lliurament de records. Posteriorment, es va fer el dinar de germanor per als voluntaris.

Amb la satisfacció del deure ben fet, el menjar sempre sap millor quan has construït una Ciutat Gegantera amb èxit.

RAÚL QUESADA

Jaume Codina Vilà presenta un nou llibre a Sant Boi

El dia 25 de maig de 2004, va tenir lloc a la sala Artur Terré del centre cultural Can Massallera de Sant Boi, l'acte de presentació del llibre "Els testaments a Sant Boi (segles XIV-XV)", obra de l'historiador pratenc Dr. Jaume Codina i Vilà.

L'acte organitzat conjuntament pels ajuntaments de Sant Boi, El Prat i el "Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat", va comptar la presència d'una nutrida representació de membres del teixit cultural i de l'advocacia de la comarca. Fou presidit pel Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Sant Boi, que excusà la presència de l'alcalde d'aquesta ciutat, l'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor i el President del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, Carles Riba.

La presentació del llibre va anar a càrrec del notari José Luis Mezquita del Cacho, ex degà del Col·legi de Notaris i Membre de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya.

El senyor Mezquita del Cacho, va efectuar una magnífica dissertació sobre la temàtica dels testaments en l'època medieval tot

subratllant la importància i independència que gaudiren les notaries eclesiàstiques de les parròquies en front a les escribanies públiques. El senyor Mezquita del Cacho, va fer una alta valoració també de l'anàlisi de les característiques testamentàries, que sobre la voluminosa informació documental relativa als testaments, ha efectuat el Dr. Codina en aquesta interessentíssima monografia. Això constata la importància que tingué, en aquell temps, la notaria parroquial de Sant Boi.

El senyor Codina, en unes sentides paraules, va agrair l'elogiosa valoració del llibre fet, per un gran coneixedor del tema, com és el senyor Mezquita i alhora que va demostrà el seu agraïment a tots els assistents al citat acte cultural.

Tot seguit, les autoritats presents van tancar l'acte, amb paraules de reconeixement al Dr. Jaume Codina, tan pel que fa a la seva obra en general i en particular pel llibre que s'acabava de presentar.

JOSEP FERRET I PUJOL

Conferències entorn a Dalí

Amb motiu de l'any Dalí i de l'exposició *Dalí lletres i ninots* s'ha ofert al Torre Muntades un cicle de conferències referent a aspectes concrets de l'artista. El dia 3 de juny a les 19 hores es va celebrar la conferència *Dalí anys 30: surrealisme freudià* per Graciela Monés i Balaguer (psicòloga clínica). La conferència es va centrar en la relació entre Freud, Dalí i la paranoia-crítica con a element d'enllaç.

El surrealisme neix al 29 de la mà de Andre Breton i presenta una ideologia basada una mica en l'inconscient i l'irracionalitat humana. Les explicacions anaven encaminades a explicar la psicologia del personatge que va crear l'artista i de la seva relació amb Freud, que es fa patent a partir dels retrats que Dalí va fer-li.

El metode paranoic-crític era una mica la pauta de treball que feia servir Dalí, però a partir de tota la polèmica amb l'obra *l'Angles de Millet* i el seu veritable tema, l'artista va apoderar demostrar com les seves intuïcions eren certes i per tant va poder donar més credibilitat al surrealisme i a la seva pròpia persona. A partir d'aquí *l'Angelus* es va convertir en el seu mite particular i va esdevenir un tema molt productiu.

Encara la ment de Dalí continua sent un misteri tot i que els professionals de la ciència han volgut fer-ne més clar els seus pensaments atribuint-le diverses patologies per explicar el seu comportament i fer-nos més propera la seva persona.

ALICIA C.S.

breus

Novena edició de los premios de poesía Rafael Alberti

La Casa de Andalucía convoca la novena edició del Certamen de Poesía Rafael Alberti, que se celebra cada dos anys y en la que pueden participar autores de cualquier parte del planeta. El plazo de admisión de las obras presentadas será el próximo 15 de julio, y los originales se han de enviar a la Casa de Andalucía, situada en la calle de las Moreras, n. 105. Pueden participar los poetas que lo deseen con un solo poema escrito en castellano o catalán, con trabajos originales e inéditos que no hayan sido premiados en otros certámenes o concursos. El tema de las composiciones será libre y la extensión de los mismos no debe ser inferior a cuarenta versos ni superior a cien, cualquiera que sea su métrica, rima o forma. Los trabajos se presentarán en cinco copias, escritos a máquina u ordenador a doble espacio a una sola cara, y deberán ir firmados con un lema o seudónimo que figurará en el exterior de un sobre cerrado donde figurarán los datos personales del autor. El fallo del jurado se hará público el día 15 de octubre, y el premio se entregará el 23 de ese mes, durante una cena a la que acudirán los representantes de las instituciones y entidades que dan su apoyo a este premio. La dotación económica de los premios es de 1.000 euros y un trofeo para el ganador, 600 euros y trofeo para el segundo clasificado, y 200 euros y trofeo para el que quede en tercer lugar.

Exposició de Gloria Vives en La Capsa

L'Instant del moviment es el títol que la artista pratense Gloria Vives ha utilitzat para enmarcar la exposició de varios de sus estudios y dibujos, y que podremos visitar en el bar de La Capsa hasta finales de este mes. La exposición pertenece a un proyecto más amplio de Gloria Vives, estudiante de Bellas Artes, y en el que intentará combinar el dibujo, la danza y la fotografía. La mayoría de los diez dibujos y estudios que componen la exposición tienen como protagonista a la figura humana, y donde la misma artista se ha utilizado como modelo: los dibujos representan una secuencia de un movimiento de danza oriental. La serie se caracteriza por un uso mínimo del color, cuya fuerza la recoge en esta ocasión la intensidad del trazo, realizando la expresividad y el movimiento de la figura protagonista del dibujo o estudio. En un trabajo de síntesis y creatividad, la artista pratense intenta expresar lo máximo con el mínimo de recursos. Estaremos a la espera de poder ver el proyecto completo del cual *L'Instant del moviment* es un interesante avance.

Actividades de la Associació UNESCO del Prat

El pasado 10 de junio, la Biblioteca Popular Antoni Martín acogió la conferencia "La vida escrita per les dones", a cargo de Anna Caballé, responsable de la Unidad de Estudios Biográficos de la Universidad de Barcelona. El acto, presentado por Mariana Colomer, y que se enmarca dentro de l'Espai de Poesia i Pensament que organiza l'Associació d'Amics de la UNESCO, fue un intenso repaso a la aportación literaria de la mujer a partir del siglo XIV. En palabras de Anna Caballé, la conferencia era un homenaje para las mujeres que utilizaron la pluma como espada. Y dentro de las actividades que se realizan en torno a la 11a. Festa El Prat Solidari, l'Associació UNESCO aportó, como viene siendo habitual, la proyección de una película que se enmarca dentro del trabajo de sensibilización que se desarrolla en estas jornadas solidarias. Para esta ocasión, el film elegido que se proyectó en el Cine Capri, colaborador habitual en este acto, fue *Balseros*, de Carles Bosch y Josep M. Domènech, un duro retrato documental que fue candidato al Óscar 2004 como mejor película documental y candidato en los Goyas del 2002 a mejor documental. El acto, celebrado el pasado 11 de junio, contó con la intervención de Paco Villena, concejal de Solidaridad y Cooperación.

Pere Baltà va glossar la figura de Paco Candel al Cercle del Liceu

El dia 27 de maig de 2004, en el marc del "Cercle del Liceu", es va celebrar l'acte de lliurament del premi "Amic de l'Any" otorgat per la prestigiosa entitat barcelonina "Amics de la Ciutat", al novel·lista Paco Candel. Va obrir l'acte, amb unes breus paraules de salutació, la Presidenta d'"Amics de la Ciutat". Tot seguit va intervenir l'escriptora, senyora Esther Pardo, nascuda al Barri de Can Tunis, autora del llibre "Els Carreres de Paco Candel". L'editor i escriptor pratenc Pere Baltà va glossar la figura del guardonat, el qual va manifestar la vella amistat que l'unia amb el novel·lista, recordant diverses anècdotes i episodis que caracteritzaven la vida d'en Paco Candel.

Els secrets dels gegants

Coincidint amb els actes principals de la Ciutat Geganter 2004, el Casal de Cultura s'ha encarregat del contrapunt divulgatiu a aquesta festa tradicional amb l'exposició *50 anys de Gegants del Prat*. Si els actes festius van arribar al seu punt culminant el diumenge 30 de maig, amb la gran cercavila i la cessió durant un any dels gegants de Catalunya, en Treball i na Cultura, a l'Associació Geganter de la localitat, des de finals de maig i fins el 26 de juny els interessats en la matèria han pogut descobrir uns quants secrets més d'aquest mig segle de gegants al Prat amb aquesta mostra del Casal. L'exposició repassa, per una banda, la història de les figures de la localitat, recordant l'època en què es llogaven a l'empresa Casa Paqueta i com va ser l'adquisició dels gegants que avui formen la colla local. La part plàstica també juga un gran paper, ja que tota la mostra inclou grans plafons amb fotografies, sovint insòlites, del moviment geganter a la ciutat. Es té l'oportunitat d'observar quins són els passos a seguir per vestir i preparar un gegant, o, en el cas dels més joves, de descobrir com han estat els diferents vestits que al llarg de cinquanta anys han lluit el Rotllà i la Griselda, la parella de reis. L'ànim didàctic i de difusió de la cultura geganter és present en gran part de la mostra, que sobretot es preocupa per explicar les característiques de les figures que formen aquesta família geganter i fins i tot per descobrir algunes curiositats sobre les sortides a altres localitats o el preu d'adquisició de les parelles de gegants pratenques. (Redacció)

Fermí Marimón presenta su nuevo libro, «Els múltiples»

El pasado martes 8 l'Esplai de La Caixa acogiò la presentació del nuevo libro de Fermí Marimón, todo un referente de la vida social y cultural del Prat. *Els múltiples*, título del libro, es una recopilación de relatos en clave de cine que cuenta con una colaboración muy especial. Se trata de los dibujos de Ángel García, buen amigo de Fermí Marimón, que ilustran cada una de los trece relatos, que en principio iban a ser un proyecto de serie televisiva que no llegó a cuajar: "Cuando ya los tenía escritos como guiones audiovisuales —comenta el autor en el prólogo—, decidí convertirlos en cuentos. De aquí proviene su estilo directo que invita más a traducir la lectura en imágenes que en pensamiento".

La presentació de *Els múltiples*, enmarcada dentro de las charlas que organiza l'Esplai y Delta y que contó con una nutrida asistencia, fue una excusa perfecta para

hablar también sobre el primer libro de Fermí Marimón, *Quan vam fer la Gilda*, en el mismo lugar donde estaba el cine Montmari y que acogiò en el estreno de la mítica película en 1948, dos años después de su estreno mundial. En la charla, junto al propio Fermí, estaban Ángel García; Pere Baltà, editor, bajo el sello de Rúbrica Editorial, de los libros del polifacético empresario de cine; y Jaume Monés, director de Delta y moderador de la charla, que al final del acto hizo entrega a Fermí Marimón de la Carxofa del Prat.

Jaume Monés abrió el turno de intervenciones dando paso a Pere Baltà, que se encargó de glosar breve e intencionalmente la figura de Fermí Marimón, una vida dedicada por completo, junto a su familia, a su pasión cinéfila: miembro del Colegio de Directores de Cine, director de películas, cortometrajes, de *Peraustrinia 2004* —uno

de los proyectos clave dentro del mundo de la animación a nivel estatal—. Baltà, aparte de destacar las grandes cualidades humanas y profesionales de Fermí Marimón, también realizó un pequeño viaje en el tiempo para situarnos en los días 1, 2 y 3 de marzo 1948, fechas en que las pantallas del cine Montmari se proyectó *Gilda*, una película que tuvo un impacto brutal en un país aislado y sin libertades como era España, y donde el cine se convirtió en la mejor forma de evasión. La intervención de Fermí Marimón también se produjo en esta línea, describiendo más específicamente las peculiaridades del estreno y su llegada al Prat. La intervención de Ángel García abrió el turno al público asistente a la charla, que recordó algunas anécdotas referidas al estreno de *Gilda*.

MARIANO MARTÍNEZ

RESTAURANT BRASERIA
C/ PAU CASALS, 23
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
TEL. 93 370 77 48

Dibuixes, pintes, fas fotografia?

T'interessaria exposar en condicions molt favorables?

T'oferim els següents RACÓ D'ART:

RESTAURANT BRASERIA

C/ Pau Casals, 23
EL PRAT

BODEGA LLESQUERIA

C/ Indústria, 273
BARCELONA

RESTAURANT

Av. Porta Diagonal, 40
CORNELLÀ

POSA'T EN CONTACTE AMB:

TOT ART, botiga de belles arts i manualitats (tel. 93 379 55 74),
Av. Montserrat, 52 i també al 93 379 00 28

Josep Pejoan i Comas «Xagó»: una vida llegendària

Inicià el 1917 l'exportació agrícola des del Prat i salvà moltes vides durant la Guerra Civil

Va ser el Domènec Gibert qui em portà a Cal Xagó per presentar-me en Joan Pejoan i Comas, ara biografiat per Josep Ferret. Han passat quaranta-quatre anys, però puc recordar aquella agradable conversa a l'entrada de la masia. Preparava una edició del portaveu "Prat" dedicada a l'exportació i en Gibert, que me'n havia parlat amb molta admiració d'en Xagó, trobà el moment de dir-me: "Vull que el coneguis!". I m'hi va portar. Segurament si jo hagués tingut més experiència, l'article que vaig publicar hauria reflectit molts més matisos d'aquell personatge singular. Però jo tot just tenia vint anys i començava a fer de periodista en un diari de la tarda. Tenia més il·lusió que experiència, més gosadia que preparació..., i en Gibert em posà davant d'un home de món, un personatge que s'havia fet a si mateix des del repte d'assumir la condició de cap de família, en morir el pare quan només complia catorze anys, espavilat pel regateig propi dels mercats on venia els productes de la finca familiar i, molt aviat, pels viatges per Europa només acabada la Gran Guerra, buscant convertir en divises la producció dels camps del Prat.

Només la intuïció possibilità que el convertís en l'eix central del reportatge. Nascut amb el segle, en Xagó era un autèntic pioner. Havia entès que bona part d'Europa tenia una agricultura de postgue-

rra, massa terres que havien estat camps de batalla. Josep Pejoan mostrava la plenitud intel·lectual d'un home de món.

Pioner de l'exportació agrícola

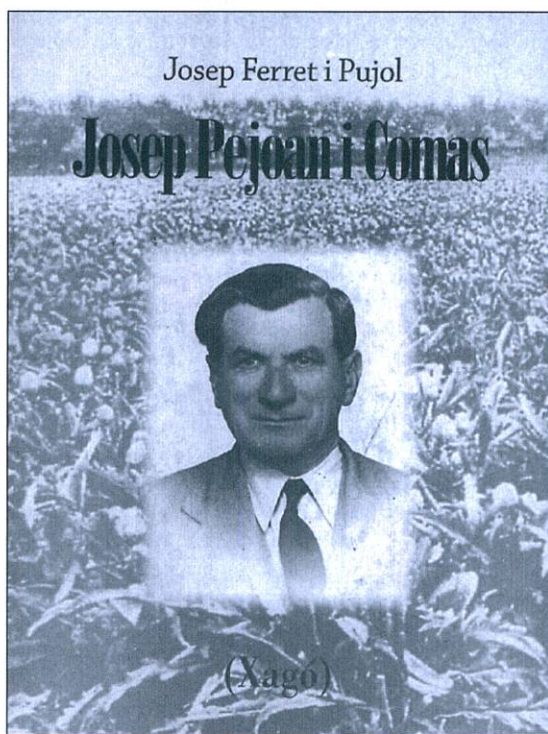
En Josep Ferret, apassionat per la recerca bibliogràfica, aconseguí en la seva biografia aportar tot un seguit de dades que concreten la trajectòria d'en Josep Pejoan. Anys després el vaig tornar a tractar en el seu ambient professional, on

es movia com un gran senyor. Aquesta vegada va ser el malaurat Pau Vilà, un altre dels seus admiradors, qui em portà al Comèdia Club, quasi a la cruïlla de la Gran Via i el Passeig de Gràcia, on s'hi trobaven els matins tot un seguit d'empresaris de l'agricultura i l'exportació. Allà hi tenia en Xagó—i alguns altres—el seu centre d'operacions. La cafeteria era una veritable llotja de contractacions. Tot sovint, mentre conversaves amb ell, el cambrer l'avisava d'una telefonada de

qualsevol país centre-europeu, per tancar alguna operació.

El Comèdia Club no era gaire lluny d'on aleshores jo tenia el despatx, cosa que possibilità que hi acudís a conversar força vegades, quasi sempre amb en Pau Vilà, company de l'aferissada oposició que manteníem al sí del nostre ajuntament. Deu ser cert que en Xagó era apolític, com es va dir a l'acte de presentació del llibre, perquè no recordo haver conversat sobre política general, mentre que sí ho fèiem respecte la defensa de la integritat territorial amenaçada per absurds projectes que afavorien dinàmiques especulatives. D'aquella relació sorgí la proposta de fer-lo Fill Predilecte del Prat que vam presentar en Pau i jo i obtingué el vot unànim de la corporació, amb l'anècdota de que, una vegada presa la decisió, fou necessari canviar la condició de fill predilecte per la d'adoptiu, donat que la masia de Cal Xagó, on havia nascut, era en realitat terme municipal de Sant Boi, encara que els Pejoan fessin vida al Prat.

Tot conversant es concretà el perfil d'un Josep Pejoan que s'havia avançat al seu temps i a la seva generació, intuïnt el moment precís en que la riquesa agrícola del Delta del Llobregat podia projectar-se cap a Europa. La joventut que gaudia quan acabà la Gran Guerra no fou obstacle per entendre-ho. Algú havia posat al seu abast la

Biografia de Josep Pejoan i Comas, escrita per a l'homenatge d'Amics del Prat

El 1960 un grup d'exportadors reunits a Cal Xagó es fotografien en un camp d'enciam francès. Càrrega d'un vagó a l'estació del Prat.

informació necessària per a que posés en marxa l'estratègia empresarial que inicià l'exportació cap a mitja Europa.

Introducció de l'enciam francès

Va entendre molt aviat que, si convenia, s'haurien de sembrar aquí les varietats que eren dels gust dels mercats que volia conquerir i portà la llavor de l'enciam francès o "trocadero". Però en Pejoan, que estava destinat a triomfar, no podia lluitar front les contrarietats de la història: primer la Guerra Civil i després la Segona Guerra Mundial, van frenar el seu ascens social i empresarial. Formava part d'una generació frustrada per la llegenda bíblica dels Quatre Genets de l'Apocalipsi, que tan descriptivament explica Blasco Ibáñez a la seva novel·la més universal. El podríem trobar entre els personatges d'aquella gran obra o d'alguna de les novel·les costumistes que el gran escriptor valencià dedicà a la Horta i a l'Albufera. Se n'ha parlat poc de les similituds de la societat rural que descriu Blasco Ibáñez amb les peculiaritats de l'horta del Prat. Pejoan, com algun personatge d'*Arrozy tartana*, tenia un caràcter emprendedor, com el devien tenir els Gibert, Sallés, Puigventós..., que també apareixen en el llibre d'en Ferret. Una burgesia que li ha mancat al Prat, perquè no acabà de quallar.

Novament els avatars de la història: quan tot just s'acabava de superar la desfeta ocasionada per la segona Guerra Mundial, que els obligà a reconstruir la xarxa que havien creat arreu d'Europa..., a mitjans dels anys 60 es produeix una guerra de Patufet, la dita "guerra dels enciams" que vaig viure com a periodista. Els nostres compatriotes pagesos del Rosselló

cremen camions i buiden salvatgement els vagons dels trens frigorífics que arriben a l'estació on es fa el canvi a l'ample de via europeu. Exigeixen protecció per la seva agricultura i, sense saber-ho, frustren en el nostre Prat un model de societat i de ciutat que s'acaba definitivament tan aviat com la producció s'ha d'orientar cap al mercat interior.

Tot succeí entorn del 1971, quan en Pejoan es moria. Segurament patí les conseqüències. Entre les cròniques que vaig publicar a *La Vanguardia* explicant la crisi en que havia entrat l'exportació agrícola pratenc, descobreixo una dada que mereix ser ressaltada. L'enciam francès, que era un dels principals productes dels nostres camps, es cultivava exclusivament per a l'exportació. No tenia mercat interior, perquè els consumidors el desconeixien. Fins aquí havia arribat la influència de Josep Pejoan i Comas "Xagó".

«Aventures» durant la guerra civil

Aquest seria un bon final per l'article, si només volgués parlar del pagès que esdevé empresari i home de món... Succeeix que la biografia publicada per Josep Ferret ens aporta una altra dimensió que no vaig conèixer en aquelles memorables tertúlies del Comèdia Club: la d'un home capaç de superar el desastre social que comporta una guerra (encara més una guerra civil com la que acabava d'esclatar brutalment) i, per aprofitar l'experiència, es posa al servei d'una causa humanitària: salvar vides, allunyant-les dels fanatismes. En els dos bàndols, la vida no te cap mena de valor pels extremistes. Coneix la frontera, té contactes a l'altre costat dels Pirineus, li agrada l'aventura!, i participa perillo-

sament en una improvisada xarxa d'evasió per treure de l'abast de la barbàrie persones que, per les seves conviccions, corrien perill. La síntesi vital que ha escrit Josep Ferret és més que suficient per explicar la grandesa d'aquella acció sota el títol de "Les aventures d'en Xagó durant la Guerra Civil".

"Aprofitant la gran xarxa d'amistats que tenia desplegada arreu, es va involucrar en l'ajuda de diverses persones que volien passar a França. En Xagó era totalment apolític—explica Josep Ferret—i tenia amics de tota mena d'ideologia". Situa les accions entre l'estiu i la tardor de 1936 i els primers mesos de 1937 i involucra el taxi del popular i enyorat Cafè del Pont, el xòfer Jaume Cornet i Amigó, i els mateixos propietaris de l'establiment dels que era amic i client. Aconsegueix treure del país un munt de gent, utilitzant fins i tot la via marítima. Un d'ells, una vegada és a l'altre costat de la frontera, li envia un poema èpic que comença "Amb guerra i revolució / Les persones va salvant / Lo hereu de Cal Xagó / Els acompanya navegant...". També creua sovint les muntanyes fins a Bourg-Madame, però en un dels viatges, concretament el 19 de març de 1937, els enxampa la policia: Xagó, taxi i xòfer i un grup de persones. La premsa de Barcelona publica la notícia amb la relació de noms i una important quantitat de diners destinats a viure a l'exili una llarga temporada

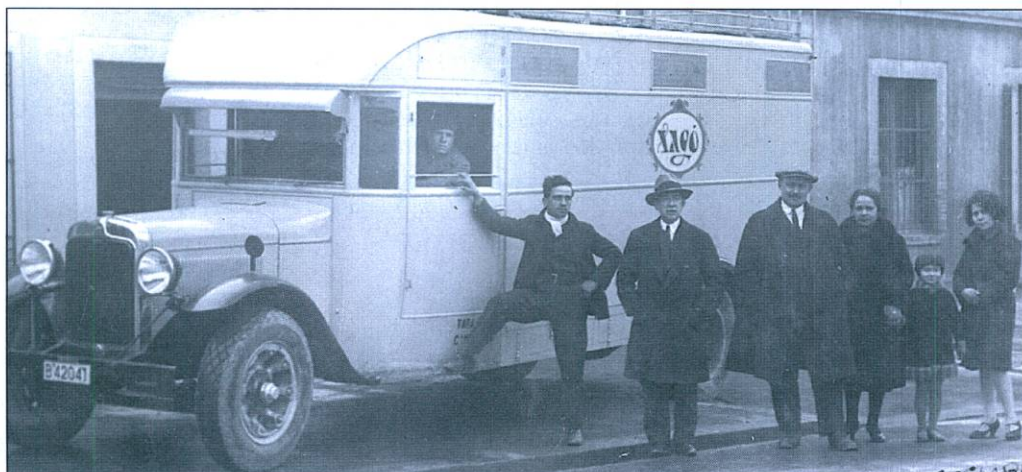
Passa uns mesos al convent de Sant Elies de Barcelona, adaptat com a presó, i tot fa pensar que salva la vida perquè la seva no és una actuació aïllada. S'ha publicat el suficient sobre la xarxa d'evasió que es va construir des dels propis despatxos de la Generalitat. L'historiador Albert Manent ho detalla a la biografia del conseller de go-

vernació Josep Maria Espanya, referint-se també al conseller Ventura Gassol, que, un rere l'altre, es van veure obligats a exiliar-se poc després d'esclatar la guerra, amenaçats per haver organitzat les xarxes d'evasió i atorgat passaports. Les dades que utilitza Ferret fan evident que Pejoan hi estava relacionat. No s'entendria, si no fos així, que al cap de tres mesos sortís de l'esmentada presó per tornar a reincidir. I que, acabada la guerra, fos pressionat per les noves autoritats franquistes, fent necessària una intervenció important per protegir-lo, especialment per part d'una comunitat de dominics, en prova d'agraïment. Un d'ells, en una carta que li envia el 1941, recorda que, no només li salvà la vida, sinó que, a més a més, li regalà el rellotge: "Cada vez que saco el reloj —li escriu— (y son muchas veces) os tengo presente; y, cuando me dicen que es muy bonito, digo con todo orgullo: Me lo regaló el que me salvó la vida".

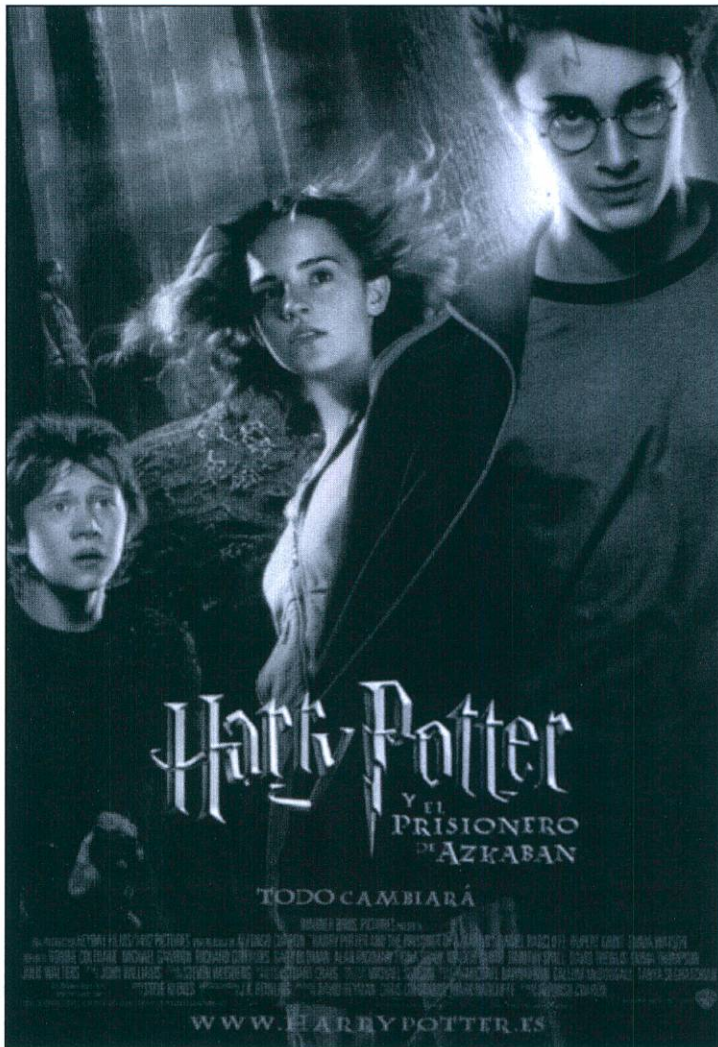
S'intueix l'altruisme amb què realitzà aquelles salvacions i es descobreix el personatge mític que és capaç de ficar-se en una actuació tan compromesa com la xarxa d'evasió de la que participà heroicament, perquè es tracta d'una causa justa i humanitària.

És ben cert que la societat reconegué condecorant-lo la labor desenvolupada per aquest pratenc singular en el camp de l'exportació, però l'altra dimensió de la seva personalitat, fins l'homenatge d'aquest llibre promogut per Amics d'El Prat, només ha estat reconeguda per aquells a qui salvà la vida en circumstàncies èpiques. És evident que, aquest altre Josep Pejoan i Comas "Xagó" de vida llegendària, tampoc l'hem d'oblidar.

PERE BALTÀ

Josep Pejoan i el seu fill en un viatge a París, a dalt de la Torre Eiffel. La furgoneta de l'empresa a Tolosa de Llenguadoc.

El niño mago, en la edad del pavo

Harry Potter, de trece años, ha pasado a regañadientes otro verano con los Dursley. Hasta que la tía Marge viene de visita. La malvada tía le presiona tanto que él «accidentalmente» hace que se hinche como un monstruoso globo y se vaya a la deriva. Por miedo a las represalias Harry huye en medio de la noche, hasta que es recogido por el Autobús Noctámbulo, un fantástico vehículo de tres pisos y de color púrpura, que le lleva vertiginosamente al pub El Caldero

Chorreante. Al llegar, Harry es recibido por el Ministro de Magia, Cornelius Fudge, que inexplicablemente no castiga al adolescente. Pronto se sabe que un peligroso y enigmático mago, Sirius Black, se ha escapado de la prisión de Azkaban y se cree que está buscando a Harry. Según la leyenda, Black fue el responsable de llevar a Lord Voldemort hasta los padres de Harry y de la posterior muerte de éstos. Además, se cree que está decidido a matar también a Harry.

Programació Cine Capri juliol 2004

Estrenes més destacades pel mes de juliol:
 «Harry Potter y el prisionero de Azkaban»
 «Shreck 2»
 «Spider-Man 2»
 «Kill Bill Vol. 2»

La resta del mes, programes no confirmats
 Per confirmar programació i horari, truqueu al 93 379 59 43.

Sorteig d'entrades pel Capri

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors:
 Manel Rabaneda, Iván Álvarez Cauyola, Joan Anglés Anglés, Josep Llopis Vila, Vda. de Josep Rebull, Paquita Comes Foyes, Antoni García Martínez, Manuela Gallepuz, Sebastián Quesada Muñoz i Fidel González Jiménez.

Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta (carrer Castella, n. 5) durant l'horari d'oficina (de dilluns a divendres de 4 a 7 de la tarda).

Telèfons d'interès

Aeroport	93 298 38 38
Ajuntament	93 379 00 50
Ambulàncies	93 370 33 04
Aigües del Prat	93 479 35 35
CAP Dr. Pujol i Capsada (Sant Cosme)	93 479 16 70
CAP S. Cosme i S. Damià	93 379 54 22 / 379 53 91
Biblioteca	93 370 51 52
Bombers Barcelona	93 253 53 53
Bombers Hospitalet	93 437 00 80 / 84 36
CAP Ramona Via	93 370 41 01
Creu Roja	061
Correus i Telègrafs	93 379 01 99
Guàrdia Civil	93 379 01 60
INEM	93 379 48 63
Jutjats	93 379 42 99 / 00 16
Oficina de Benestar Social	93 370 00 12
Policia Local	092 / 93 478 72 72
Policia Nacional	091
Registre de la Propietat	93 370 83 61
RENFE	93 379 01 37
Serveis Funeraris	93 478 08 31
TAXI EL PRAT	93 370 16 11
Telefònica	1004

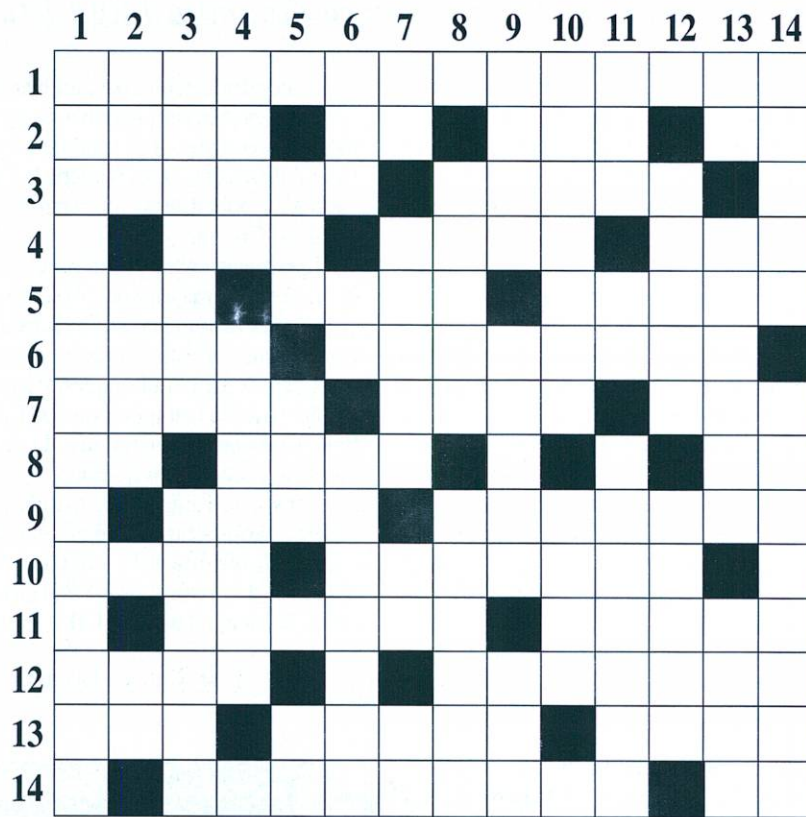
Perruqueria LYDIA

C/ Joan Maragall, 55 Telf.: 93 370 65 02
 EL PRAT DE LLOBREGAT

PRATIGRAMA per Puigmalet

Núm. 10

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc. Aquest mes, dedicat als gegants.

Horizontals: 1. Enigma que ens fa treure fum del cap. – 2. Nom de pila compartit pel filòsof francès Descartes i el pintor belga Magritte. Si demanes la d'una noia, és que t'hi vols casar. Corrent natural d'aigua alegre. Saludable. – 3. Llesta com una guilla. Planta semicircular que sobresurt de la façana posterior d'una església. Conductor novell. – 4. La fi del món. Educació Secundària Obligatòria. El país de la guerra pel petroli. Comença l'ajuda. – 5. Clorur de sodi per a l'amanida. Transpirar. Ull grossot. – 6. Onomatopeia d'un trencament. *La princesa dels gegants locals, que enguany fa 50 anys.* – 7. De tan equivocac cau a terra. Amunt. Organització Nacional d'Idealistes. –

8. Níquel. Un dels vicis més confessables de Sherlock Holmes. Al mig del mar. Comença la cursa. Acaba primer. – 9. El matí de cada dia. Agrosa. *Nom genèric que rep un gegant més petit, com el dedicat a Joan Sanahuja aquí al Prat.* – 10. Cap de tribu àrab. Relatiu a la usura. Encetem el brindis. – 11. Nitrogen. *El cavaller dels gegants locals, que enguany fa 50 anys.* Del revés, mesuri a pams. – 12. Conductes per a gasos o líquids. Iode. Rases, com poden ser les cullerades de xarop. – 13. Palíndrom actual. *Vatua l'olla! Part posterior del peu, entre el metatars i la cama.* – 14. Entrem a Lliçà i sortim de Vall. *La ciutat del Prat ho és durant tot aquest any.* Eusko Alkartasuna.

Verticals: 1. De summa importància. – 2. Cap cosa. Crit usat per a accelerar el pas d'un cavall. L'origen del món. Antiga capital mesopotàmica. – 3. Recobrir d'un tel. El globus protector del cotxe. – 4. Nom femení hivernal. *Nan amb cap desproporcionat i grotesc propi de la festa gegantera.* Al mig del cel. – 5. Els catalans la podem trencar. Expulsió violenta i sorollosa d'aire per la boca. Tret d'escopeta. En tres i no en res. Del revés, joc de taula japonès. – 6. Palíndrom que estima. Unió Gregorianista. *La pagesa dels gegants locals, batejada el 1980 en honor d'un dels nostres patrons.* – 7. Gos. Pels anglesos, poc menys d'un metre. Societat Limitada. Dono anaeròbicament. – 8. Litre. Abaixa la bandera. Curat. – 9. Dona cega que traspasa el baró. Del revés, no ficticis. Tafaner vocàlic. – 10. *El nom del gegantó de l'AMPA del col·legi Mare de Déu del Carme és un diminutiu afectuós de Francesc.* Homes homosexuals. Al final del carrer. – 11. Quina persona? Al mig de l'illa. *Nom de la gegantona de l'AMPA del col·legi Mare de Déu del Carme, diminutiu afectuós del seu propi nom.* – 12. Un. Mercaderia molt rebaixada. Farà niu. – 13. Existeix. *Nom del gegantó dedicat el 1994 al geganter local Joan Sanahuja.* *El pagès dels gegants locals, batejat el 1980 com un dels nostres patrons.* – 14. Estat d'una persona sense malalties. Del revés, degustà.

Solucions al Pratigrama

Horizontals: 1. Trencament. 2. Pau. 3. Guilla. 4. Fum. 5. Sal. 6. Ull grossot. 7. Terra. 8. Níquel. 9. Matí. 10. Usura. 11. Nitrogen. 12. Conductes. 13. Palíndrom. 14. Lliçà. **Verticals:** 1. Importància. 2. Cap. 3. Tel. 4. Nana. 5. Trencament. 6. Palíndrom. 7. Gos. 8. Litre. 9. Dona cega. 10. Tafaner. 11. Quina. 12. Un. 13. Existeix. 14. Estat sense malalties.

EXPOSICIONS DE DIBUIX I PINTURA AL RACÓ D'ART...

RESTAURANT-BRASERIA

C/ Pau Casals, 23 • EL PRAT

Pintures al pastel i acrílics de
Elena JORDA

BODEGA

fermin

LLESQUERIA

C/ Indústria, 273 • BARCELONA

RESTAURANT

La Llosa

Av. Porta Diagonal, 40
CORNELLÀ DE LLOBREGAT

I la sala Sukardariaren bodegatxo, acrílics de **Joan JORDÀ**

El CB Prat es vincula amb la Penya

El conjunt pratenc serà l'equip vinculat del Joventut de Badalona a Lliga EBA

El CB Prat va arribar durant aquest mes de juny a un acord de vinculació amb el Joventut de Badalona, amb el que el conjunt pratenc passarà a tenir les promeses verd-i-negres a la seva plantilla. L'acord, que està previst que es signi properament a l'Ajuntament del Prat, serà per tres anys, i com a primera conseqüència va esdevenir la desaparició del fins ara Joventut «B». Això va significar que Quique Spà deixés de ser l'entrenador del CB Prat, lloc que ocuparà l'any vinent Agustí Cuesta, un dels entrenadors de confiança d'Aíto García Reneses, tècnic del Joventut de Badalona de la Lliga ACB.

També arribaran a l'equip del Prat procedents del Joventut el base uruguaià Panchi Barrera (que estarà amb la Selecció Espanyola «B» aquest estiu), els alers Joan Jordi Vall-Llobera i Dmitri Flis i el pivot Guifré Peray, i en el moment d'escriure aquest article s'estava negociant la incorporació del pivot de 2'12 Albert Roma, que tenia peu i mig també al CB Prat.

Cal destacar, no obstant, que perquè Panchi Barrera pugui jugar a Lliga EBA, necessita el trànsfer FIBA que l'acrediti com a nacionalitzat espanyol, tràmit que encara no compleix, però que s'espera que ho faci al principi de la propera temporada.

Renovacions i més fitxatges

Pel que fa als homes de l'últim any, el club presidit per Arseni Conde va oferir la renovació a Pere Coromines i Xavi Martí, que en principi podrien continuar al CB Prat tot i tenir altres ofertes, mentre que també es vol comptar amb dos homes que ja havien jugat al Joan Busquets, com són el base Oliver Gómez (Vic) i el pivot Diego Araque (Martorell), amb el que ja només quedarien dos fitxatges més per completar la plantilla.

També caldrà veure quin paper pot tenir en el futur equip el pivot local, Jordi Boronat, que

podria continuar tenint fitxa amb el sènior «B», però que es preveu que poc a poc podria tenir més protagonisme, i si finalment homes com Unai Abrisqueta, Oriol Rabert, Josep Perich o Jordi Fey poden tenir un espai a la plantilla d'Agustí Cuesta.

Igualment, cal recordar que el divendres 18 de juny es va portar a terme l'Assemblea del club, en la que es va nomenar de nou president Arseni Conde, que ha estat l'únic que va presentar candidatura per ocupar aquest càrrec. Així va quedar tancada la temporada 2003-2004 al CB Prat. Una campanya finalitzada amb un cert sabor de decepció en no poder jugar les fases d'ascens a la Lliga LEB 2, tot i que durant aquests mesos s'ha aconseguit el títol més important a la història de l'entitat, la Lliga Catalana EBA, l'1 d'octubre de 2003 al Pavelló Barris Nord de Lleida davant el CB L'Hospitalet.

JUAN CARLOS CEBRIÁN

Bàsquet. Torneig Júnior

El Barça, campió del Ciutat del Prat

El Barça va imposar-se al Tau per un clar 85-59 a la final del Torneig Júnior Ciutat del Prat. L'equip dirigit per Miquel López Abril va sentenciar l'encontre amb un parcial contundent de 30-14 al segon quart, i no va donar cap opció al conjunt vitorià, que a les semifinals havia derrotat l'amfitrió, la Selecció del Prat.

En el partit pel tercer i quart lloc, el Joventut de Badalona va derrotar el Prat per 69-85, en un partit que també va tenir en el segon període el decisiu, doncs allà va ser on els verd-i-negres van sentenciar, marxant al descans amb un avantatge de 15 punts (32-47).

A les semifinals, el Tau va guanyar la Selecció del Prat per 57-81, tot i que a deu minuts del final ho feia només de dotze (44-56), mentre que els blaugranes es van imposar a la Penya per 82-92, després d'arribar a la mitja part perdent de sis (46-40). Els 30 punts del verd-i-negre Pau Ribas no van ser finalment suficients per donar-li el triomf al seu equip.

El mateix Pau Ribas (Joventut) va ser el màxim anotador del Torneig, mentre que Víctor Marín va esdevenir el màxim anotador local.

A la foto superior, la Selecció del Prat, que no va tenir cap opció per guanyar la semifinal enfront l'equip vitorià

A la foto de la dreta, un moment de la final, en la qual l'equip del FC Barcelona, dirigit per Miquel López Abril, no va donar cap opció a l'equip base

Se acabó la esperanza de la AE Prat

De nuevo la AE Prat tuvo que estar pendiente un año más (y ya van cuatro seguidos) de los ascensos de los equipos catalanes de Tercera a Segunda «B» para saber en qué categoría estará la próxima temporada. Tras acabar en la cuarta posición, las posibilidades pratenses pasaban por el ascenso de tres de los cuatro aspirantes. Hecho que no ha sucedido, ya que en la primera criba ya han caído dos. Ahora únicamente el Prat puede esperar que l'Hospitalet y Badalona concreten su ascenso y que, además, el Palamós descienda por moroso a Primera Catalana. En este caso, y siempre con la premisa de los dos ascensos catalanes por delante, su plaza en Tercera la ocuparían los pratenses.

Derrota en la «final»: Pomar 3-Prat 0

El partido en el campo del Pomar se podía considerar como una final, que de ganarla hubiera dado más que medio ascenso, pues el equipo blanquillo se hubiera colocado en tercera posición en solitario y dependiendo del último partido ante el colista Sants. Pero en

realidad quien parecía que se jugaban algo eran los badaloneses, que salieron a por todas, con unas ganas tremendas y supermotivados, derrotando a los pratenses por 3-0 y tirando por tierra las grandes esperanzas de los numerosos aficionados pratenses desplazados hasta Badalona con banderas, trompetas y bocinas que dieron color a la grada.

Villegas abrió el cerrojo: Prat 3-Sants 0

La última jornada, con aún posibilidades de ascenso para los locales, deparó un partido que a priori era fácil para los de Manolo Márquez, pues visitaba el Sagnier el colista y descendido Sants, que puso difícil la victoria. Tras una primera parte con innumerables ocasiones, todas desbaratadas por la defensa y la mala puntería de los delanteros, llegó una segunda en la que se rompió la muralla santense y todo fue coser y cantar. Villegas, en primer lugar, Xavi Valls, que se estrenaba como goleador y Brea, materializaban el 3-0 final. Una vez que el colegiado señaló el final del partido nadie se movió

del recinto hasta la espera de saber si acababan los otros partidos. Para desgracia pratense, el Balaguer venció y subió a Tercera, pese a que durante unos ocho minutos a lo largo de la segunda parte la combinación de resultados había llegado a colocar momentáneamente terceros a los de Márquez.

Bajas y renovaciones

Entre los jugadores que no continuarán la temporada próxima cabe destacar la del capitán Faico Lay, al que el club ha dado la baja. El delantero ha disputado un total de 175 partidos con el Prat en las 6 temporadas que ha militado, y ha marcado 76 goles. Junto a él, también se van los defensas Maceda (al Sant Andreu) y Belda, los centrocampistas Vicente (Santboià) y Villegas, y los delanteros Ramonet, Brea y Dani Delgado. El meta Costa está pendiente de renovar, y ya lo han hecho el meta Victor, los defensas Robert, Moreno y Xavi Valls, los medios Dani Carme, Alex Pérez y Parralejo y los delanteros Jaime y Lolo. Igualmente, abandonan la entidad el delegado, Joan Miret y el prepara-

dor físico Paco Varo. El sustituto de este último será Francesc Grau, hasta hoy entrenador del l'Estartit y ex compañero de equipo de Márquez en la Penya Barcelonista Anguera.

Cinco nuevos fichajes

Unos se van y otros llegan. El Prat ya ha confirmado ya cinco nuevas incorporaciones para la próxima temporada, además de contar con el portero juvenil, Miguel, para efectuar la pretemporada con el primer equipo. Los nuevos jugadores son el defensa Iván Sánchez, el centrocampista Óscar Clemente, el media punta Jordi Valls y el delantero Rubén Darío, todos ellos procedentes del Igualada de Preferente. Además, está prácticamente cerrado el fichaje de Moisés Carrasco, delantero procedente de Cornellà. Los entrenamientos se iniciarán el lunes 26 de julio y se están pendiente del inicio del proceso de elección del nuevo presidente. El primer paso será la convocatoria de la habitual Asamblea General Ordinaria de socios.

MANOLO GOL

breus

El Prat B acaba salvando la categoría

Tras una temporada de infarto el Prat B ha logrado la permanencia. La victoria por 0-3 en campo del Montbau en la última jornada hace que los pupilos de Pepe Laín continúen un año más en la segunda regional. Pepe deberá dejar el cargo ya que sus declaraciones en DELTA del mes pasado parecen no haber sentado bien en el seno de la actual directiva pratense que prepara con mucha precaución las próximas elecciones. Por su parte el Juventud Prat con su victoria en campo del St. Boi Atl. por 1-2 ha dejado el pabellón muy alto con la cuarta posición y con el honor de ser el equipo menos goleado de categoría.

Juan Carlos Moreno a vuelve a Primera

El conjunto soriano del Numancia, donde juega el pratense Juan Carlos Moreno, consiguió definitivamente el ascenso a Primera División después de su victoria por 2-0 ante el Recreativo en Los Pajaritos. Moreno ha batido esta temporada su record goleador (8 tantos), pues hasta ahora su mejor registro era de seis goles por temporada. El pratense ha sido el jugador más regular y determinante del equipo rojillo, pues solo se ha perdido un encuentro de liga debido a la acumulación de tarjetas amarillas.

Gusi ficha por el Poble Sec

El portero pratense del Premiá, Gusi, jugará la próxima temporada en el Poble Sec. Lo que todavía está por decidir es si este equipo jugará en la Regional Preferente o en Primera Catalana, dependiendo de los ascensos compensados. Otro jugador pratense David Arcos, seguirá una temporada más en Pubilla Casas.

CH Prat, complint objectius

Bon final de temporada pels pratencs que no deixen de pujar a la classificació. Ara son vuitens però amb moltes possibilitats de quedar fins i tot sisens al final de la temporada, ja que només els separen dos punts. Quatre partits guanyats i un de perdut, aquest és el balanç del mes pel CH Prat, tot un èxit pels nois de Josep Maria Cañís. CP Congrés (2-4), CE Laieta (7-4), Sferic Terrassa (6-8) i CE Santa Isabel (12-5) van ser els derrotats mentre que el Santa Margarida (5-6) de Montbui, un rival molt directe, va ser l'únic botxí dels pratencs. Els propers partits seran decisius pel CH Prat ja que pot aconseguir el millor lloc a la classificació des de que l'equip va pujar a sènior o poden baixar fins el desè lloc. En qualsevol cas l'objectiu de quedar entre els deu primers està complert.

Castañé y Llopert invitados en un coloquio del Fòrum

Los pratenses Joan Carles Castañé y Jordi Llopert, medallistas Paralímpicos y Olímpicos, respectivamente, participaron el pasado 12 de junio en uno de los diálogos organizados en el Fòrum de Barcelona relacionados con el deporte. Los deportistas pratenses compartieron diálogo con otros medallas olímpicos: Andrés Jiménez (básquet), José Luis Doreste, Javier García Chico (pértiga) y el montañero, Quím Boigas. El coloquio se centró esencialmente en las experiencias vividas por los deportistas en los Juegos Olímpicos así como los valores del deporte.

Reunión de Tejedor y Sánchez

Lluís Tejedor, alcalde del Prat y Daniel Sánchez Llibre, presidente del RCD Espanyol se reunieron el pasado 16 de mayo para hablar sobre la construcción del nuevo campo de los blanquiazules situado en terrenos de El Prat y Cornellà. Alcalde y presidente hablaron sobre el estado del proyecto que se encuentra en la última fase de trámites y documentación. El presidente del Espanyol habló del deseo de inaugurar la nueva instalación para principios de la temporada 2005-06.

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERIA
- SERVICIO TECNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERIA
- FABRICACION PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

Lavavajillas automático

Plancha de asar de cromo

Descalcificador

Armario

Osmosis de agua

Aire acondicionado

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICION Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT - TEL. 93 370 23 63

TRIF TORRENTS® S.L.

Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9
Teléfono 93 379 40 95
Fax 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMOVIL!

AUTO SONIDO

VEGA

¡Venga a vernos!

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIOCD CON MP3
100 EUROS

·AUTORADIOS

·ALARMAS

· TELEFONIA MOVIL

MONTAJE Y REPARACION

CONJUNTO
RADIOCASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado 99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

SERVICIO OFICIAL

TALLERES J. GARCÍA

CITROËN

CATALUNYA, 59-61 EL PRAT DE LLOBREGAT Teléfonos: 93 379 16 55 - 93 379 32 23

TOT AUTO PRAT

- Mecànica General de l'Automòbil
- Electricitat
- Revisió pre ITV
- Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- Carroceria
- Interiors
- Motor
- Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
EL PRAT DE LLOBREGAT
TEL.: 370 08 11

SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL

Plantilla del Casa Alcalá

Fútbol Sala

El Casa Alcalá hace historia

«Ni los más optimistas lo esperaban. Con estas palabras un exultante Paco Martín reflejaba lo que para ellos ha significado el segundo ascenso consecutivo. Un sueño que se hacía realidad a falta de una jornada para la conclusión del campeonato, ya que su victoria junto al empate del Rebudur Poker alzaba al Casa Alcalá como campeón de grupo y nuevo equipo de Territoriales. Tras una temporada inolvidable para la plantilla y cuerpo técnico, los números de este gran equipo y mejor grupo humano habla por sí solo: 21 partidos ganados, 5 empates y 4 derrotas en una categoría que se presentaba nueva. Los seis puntos de distancia respecto al segundo clasificado son fiel reflejo de la calidad que atesoran las piernas de «nuestros» jugadores. Desde DELTA decimos «nuestros» porque esta plantilla acaba de hacer algo sonado dentro del deporte de nuestra localidad y

por ello han de ser parte de nuestra pequeña pero gran historia. Su místico en la charla que tuvo con nuestro periódico era el espejo del equipo. Su voz delataba lo que para el equipo ha significado este nuevo ascenso. No se olvidó de nadie, «se lo merece desde el primero hasta el último, este ascenso es de todos». Para Paco Martín este equipo no tiene techo. La ilusión por este deporte hace que se consigan cosas inimaginables en un principio, por eso quiere que el próximo año el equipo salga y se divierta en su nueva categoría y que vaya partido a partido sin marcarse ninguna meta. En sus declaraciones el místico también fue crítico y considero que también tienen sus carencias por eso buscaran dos refuerzos interesantes que le den mayor consistencia al equipo. Pero venga lo que venga será de más ya que «el objetivo esta cubierto». Por lo que respec-

ta al III Torneo F.S. Casa Alcalá destacar la participación de equipos los equipos juveniles del F.C. Barcelona, Miró Martorell, Rapid Santa Coloma y Casa Alcalá que acabaron en estas posiciones. Por lo que respecta al sénior, Élite Aeropuerto se impuso en la final al Casa Alcalá por un contundente 5-1 final.

El Sporting Prat debe esperar

Un año más los despachos deben decidir el merecido ascenso del Sporting Prat. El segundo puesto conseguido por el equipo de Fontanals y debe ser suficiente para que los descensos de otras categorías jueguen a su favor. Los seis descensos obligados hacen pensar que los 61 puntos finales son suficientes para lograr lo que hace un año se denegó en los despachos. Toca esperar.

L.ILO

breus

Sergi Pejoan, a un paso de ganar el Segle XXI

El pratense Sergi Pejoan se proclamará campeón del Torneo Segle XXI de golf organizado por la Associació Pro Club de Golf del Prat el próximo día 20 de junio si no ocurre una debacle final en el último recorrido en Reus. Pejoan, tras la disputa de la jornada celebrada en Vic mantiene una diferencia de 23 puntos con los segundos; Manuel Blanco y José Alonso. En Vic, Pedro Martínez fue primero, seguido de Manuel Blanco y José Lain, segundo y tercero, respectivamente. La entrega de premios y el sorteo de regalos se celebrará el 3 de julio en un restaurante del Prat, donde se darán cita todos los participantes de los seis torneos. Los interesados en acudir a este acto deberán apuntarse en el Bar Mingote o en las oficinas del club situadas en el CEMS.

Fin de temporada para el Volei

Todos los equipos del CV Prat han dado como terminada ya la temporada. El último ha sido el juvenil femenino que consiguió clasificarse para jugar la Final de la Liga Catalana de su categoría ante el juvenil de Vall d'Hebron. y en donde perdieron por 3-0, en un partido muy reñido pese a lo engañoso del resultado final, y que se disputo el pasado sábado 12 de junio en Sant Boi.

Flama del Canigó y Volei Playa

Dos eventos ocupan ahora a los componentes de los Vikings: "La Flama del Canigó", que desde hace diez años la cantera del CV Prat se encarga de traer a nuestras calles, y el Torneo de Volei-playa 4X4, el 3 de julio en la playa del Prat. La inscripción se realizará en las oficinas del CV Prat del Julio Méndez, en el Centre Artesa o bien, directamente en la playa el día 3 de Julio una hora antes del comienzo.

Taekwondo

Hernández y Palacios, plata y bronce en Copa

Daniel Hernández y Chema Palacios obtuvieron las medallas de plata y bronce, respectivamente en la pasada Copa del Rey celebrada el 5 y 6 de junio en La Coruña. Los pratenses se trajeron dos medallas gracias a su gran actuación y perdiendo en los momentos finales ante rivales de gran nivel que se preparan para los próximos Juegos Olímpicos de Atenas.

Por otro lado el Gimnasio Studio de Fran Martín sigue cosechando triunfos a nivel infan-

til gracias al gran nivel demostrado por los más pequeños en el Campeonato de Catalunya de técnica y pumse celebrado en el Polideportivo La Mar Bella de Barcelona el 13 de junio. En lo que se refiere a conjuntos el Gimnasio pratense obtuvo la medalla de oro del campeonato de Catalunya gracia a sus medallas de oro y tres de plata. (T. Espigares)

Resultados:

Categoría A (hasta 8 años): Alba Romero, Neus Bou y Jaume Bou: **PLATA**

Categoría B (8-9-10 años): Laia Martínez, Elvia Gómez y Carlos Frías: **PLATA**

Categoría C (10-11-12 años): Frances Martín, Cristina Roca y Fran Gallardo: **ORO**

Categoría D (12-13-14 años): Daniel Martínez, Cristina Punzano y Marc Aicart: **PLATA**

Equipo Exhibición: Iván Salazar, Daniel Martínez, Cristina Punzano, Fran Gallardo, David Rodríguez, Néstor Aguilar, Marc Aicart, Albert Porras y Ismael Silván: **ORO**

Tito López retiene el título de Campeón de España del peso Súper Pluma

Mes de veladas boxísticas en donde los pratenses Tito «Escorpión» López y un reaparecido «Sugar» Ureña fueron las estrellas.

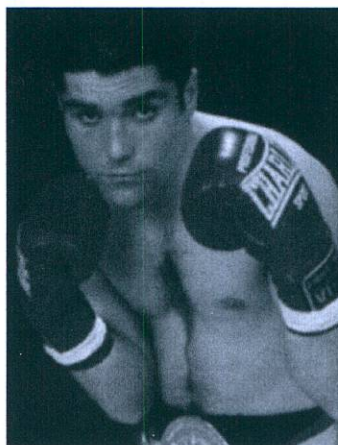
El pratense Alberto «Tito» Escorpión López venció por KO en el décimo asalto al aspirante oficial, el madrileño Antonio «Locomotor» López en la velada organizada en el Pabellón Cadenas de Leganés el pasado 29 de mayo. De esta forma Tito retuvo su cinturón de Campeón de España del peso Super Pluma.

En una brillante pelea, Tito en todo momento valiente y dueño del cuadrilátero supo imponer su ritmo en el combate. Los primeros rounds fueron claramente para el pratense. El tercer asalto se decantó para el madrileño, el cuarto fue nulo y a partir del quinto asalto, el campeón impuso claramente su mejor fondo, desgastando a un voluntarioso Antonio López que no podía frenar las acometidas del campeón. El pratense resultó bastante más vistoso que en su ante-

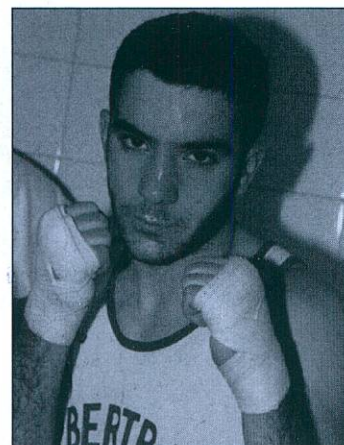
rior combate ante Monzón. Pero pese a esta superioridad los jueces sorprendentemente daban por vencedor parcial al aspirante a falta del último asalto. Tito López, sabedor de que competía en terreno contrario y ante un público que se volcó con el madrileño, salió a por todas en busca del KO, y lo consiguió, tras enviar en dos ocasiones a la lona a un fatigado «Locomotor» que tuvo que ser atendido por los servicios médicos de la velada. De esta manera el pratense obtenía su sexto título aunque esta ocasión es la primera en la que retiene el Campeonato de España del peso Super Pluma.

«Sugar» Ureña reaparece a lo grande

Por lo que respecta a la velada organizada por el Club Boxeo Prat el pasado 11 de junio en el Pabellón Sagnier del Prat, la reaparición del boxeador local «Sugar» Ureña no pudo ser más dulce ya

Tito López

«Sugar» Ureña

que el pupilo de Agustín González se impuso claramente a los puntos ante el nigeriano Sunday Kyng. El resto de los boxeadores del CB Prat también tuvieron una gran actuación. Guzmán «El bueno» ganó también a los puntos en una pelea en la que el pratense barrió a su rival. Antonio Peña «Guti» con una proyección envidiable venció también y se adjudicó un lugar para disputar el

próximo Campeonato de España amateur. Felipe Molina, que debutaba como miembro del CB Prat, tuvo una gran actuación y también acabó venciendo. Por último, la única nota gris de la velada fue para Raúl Saiz que en desventaja ante su rival por la fiebre con la que salió al ring, perdió a los puntos.

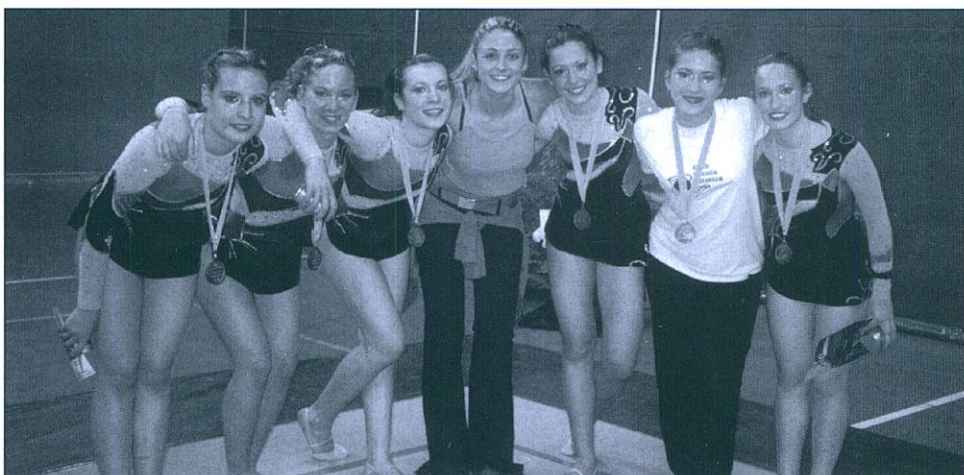
L. ILLO

Gimnasia Rítmica

Los equipos infantil y cadete, campeones de Catalunya

La rítmica volvió a demostrar su buen estado de forma en los pasados Campeonatos de Catalunya disputados en Girona, los individuales, y en Reus, los de conjuntos, en donde las integrantes del combinado infantil en la especialidad de cinta y el equipo cadete «A» en mazas obtuvieron el primer puesto de la clasificación. De esta forma el equipo infantil formado por: Cristina Martín, Noelia Mañes, Marta Pauner y Mireia Balada y las cadetes: Laura Gorgojo, Anabel Sobrero, Jana Pérez, Sara Lebrón, Verónica Moreno y Sonia Díaz se han proclamado campeonas de Catalunya de la especialidad. Del resto de la actuación de las gimnastas pratenses, cabe destacar el segundo lugar de la alevín Laura Arnau, en aro y el tercer puesto de la cadete Anabel Sobrero en mazas.

T.ESPIGARES

Integrantes de los conjuntos cadete (arriba) e infantil (izquierda), que recientemente se han proclamado campeonas de Catalunya

Ascens a 1a. Catalana de l'equip femení del Pratenc AA

El passat 23 de maig a les pistes d'atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier, el club Pratenc Associació d'Atletisme es va proclamar Campió de la Segona Divisió Femenina de la Lliga Catalana d'Atletisme, assolint d'aquesta manera l'ascens a la Primera Divisió per a la propera temporada 2004/2005.

El Pratenc AA afrontava aquesta segona jornada final amb 17,5 punts d'avantatge sobre el CA Valls d'Andorra, diferència que va obtenir de la primera jornada celebrada el 9 de maig a Granollers. La diferència no era prou gran com per garantir l'ascens i el títol de la segona divisió i varies baixes per aquesta segona jornada complicaven la situació. Tot i així, l'equip local va tornar a guanyar l'encontre amb 1,5 punts més que el CA Valls d'Andorra i va assolir l'ascens a la màxima categoria de l'Atletisme Català Femení, on competirà la temporada vinent per primera vegada després de gairebé 24 anys d'història.

Equip femení del Pratenc AA i entrenadors, després de la jornada del 23 de maig a El Prat, on es va assolir l'ascens a la Primera Catalana i el títol de Campiones de la Segona Categoria

JAUME VILÀ

Atletisme

Èxit dels atletes locals en els Campionats de Catalunya

Després de l'èxit de l'equip femení del Pratenc AA, que l'any vinent estarà a la màxima categoria de l'atletisme català, ha sigut l'hora de demostrar el nivell individual dels nostres atletes masculins i femenins en els diferents Campionats de Catalunya, des de la categoria aleví fins a la promesa. El resultat dels atletes del club local ha sigut molt brillant, amb 13 medalles: 4 d'or, 4 de plata i 5 de bronze.

El primer Campionat de Catalunya de les categories juvenil, júnior i promesa, es va disputar el dissabte 5 i diumenge 6 de juny a Sabadell. La juvenil Sònia Rodríguez i la júnior Raquel Juan es van proclamar Campiones de Catalunya en els 400 metres tanques i els 5000 metres marxa respectivament. A més a més, Sònia Rodríguez va assolir el Sots-Campionat a la prova dels 200 m.ll. i ha sigut

seleccionada per un encontre internacional de la categoria júnior a Itàlia, on competiran les seleccions de Rússia, Itàlia i Catalunya. En aquest mateix Campionat de Catalunya Juvenil, Sara Álvarez va ser segona en els 5000 metres marxa i Estefania Martín tercera en els 400 metres tanques i l'atleta local del Cornellà Atlètic, Judit Molina, es va proclamar Campiona de Catalunya en els 5000 metres llisos.

El 12 de juny es va disputar a les pistes d'atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier, el Campionat de Catalunya Aleví i Infantil, amb la participació de cinc atletes del Pratenc AA i una única medalla, el bronze de Melodia Martín a la prova dels 2000 metres marxa aleví.

Finalment, el diumenge 13 de juny a Manresa es va celebrar el Campionat de Catalunya Cadet, on els atletes del Pratenc AA van

assolir un total de set medalles. Juan Antonio Cifuentes es va proclamar doble Campió de Catalunya en vèncer en els llançaments de pes i disc i Estel·la López i Sara Gómez van guanyar les medalles de plata a les proves dels 100 m.ll. i del salt d'alçada respectivament. Les tres medalles restants, van ser de bronze: David Lorente en els 300 m.ll., José Naranjo en el salt d'alçada i Alba Pardo en el llançament de disc.

La propera cita dels atletes de la nostra ciutat, seran els diferents Campionats d'Espanya. El primer en disputar-se serà el Campionat d'Espanya Infantil dels Jocs Esportius Escolars del Consejo Superior de Deportes a Pontevedra, on dues atletes del Pratenc AA representaran a la selecció catalana: Estel·la López en els 80 m.ll. i el relleu 4x80 i Sara Gómez en el

salt d'alçada. Pendent de sortir la selecció Catalana pel Campionat d'Espanya de la Joventut que es farà a Astúries, únicament l'atleta del Pratenc AA Juan Antonio Cifuentes podria ser seleccionat a la prova de pes o disc.

Pel que fa als Campionats d'Espanya de Federació, fins al moment vuit atletes del Pratenc AA ja han assolit la mínima de participació: a la categoria cadet Estel·la López, Silvia Velasco, David Lorente, José Naranjo i Juan Antonio Cifuentes, a la categoria juvenil Sònia Rodríguez i Sara Álvarez i a la categoria júnior Raquel Juan. Dos atletes més d'El Prat, que competeixen amb el Cornellà Atlètic, també han assolit la mínima de participació juvenil: Judit Molina i Daniel Gañán.

JAUME VILÀ

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigrafitis
- Tabiques pluviales
- Pintura exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestíbulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

Passatge de l'Autovia, 10 • 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona) • Tel. 93 370 06 55 • Fax 93 370 23 54 • Móvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

Teléfonos: 93 658 21 33
93 658 21 37
Fax: 93 659 40 97
C/ Andorra, 63-65
Viladecans

e-mail: transportespratscel@telefonica.net

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel-Fax: 93 659 40 97

e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos trasladado a la nave del Polígono Can Calderón de Viladecans

SERVIMATICA-PRAT, S.L.

INFORMATICA-OFIMATICA-VENTA-REPARACION-MANTENIMIENTO

INFORMATICA OFIMATICA

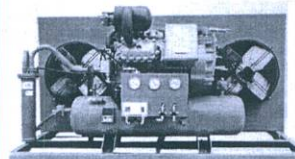
- * Ordenadores
- * Impresoras
- * Plotters de dibujo
- * Programas: (Standard y medida)
- * Papel continuo
- * Impresos
- * Diskettes
- * Mobiliarios
- * Libros, etc...
- * Máquinas escribir
- * Calculadoras
- * Registradoras
- * Fax
- * Fotocopiadoras
- * Destructoras de Papel
- * Encuadernadoras, etc...

CONCESIONARIO OFICIAL DEL BAJO LLOBREGAT

SERVICIO DE ASISTENCIA TECNICA

Avenida Virgen de Montserrat, 249
Teléf. y Fax: 93 370 80 57
EL PRAT DE LLOBREGAT

MARFRED, S.L.

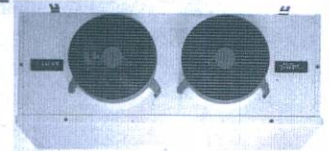

Compresors de fred industrial

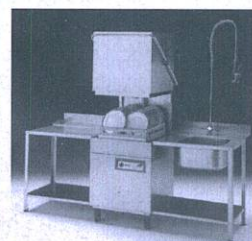
Aire condicionat

FRED INDUSTRIAL

Evaporadors industrials

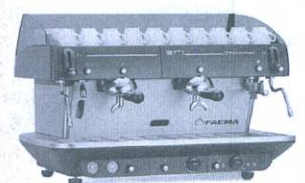

MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA (MUNTATGE I REPARACIÓ)

Túnels de rentat de vaixelles

Cafeteres, trituradors, microones industrials

Exp. i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Tel.: 93 370 31 37 • Fax: 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Atletismo. VI CURSA DELTA PRAT

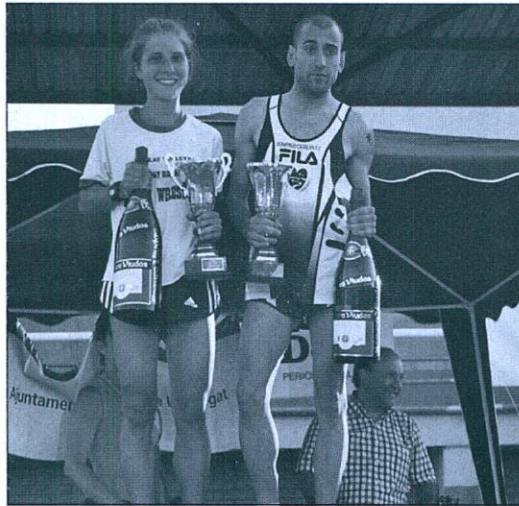
Vergé se impone con autoridad

Ricard Vergé, campeón de Catalunya Universitario de Maratón, fue el gran vencedor de la VI Cursa Delta Prat disputada el pasado 5 de junio en El Prat. El corredor de Santboi perteneciente al Domingo Catalán se impuso con un tiempo de 33:58. El circuito de 10 km. totalmente plano estuvo amenizado por un gran número de pratenses que salieron a la calle para animar en todo momento a los corredores. El récord de la prueba continúa estando en manos del atleta del Canguro de Madrid, Raúl Fernandez con 32:29 en el 2002. Vergé junto a un grupo de seis corredors salieron decididos a romper la carrera desde principio. En el paso por el cuatro la lucha por la victoria se redujo a tan solo dos corredores: Verge y el corredor del California Sport, Jaume Aragonés. Pero sería en el paso por el siete, en el que el corredor de Santboi dio el tirón definitivo, despegándose de su perseguidor los metros suficientes para llegar a la meta situada en las pistas Moisés Llopart, el primero. Jaume Aragonés llegaría segundo a trece segundos del vencedor y tercero fue el corredor local, Félix Pérez (CN Prat-Triatló) con un crono de 34:15.

En los que respecta a la categoría femenina, Emily Lobsenz fue la primera mujer en llegar a la meta con un tiempo de 40:09. Segunda quedó la ganadora del año pasado, Elisabeth Bosch, del CE Picornell (40:09) y tercera la pratense, Sonia Jiménez (40:37).

La participación en la carrera de 10 km. fue sensiblemente más baja con respecto a los años anteriores, siendo 434 los corredores que se inscribieron. Pero sin duda el éxito de la jornada fue la primera edición de la cursa infantil en donde más de 100 niños tomaron parte en las carreras de 400, 1000 y 1400 m.

T. ESPIGARES

Emily Lobsenz y Ricard Verge, ganadores absolutos de la VI edición

Un guanyador amb cos de fondista i afeccionat al futbol

El guanyador d'aquesta edició de la Cursa, Ricard Vergé, és un nouvingut en el món de la llarga distància. Tot i el seu físic de fondista, l'atleta, de 24 anys, fins fa un parell d'anys era àrbitre de futbol. Tot i això, el seu pare el va animar a competir quan Ricard va decidir penjar les botes de l'esport Rei i federar-se al Domingo Catalán Fondistes Club. Així, fa només un any que el guanyador de la Cursa Delta-Prat es dedica de forma seriosa a la competició i entrena de forma diària. L'any passat també va participar i va fer un crono de 38 minuts. En aquest període ha tingut temps per participar a diverses carreres, i ha quedat en segon lloc a algunes d'elles. També ha competit a diferents maratons. Ricard assegura que la prova dels 42 quilòmetres és la seva favorita, "quant més llarga, millor", explica.

NEUS MACÍAS

Clasificaciones

General masculina

1. Ricard Vergé (Domingo Catalán) 33:58
2. Jaume Aragonés (California Sport) 34:10
3. Félix Pérez (CN Prat.Triatlón) 34:15

General femenina

1. Emily Lobsenz (Ind.) 40:09
2. Elisabeth Bosch (CE Picornell) 40:29
3. Sonia Giménez (Ind.) 40:37

Local

Primer local: Félix Pérez
Primera local: Sonia Jiménez

Nacidos hasta el 1994 (400 m.)

Cursa masculina

1. Marc Alcalá
2. Pau GAbara
3. Ruben Salazar

Cursa femenina

1. Arantxa Ortega
2. Laura Carmona
3. Macarena Mateo

Nacidos entre 1993-1992 (1000 m.)

Cursa masculina

1. David Gomez,
2. Alex Garcia,
3. David Haba

Cursa femenina

1. MªMar Juarez,
2. Yasmina Gonzalez,
3. Judith Garcia

Nacidos 1991-1990 (1400 m.)

Cursa masculina

1. Pau Freix
2. Ivan Alcalá
3. Javier Suanes

Cursa femenina

1. Jordana Congil
2. Alba Alemán
3. Lorena Navarrete

Moda esportiva:

Futbol, F. Sala, Neu, Bàsquet, Muntanyisme, Caça, Pesca i tot tipus d'esports

Tramitacions permisos i llicències

TEAM MATCH

Pedro
ESPORTS

Pau Casals, 34 - Telèfon 93 370 08 02 - Fax 93 478 21 61 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Patinaje de carreras

Cinco medallas en los nacionales para los pratenses

Cinco medallas han obtenido de momento los patinadores pratenses en los Campeonatos de España celebrados hasta la fecha. En lo que concierne a los nacionales en categoría juvenil y júnior en modalidad de circuito de Ponferrada el primer fin de semana de junio, la juvenil Gloria Pelegrín del Delta Prat obtuvo la medalla de bronce en los 200 m. contrarreloj, mientras que su compañero de equipo y también juvenil, Jonathan Sánchez alcanzó dos bronce en los 1.000 m. línea y en los 10.000 m. eliminación. De igual forma se trajeron trofeos los locales en los nacionales en categoría infantil y sénior de circuito que se celebraron en Las Mestas (Gijón) del 12 al 13 del presente mes. Nuestra mejor representante, Sandra Gómez (Cobra Prat), no podía ser menos y se adjudicó la prueba de los 20.000 m. De la misma forma se adjudicó el oro otro pratense, Roger Vallverdú, en la prueba de los 500 m.

Por lo que respecta a los Campeonatos de Catalunya que se han celebrado como preámbulo a los nacionales, los pratenses, como siempre, han sido los más laureados de la comunidad obteniendo un gran puñado de medallas, así como gran número de campeonatos absolutos. Del Patín Delta Prat siete fueron los corredores que se proclamaron campeones totales de Catalunya en pista que se celebraron en El Prat: Alejandro Cruz, Roger Vallverdú, Jennifer Salguero, Queralt Prat, Laia Vallverdú e Iván Arenas. De igual forma repitieron los nuestros en Cardedeu, pero esta vez en los de Catalunya pero en la modalidad de circuito: Iván Arenas, Lucía Lozano, Queralt Prat, Roger Vallverdú, Jennifer Salguero y Jonathan Sánchez, que volvían a poner el pabellón pratense en lo más alto y obtenían los respectivos campeonatos absolutos.

Por último, cabe destacar los metales obtenidos por Óscar Sánchez (oro) y Jonathan Sánchez (bronce) en los Campeonatos de Catalunya de Maratón celebrados en Reus el 8 de mayo. (*Delta*)

Special Olympics

Éxito de la delegación pratense en Badalona 2004

Cerca de 2000 deportistas se dieron cita del 11 al 13 de junio en Badalona para celebrar la VII edición de los Special Olympics 2004. Esta competición, que reúne a deportistas con discapacidad psíquica, ofrece la oportunidad a estos esforzados de demostrar y poner a prueba todo su trabajo realizado a lo largo de la temporada.

El Prat tuvo su representación en las distintas modalidades deportivas gracias a la participación de los miembros del Club Esportiu APMIB de El Prat. En atletismo, José María Dorca quedó tercero en los 400 m., mientras Ismael Sánchez obtuvo el tercer lugar tanto en longitud como en los 200 m. lisos. Por su parte, Juan Antonio Costrafreda consiguió el cuarto lugar en los 400 m. lisos.

En natación, Elisabeth Prats fue nuestra representante, obteniendo una medalla de oro en los 25 m. crol y un sexto puesto en los 50 m. espalda.

Pero la participación más numerosa del CEAPMIB se dio en gimnasia. Los deportistas pratenses alcanzaron en esta especialidad un total de siete medallas. En categoría masculina, Daniel Gómez quedó primero en el ejercicio de suelo y segundo en trampolín. En lo que respecta a las féminas, Eva Casalprim obtuvo un cuarto puesto en suelo, una medalla de bronce en barra y un quinto lugar en trampolín. Inma Molner se adjudicó el oro en suelo, la plata en barra y el bronce en trampolín. Sandra Ramírez se alzó con la victoria en trampolín, el tercer lugar del pódium en el ejercicio de suelo y el cuarto en barra. Por su parte también cabe destacar la participación de otra gimnasta, Isabel Mostajo, que tuvo una más que sobresaliente actuación en la barra adaptada.

REDACCIÓ

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de Setembre, 239 - 245
Tels. 93 370 39 03 - 93 370 59 61

DELTA PRAT S.L.
CONCESIONARIO OFICIAL

KIA MOTORS

KIA PICANTO

DESDE 6.489 €*

1.079.678 Ptas.

94 €/mes sin entrada TAE 6,64%

85 €/mes con entrada de
573,92€ TAE 6,38%

*P.V.P. recomendado
de Picanto 1.0 LX en Península
(Impuestos, transporte, acción promocional
y Plan Prever incluidos).

Av. Onze de Setembre, 189. El Prat - Tel. 93 370 35 02 - Fax 93 370 33 50

comercial@click2004.com

click
informática

- Asesoramiento y servicio integral en nuevos proyectos.
- Tecnología última para soluciones a medida.
- Servicios y contratos de mantenimiento para equipos informáticos.
- Solucionamos problemas de software, hardware o comunicaciones (Routers, Redes, Servidores, Pc's, VPN, ADSL...).
- Servicio 24 horas.
- Rápida reacción y mínimo tiempo de respuesta a sus problemas.

C/ Tarragona, 42
08820 EL PRAT
(BCN)

Tel. 902 09 25 37
Fax 93 478 31 45

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C/ Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

¿Qué hogar imaginas?

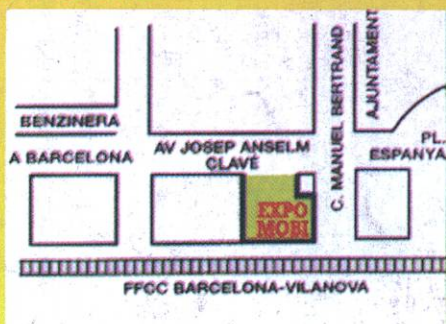
MUEBLES

**EXPO
MOBI**

EL PRAT DE LLOBREGAT

BARCELONA CARREFOUR-PRAT

Anselm Clavé, 5
Tel.: 93 379 37 98

Autovía
Castelldefels, km. 5
Tel.: 93 370 72 02

